

Politikai
röpiratok

BALL
43

- 1.) 001 0006 385 834
- 2.) 001 0006 385 827
- 3.) 001 0006 385 810
- 4.) 001 0006 385 803
- 5.) 001 0006 385 797
- 6.) 001 0006 385 780
- 7.) 001 0006 385 773
- 8.) 001 0006 385 766
- 9.) 001 0006 385 759
- 10.) 001 0006 385 742
- 11.) 001 0006 385 735

43
308

P O L I T I K A .

UTMUTATÁS

A'

POLGÁRI TÁRSASÁG IGAZGATÁSÁRA.

IRTA

SZEPSI/SZABÓ GERGELY.

KIADTA

HŰ TESTVÉRE

SZEPSI SZABÓ MIHÁLY.

B U D Á N,

A' MAGYAR KIR. EGYETEM' BETŰIVEL,

1 8 4 1.

DE BALLAGI GÉZA

1. Politikai Utmutató a polgári törvény igazgatásán. Kézir. Kézir. Szeged.
2. Die Stellung der Slowaken in Ungarn. Von Leo Cs. von Thun. 1843.
3. Magyarországi 1848. Elefántj. Fennel. 1848.
4. Magyar törvény könyve. Dinnagy Mihályf. 1848.
5. Szeged és fejezetek. Egy konvenció naplója. Kézir. Kézir. Kézir.
6. Egy-két óriás a társadalmi viszonyaink iránt. Kézir. Kézir. Kézir. 1857.
7. Franz Schalk's Abgesandter, als Beantwortung des königl. Rescripts vom 21. 1861, eine Bemerkung angenommen in der Unterhandlung vom 8. Aug. 1861.
8. I. Franz Josef császár és király. Fennel. 1861.
9. Ungarn und die Reichsverfassung in Österreich. 1861.
10. Feladatunk 1865. sz. 15. 1865.
11. A törvény és törvény kiadásának módja. Kézir. Fennel. 1861.

[Faint, illegible handwriting, possibly bleed-through from the reverse side of the page]

11

Sept 11

11

A'

KÉT NEMES TESTVÉR MAGYARHÁZA

DICSÓ FIAI 'S LEÁNYINAK

LEGMÉLYEBB TISZTELETTEL.

AJÁNlja

A' KIADÓ.

Patria nostri omnium communis mater est. Cicero

A' haza mindnyájunk köz-anyja. *Cicero.*

Nec minor est virtus, quam quaerere, parta tueri.

Ovidius.

Szerzeni nem kevesebb, mint megtakarítani az ösít.

Ovid. után Lencsés.

ELŐSZÓ.

Nincs ember, de még inkább nincs polgár, kit, ha igazán szereti hazáját, 's annak állapotját ismerni kívánja, nem érdekelné a' *politika*. Ez ád ugyan is, ha úgy tekintetik, mint tudományos útmutatás, fáklyát a' személyes és vagyoni bátorság föntartására, melly pedig az egyes polgár boldogságára múlhatlan szükséges, az országkormányra nézve meg mindenkor igen hasznos. Szokás ugyan az ujan született munkákat dicséretbe pólálni; de itt dicsérje a' munka maga magát, 's ha nem talált volna czélt érni, — mit nem lehetni, — akkor védi azt a' használnivágyás őrszelleme. — A' munka foglalatának följegyzése kitünteti a' szerző szilárd nézeteit, melly is e' czélből ide függesztetett. — Az ember már foganszásakor polgári véd alá fogadtatik, 's nem

csupán szülőié, hanem a' statusé is. E' munka tehát a' leendő embertől kezdve az elaggott öregig számba veszi a' világpolgárt, jclesen pedig a' magyart, 's így, gondoljuk, szándékunk célja igen megérdemli a' méltánylást, mellyet reménylünk is. Pesten 1841dik évi február 10kén

A' kiadó.

MUTATÓ TÁBLÁJA

POLITIKÁNAK

VAGY

UTMUTATÁSNAK A' POLGÁRITÁRSASÁG IGAZGATÁSÁRA.

I. RÉSZ.

<i>A' politikának rövid ismerete</i>	1

I-ső SZAKASZ.

<i>A' törvényekről és az ezekben megkívántató miné-műségekéről</i>	11

II-dik SZAKASZ.

<i>A' polgároknak szabados cselekedetekben való bátorságokról</i>	21

III-dik SZAKASZ.

<i>A' Polgári társaság tagjainak személybeli bátorságáról</i>	25

IV-dik S Z A K A S Z.

*A' Polgári társaság tagjainak becsülete , jó híre
's neve védelmezéséről és bátorságáról*

V-dik S Z A K A S Z.

*A' Polgári társaság tagjainak jószágokra nézve-
való bátorságokról*

II: R É S Z.

*A' polgári társaság tagjainak igenleges boldogsá-
gáról*

I-ső S Z A K A S Z.

*A' polgári társaság tagjainak gazdaságáról, melly
magában foglalja a' földművelést, mestersé-
geket és kereskedést*

II-dik S Z A K A S Z.

*A' népességről, a' lakosok felszámlálásáról és azok-
nak neveléséről*

III-dik S Z A K A S Z.

A' polgári társaság megvilágosodásáról

IV-dik S Z A K A S Z.

*Az ország jövedelméről, mint az ország boldog-
ságának előmozdító, eszközéről*

P O L I T I K A.

I. R É S Z.

A' Politikának rövid esmérete.

§. 1.

A' *Politika* az a' tudomány, melly a' polgári társaság helyes igazgatását tanítja; vagy az a' tudomány, melly azon helyes rendelkezéseket tanítja, mellyek által minden társaság a' maga fő végét, tudnillik a' *közönséges boldogságot*, elérheti. *Cicero* ezen tudományt *Administratio imperii* nevezi.

A' mi nevét illeti, ez nem új név, ezelőtt kétezer esztendővel élt vele *Aristoteles*, és azolta mind e' mai napig fenmaradt. Némellyek azt értik rajta, a' mit *Aristoteles*; de mások mást. Ez a' név „*Politika*“ ezen tudománynak jelentésére, mellyet mi ez alatt értünk, nem olyan helyes, mint volt *Aristoteles* idejében, a' mikor még apró görög városok is egy közönséges társaságot tettek, mikor a' *Politika* a' *Policziával* egy volt; de már ma nem egy, hanem csak egy része a' *Politiká*-nak, melly azt tanítja, micsoda rendelkezéseket kell

tartani a' nagyobb városokban az utakra, egész-
ségre nézve.

Ma a' társaságok sok városból és helységről
állanak, mellyeknek egyesülését *Polgári Társaság-*
nak nevezzük, melly társaságban lévő személyek
akarátjokat és erejeket egyesítik a' közönséges
boldogság elérésére. Itt kettő kívántatik meg.

1-ör Hogy akarátjokat egyesítsék; — minden
lakó megegyezzen abban, hogy azt a' közönséges
boldogságot igyekezik előmozdítani. De még ez
nem elég, mert van sok rossz ember, ki gyakran
többre becsüli a' maga hasznát, mint a' közönsé-
gét, szükség azért. —

2-ör Hogy erejüket is egyesítsék, hogy külön-
külön kitkit lehessen arra hajtani. E' szerént min-
den polgári társaság rendelkezésének arra a' végre
kell intézve lenni, hogy a' közönséges boldogság
előmozdítottassék. Ez a' közönséges boldogság pe-
dig nem a' közönséges polgári társaság nagyobb
részének boldogságában áll, hanem a' magános
polgári boldogságában. E' szerént a' magános
polgárnak boldogságát a' köztársaság boldogsága
regulázza; az határozza meg, miben álljon a' ma-
gános ember boldogsága, ha az ő boldogsága a'
köz boldogsággal megegyez. E' szerént a' magá-
nos emberek boldogsága mindenkor alája van vet-
ve a' köz boldogságnak annyira, hogy ha a' köz
boldogság azt kívánja, hogy előmozdítottassék, ak-
kor a' köz boldogságot kell előmozdítani minden

magános polgárnak; p. o. ha háburú van, és a' köz boldogság azt kívánja, hogy valamely polgárnak földjén várat kell építeni, hogy az ellenségnek ellentállhassanak, akkor a' köz boldogságért tartozik a' magános ember magános boldogságát általengedni. Valljon a' magános embernek boldogságával ellenkezhetik e a' társaság boldogsága? Ez nem igen történhetik meg; p. o. egynéhány kereskedő öszeáll, hogy tengeren kereskedjenek, a' kereskedők történetből hajótörést szenvednek, és látják, hogy a' veszedelmet el nem kerülhetik, hacsak jószágaikat a' tengerbe nem hányják, itt egyik sem engedi, hogy az övét hányják a' tengerbe, és a' lesz belőle, hogy mind magok, mind jószágok odavesz, kérdés azért: ellenkezhetik e a' magános boldogság a' köz boldogsággal? Épen nem; mert mikor a' köz boldogságnál a' magáét feljebb becsüli, akkor mind a' maga, mind a' közönség boldogsága elveszett.

Ugy tetszik sokszor, hogy a' magános ember boldogsága ellenkezésbe jő a' köz boldogsággal; p. o. háborút indít olly ország, mellynek szerencsés kimenetelére minden polgár tartozik az ő magános boldogságából valamit engedni. Ez ugy látszik, hogy ellenkezik a' magános boldogsággal; épen nem, mert ha a' magános boldogsággal a' köz boldogságot nem lehet megegyeztetni, ugy az ország elpusztul. Ebből világos, hogy a' magános

ember boldogsága ugy meg nem állhat, hogy a köz boldogság semmivé légyen.

§. 2.

Ennek a fő czélnak, a polgári társaság közönséges boldogságának, elérésére sok egymástól különböző személyek, rendelkezések és eszközök kívántatnak: de ezek a különböző dolgok és természetekre nézve egymástól különböző rendelkezések szoros megegyezésben vannak. Mindezen különböző dolgokat két tekintetből lehet gondolóra venni:

1-ör Hogy a polgári társaságnak bizonyos vége és megegyezése van, mellynek elérésére összeállottak, kérdés pedig, mellyek azok a végek?

2-ör Ebből a tekintetből, hogy mivel semmi czélt és véget eszközök nélkül nem lehet elérni, az a kérdés: mellyek azok az eszközök, a mellyek által a polgári társaság czélját elérheti? A polgári társaságnak fő vége a köz boldogság, mellyet hogy elérjen, ezen két dolog szükséges: a) Hogy azon akadályok, mellyek azt a köz boldogságot hátráltatják, elháríttassanak; p. o. a rossz emberek akadályoztassanak meg. b) Hogy jó rendelkezések által azon köz boldogság elő is mozdíttassék, és e' szerént a társaságnak egy vége *negativus* a más *positivus*. Finis negativus p. o. hogy a lakosok hátországban legyenek; positivus, hogy a társaságnak boldogsága elő is mozdíttassék.

Egy fő része hát a' polgári társaság fő boldogságának, hogy bátorságban legyen, mind különkülön minden tag, mind közönségesen az egész társaság. Ez a' kettő elválva is lehet egymástól; p. o. mikor békeség van, a' polgári társaság közönségesen békeségben van; de azért a' tagok nincsenek.

Megháboríttatik a' közönséges társaság vagy kívülről, vagy belőlről. Kivülről a' külső ellenség által, a' külsők ellen védelmezi részszerént az idegen nemzetekkel való békekötés, melly egység fentartására vannak a' polgári társaságnak egymásnál lévő követői is, részszerént pedig a' gyakorlott és a' külső ellenségnek való ellentállásra mindenkor készen lévő hadi erő.

A' nyughatatlan elméjű hazafiak ellen is oltalmazza a' polgári társaságot a' felkészült katonaság, ha egyéb eszközök nem használnak; vannak pedig más eszközök is, mellyekkel az ilyen hazafiak ellen élni lehet; p. o. ha észreveszik azt, hogy valamely familia felette gazdagodik, úgy hogy idővel a' köz boldogságot megháboríthatná, azt vagy fényes udvarhoz rendelik követnek, vagy más hivatalba teszik, melly felette nagy költséggel jár, hogy *Majoratus* legyen a' familiában.

Mindazon rendelkezéseket tehát, és a' szükséges eszközöknek a' polgári társaság köz boldogság fentartására való használatát tanítja a' Politika, és

azt, hogy miben áll a' hazafiak magános bátorsága, vagy csendessége.

§. 3.

A' polgárok magános csendessége vagy bátorsága abban áll:

1-ör Hogy a' polgárok az ő szabad cselekedetekben és foglalatosságokban senkitől meg ne akadályoztassanak.

2-or Hogy személye bátorságban légyen, ne féljen senkitől, hogy őtet büntelen meg merje bántani.

3-or Hogy becsülete, jó híre 's neve bátorságban legyen, mellyben ha kár esik, erkölcsi (moralis) halálnak nevezik.

4-er Hogy jószága is bátorságban legyen.

Ezt a' belső csendességet a' polgári társaság magános tagjaira nézve megakadályoztatják, vagy a' magok rosz indulatú polgár társai, vagy pedig a' mostoha természet és a' szerencsétlenség; p. o. tűz, víz, éhség 's a' t.

1-ör A' rosz indulatú polgárok ellen védelmezi őket a' törvény és az igazságnak helyes kiszolgáltatása.

2-or A' mostoha természet és szerencsétlenség ellen pedig védelmezik őket az ezek természetéhez megkívántató jó rendelkezések, és a' jó szorgalmatos vigyázás a' polgári társaság magános tagjaira nézve, és ez a' finis negativus. A' finis positivus

pedig abban áll, hogy a' polgári társaság boldogsága jó rendelkezések által előmozdítottassék.

§. 4.

A' lakosok boldogsága.

A' tapasztalás is tanítja, hogy azok az országok boldogabbak, a' mellyek gazdagabbak, népesebbek, megvilágosodtabbak.

1-ör Gazdagabbak lesznek a' szorgalmatosság által: tudnillik ha természetnek minden szükséges dolgokat, a' mellyeknek megtermésére földjök alkalmas; ha a' természetnek adományát igyekeznek becsesebbé és nemesebbé tenni; p. o. ha nem elégesznek meg azzal, hogy csak juhot tartsanak; hanem még igyekeznek is annak gyapját mivelnii; ha azon természetnyekkel kereskednek, még pedig ha nem várják azt, hogy mások menjenek érte, hanem magok viszik azt el külső nemzetekhez.

A' szorgalmatosság által a' földmivelésnek ezen három nemét magok a' polgárok viszik végbe, az uralkodó hatalom pedig igazgatja a' jó rendelkezések által, elhárítván az akadályokat, és azt előmozdítván. Előmozdítódik a' földmivelés az *Oeconomica - Politika* által, a' mesterségek, a' kézi mesterség Politikája által. Ennek előmenetelére Angliában nagyon vigyáznak, úgy hogy Angliából semmi portékát nem lehet kihozni, mig az arra rendeltett társaság által kétszer 's háromszor

meg nem vizsgálta, nehogy valamely magános ember sok rossz posztót készítvén, a' nemzet hitelét elvesze. A' kereskedést előmozdítja a' kereskedés Politikája. Ez ugyan legkevesebb szorgalmatosságba kerül, de mégis vigyázni kell reá. Nevezetes példája ez: midőn *Holbert* angliai minister kérte a' kereskedőket, hogy mondják meg neki, micsoda rendelkezéseket tegyen a' kereskedés előmozdítására? Azt felelték a' kereskedők, hogy engedje meg, hadd menjen magában, mert mihelyt rendelkezések lesznek, elbomlik.

2-or Boldogabbak a' népesebb társaságok; népesebb lesz pedig az ország, ha a' népesebb akadályoztató eszközök elhárítatnak; ilyen akadály az p. o. Németországban, hogy az ifiaknak nem lehet addig megházasodni, míg bizonyos számú élőfákat nem tenyésztettek, ez által ugyan elérik céljokat, hogy az erdőt nevelik, de a' házasság akadályoztatik.

3-or Boldogabbak a' megvilágosodottabb társaságok; megvilágosodtabb, vagy a' mi azzal jár, virtuosabb valamely társaság, ha a' nemzet a' jó és helyes neveltetés által segítettik. Ebben hibázta el *II. Katalin* muszka czárné a' dolgot, a' ki Németországból nagy költségen vitette az universitásokba a' tanítókat, az alsóbb classisokkal pedig felhagyott; de ezt a' planumot megváltoztatta, midőn látta *II. Józseftől*, hogy előbb az alsóbb

classisokat kell reformálni, és úgy megyen aztán elébb a' nemzet.

A' polgári társaságnak ezen positiva és negativa boldogsága az a' czél és vég, mellynek elérésére minden polgári társaság jó rendelések által igyekezik eljutni; de minden jó rendelések mellett is, hathatós eszközök kívántatnak, hogy a' polgári társaság ezen boldogsága előmozdittassék, és épen e' tekintetből kell gondolóra venni:

1-ör Hogy mellyek lesznek azon szükséges és hathatós eszközök, mellyek a' polgári társaság boldogságát előmozdítják. Ezeket két classisra lehet osztani, t. i. vagy élő eszközökre (*media viva*) mellyeknek a' különbféle nagy és kis hivatalokban lévő személyek, a' kik az igazgató mellett, mint-hogy ez maga minden szükséges rendeléseket meg nem tehet, sem nem effectuálhat, szükségesképen megkívántatnak. Az ezen személyek körül való vizsgálódás is, t. i. hol veszi ezeket a' társaság, vagy ki nevezhet ki tisztviselőket, egy részét teszi a' Politikának.

2-ör A' társaság boldogságát előmozdító eszközök lehetnek holt eszközök (*media mortua*) t. i. a' pénz; mert a' polgári társaságban a' jó rendelések felállítása felette nagy költségbe kerül: szükséges tehát, hogy a' társaságnak elegendő jövedelme legyen, és az ennek kútfejeiről való tudományt hívják *Financz* vagy *Camerális Scientiá*-nak.

A' Politika hasznáról.

Hasznos a' Politika minden tudomány megértésére; p. o. a' világ historiáját a' Politika esmerése és az abból vett okoskodás, vagy combinatio nélkül tanulni nem egyéb, hanem csupa száraz történetet tanulni, e' teszi azt hasznossá; e' fedezi fel a' változásoknak okait, e' combinálja a' változásokat.

Hasznos azoknak, a' kik a' polgári társaság igazgatásában akármi módon részt vesznek. Ennek tudása és értése nélkül lehetetlen lesz sok történetekben a' polgári társaság javára jó rendelkezéseket tenni; p. o. vissza fog tetszeni, hogy a' gabona bőségét azzal lehet segíteni, ha annak a' külső országokra való kivivése nemcsak szabados, hanem a' kivivésért még jutalmat is tesznek fel: mert a' bőséget a' tartja fen, ha sokat természetnek; természetnek pedig, mihelyt látják, hogy az jól elkel: de meg kell tartani, hogy ezt szükség idején kezdeni nem kell; így hasonlóképen keménynek és az emberi természettel ellenkezőnek tetszik, hogy Prussiában 5 tallerra büntetődik, a' ki a' háznál koldúlnak valamit ad, mert mind a' koldusoknak, mind a' köztársaságnak jobb és hasznosabb az, hogy közönséges házakban lakjanak, és ennél fogva a' közönség vigyázzon rájuk, mert így a' kik valami munkára alkalmasak, az

ilyen szegények házába be nem vétethetvén, mindennapi szorgalmatosságokkal használhatnak a' köztársaságnak. Így továbbá nem látjuk első tekintettel, hogy a' pénznek, cserелеveleknek, vagy az ugy nevezett *Wexeleknék* (litterae cambiales) becsét vagy valorát ne lehetne rendelés által meghatározni, a' mint 1766-ban cselekedtek a' Svekusok; de ha a' kereskedés természetét érti az ember, ellenkezőt fog tapasztalni; hogy t. i. nem lehet azt rendelések által meghatározni, ámbár csak úgy nézik azt, mint valamely ezüst vagy arany darabot. Sőt a' materián kívül sokszor még a' pénz valamely nemének bősége is határozza a' szűkebb, vagy kevesebb pénznemeknek valorát; p. o. ha a' két forintos valamely városban megszorodik, a' kisebb valorú pénz pedig megszőkül, akkor a' kisebb valorú pénznek becse nagyobb lesz, azaz többet adnak 100 forint 20 xrosokért, mint 100 forint két forintosokért.

§. 6.

Szükség kivált az ilyen közhivatalban lévő embereknek, nemcsak egy különös, hanem mind-egyik részét jól érteni a' Politikának, mert ennek minden részei szorosán egybe vagynak kötve egymással; p. o. adhat a' kereskedéshez jól értő ember a' kereskedésre nézve jó tanácsot valamely kereskedő társaságnak, de ha más oldalról nézzük azt meg; p. o. ha hasznos e ez az egész társaság-

nak, sok károkat vonhat maga után. Bizonyítja ezt Anglia, hol a' Francziákkal tett szövetséget ellenzették az angliai kereskedők, a' kik a' monopoliumot, mellyet egész Európára nézve gyakorlottak, kezek közül nem akarták kiereszteni, holott ha az egész hasznot nézzük, a' békekötés felette hasznos volt az Anglusoknak.

A' Politika helyes tanulása egyetlenegy eszköz, melly megtarthatja, hogy az emberek holmi haszontalan projectumokat ne tegyenek, mert mentül mélyebben hat az ember e' tudományba, annál tartózkodóbb és vigyázóbb a' bizonytalan kimenetelű projectumok javallatában.

A' Politika tanulása hasznos közönségesen minden lakosokra nézve; mert ez a' tudomány formál háládatos, engedelmes és magok sorsával megelégedő hazafiakat.

a) *Háládatos hazafiakat*; mert a' tudatlan nem értvén, nem tudván, micsoda jó uralkodás alatt van, és melly nagy teherrel 's bajjal van öszvekötvé az igazgatás, azt nem tudja elegendőképen becsülni: következőképen háládatlanul él, azt gondolván, hogy természet szerént ugy kell lenni mindennek, a' mint van, a' ki pedig a' dolgot tudja, a' jó uralkodást a' maga érdeme szerént becsüli, midőn tudja azt, hogy ő pallérozott országban él, személye, jószága bátorságban van, ellenben a' pallérozatlan országban melly bizonytalanok mindezek.

b) *Engedelmes hazafiakat* formál ; mert ez tanítja meg, millyen nagy jók légyenek a' törvények a' köztársaságban, és hogy a' jó rend fentartására kell igazgatóknak lenni, a' kik parancsolatjának ezek asztán önkényt engednek.

c) A' politika formál *magok sorsával megelegdő hazafiakat*. A' Politika ellen legterhesebb, leghelytelenebb vélekedés volt elejtitől fogva, hogy a' lakosokat nyughatatlanokká tenné; hogy t. i. szabad nékik a' rendelések ellen szegülni; de épen ellenkező következik a' Politika tanulásából és értelméből; mert ebből lehet általlátni, hogy gyakran a' mellyeket rossz rendeléseknek gondoltunk, azok a' legokosabb rendelések. Ez rettentheti el a' revolutio indításától az embert, mert innét tanulhatja meg, hogy a' revolutio olyan dolog, a' mellyből több veszedelem következik, mint abból, a' mit véle orvosolni akartak. *Revolutio est medicina morbo pejor*: az ilyen tehát nemhogy maga indítaná a' zenebonát, hanem még a' zenebonáskodókat sem segíti.

§. 7.

A' polgári társaságban a' magános polgároknak hátorságát és csendességét polgártársaik ellen védelmezi a' törvény és az igazság kiszolgáltatása: szükség tehát, hogy az első szakaszban a' törvényekről, és az azokban megkivántató minémüésekről szóljunk.

I-SŐ S Z A K A S Z.

A' törvényekről és az ezekben megkívántató minéműségekről.

§. 8.

Minden törvénynek az a' célja, hogy megtartassék, melly célra leghathatósabb eszköz az, hogy azok, a' kiknek engedelmeskedni kell, a' törvényeknek hasznos volta felől egyáltaljában legyenek győzöttetve. A' köznép közül nem minden alkalmas arra, hogy általjában minden törvénynek hasznát egyszerre általláthassa, azért csak az ilyenekre nézve is szükséges, hogy a' polgári társaság eránt való tisztelet és engedelmesség ezekben más eszközök által is felélesztessék, és minden, a' mi ezen tiszteletet és engedelmességet megláboríthatná, elháríttassék.

§. 9.

A' Democratiában, a' hol a' népnek a' törvényhozásban szava van, a' hol voxát adja kiki arra, hogy valamely törvény hozódjék e, vagy ne, vagy a' hol mint Rómában három vasárnapon kitévődtek közönséges helyre a' törvények, minekelötte megállítottak és közönséges meg egyezésből bévétettek volna, hogy a' köznép előre gondolkodhassék, és a' mint annak hasznos volta felől meg van győződve, a' szerént szavazhasson. Ott a' hozott törvénynek hasznos volta felől mind-

nyája, legalább a' lakosoknak nagyobb része meg van győződve. De félni lehet egyszersmind attól, hogy itt, a' hol voxok számláltatnak, és meg nem fontoltatnak, a' törvényhozásban hamar elhibázódik a' dolog. *Zamolxis* az Athenebéliekben megfoghatatlannak tartotta ezen szokásokat, hogy a' mit a' köztársaság legderékabb emberei projektáltak, azt a' legtudatlanabb rész állította meg. Könnyű az ilyen társaságban egy *Periklesnek* a' maga részére hajtott köznép által végbevinni azt, a' mit akar. Lásd Cicero Oratióját pro Flacco.

§. 10.

Azt a' törvény hasznos volta felől való meggyőződést, melly a' Democratiában ha szinte csupa képzelődés is, a' Monarchiában más módon szükséges a' lakosok szívébe önteni. Több hathatós eszköz vagyon pedig erre a' végre: az 1-ső az, hogy a' törvényszerzőknek tudománya, mély belátása, egyenesszívúsége felől megvagynak győződve a' többi lakosok, és azokban bizodalom van. Az ilyen személyektől szerzett törvényeknek aztán örömet fognak engedelmeskedni a' többi lakosok. *Alexander Severus* hogy az alatta valóknak maga eránti bizodalját és a' törvényeknek való engedelmisséget, melly *Commodus* és *Heliogaballus* uralkodása alatt egészen elenyészett, megnyerhesse, semmit sem tett addig törvényé, míg a' 20 törvénytudó és legalább 50 mély be-

látású ember által meg nem vizsgálta, a' felől értelmeket meg nem kérdezte, és külön mind-egyiktől írásba bé nem vette, hogy így minekelőtte a' szavazáshoz kezdenének, idejek lenne a' gondolkodásra.

§. 11.

A' második eszköz, melly által a' köznépbe a' törvények eránt tiszteletet lehet szerezni az, hogy a' törvény annak indító okaival terjesztessék a' köznép elejibe, hogy t. i. az a' törvény a' köz-társaságra nézve szükséges, a' magános lakosokra nézve pedig hasznos. Ez által megbizonyítja az uralkodó, hogy rendeléseit jóknak és hasznosoknak tartja, tisztelet öntődik a' törvény eránt a' lakosok szívébe, mindenik a' törvény hasznos volta felől való meggyőződésből fog a' törvénynek engedelmeskedni. *Plato* a' törvényekről való 3-dik beszélgetésben azt mondatta az ott beszélgetők közül egygyel, *Niceással*, hogy a' törvényeket okaik nélkül soha sem kell közönségesekké tenni, hogy azt a' lakosok annál örömebb halgassák, és nagyobb készséggel teljesítsék.

§. 12.

De mind ezeknél hathatósabb eszköz a' törvények eránt való tisztelet és engedelmesség megszerzésére, ha a' lakosok törvényeiknek jóságát és hasznos voltát érzik, tapasztalják. A' szerez ben-

nek valóságos meggyőződést törvényeiknek jósága felől. A' római nép olly igen meggyőződött volt a' maga törvényeinek jósága felől, hogy azt tartotta, hogy az idegen és meggyőzött néppel nagyobb jót nem közölhet, mint ha megengedi annak, hogy a' római törvénnyel éljen. De a' Herikusok (Latium régi lakosai) a' magok törvényeit sokkal többre becsülték, midőn a' Rómaiaknak törvényét nem akarták elfogadni

Nem lehetnek pedig a' törvények egyébként hasznosok és jók, hanem ha azok valamelly nemzetnek fekvéséhez, szükségéhez, characteréhez, gondolkodása módjához vannak alkalmaztatva, mert lehetetlen az, hogy azok a' nemzetek, mellyek a' culturának különböző grádusán vagynak, ugyanazon törvények által jól igazgattassanak. A' Tüz földje pallérozatlan és csaknem érzéketlen lakosinak más törvény kell, más a' pallérozott Európiaiaknak.

§. 15.

Valamint pedig az előszámlált módok által a' polgárokba a' törvény eránti tiszteletet és engedelmességet legjobban beléjük lehet önteni: ugy ellenben meggyengül benne ez a' törvény eránti tisztelet és engedelmesség ez által:

1-ör Ha a' törvények minduntalan változnak; mert maga a' törvényhozó hatalom megismeri rosszaknak lenni az illven törvényeket, annál fogva le-

hetetlen, hogy a' polgárok is ugy ne gondolkozzanak és legalább ugy ne gyanakodjanak, hogy a' törvényhozó hatalom nem találta még el ez ideig a' köztársaság boldogsága előmozdítására való eszközöket és törvényeket, minthogy azokat szüntelen változtatja. Csak ugy lehetnek pedig a' törvények állandók, ha azok a' társaság czéljához, politica és természeti állapotjához vagynak alkalmaztatva. A' törvénynek ezen állandósága pedig nem azt teszi, mintha minden törvényeknek a' polgári társaságban változhatatlanoknak kellene lenni, mert az olyan rendelkezések és törvényeknek, mellyek csak rendkívülvaló körülményekben tételtek és hozattak, természetek hozza magával, hogy azok állandók ne legyenek, ilyenek sok politikai rendelkezések. De magoknak a' törvényeknek is az idők, történetek és az ország állapotjával, változásával olykor olykor változni kell; mert a' melly törvények a' polgári társaság első kezdetében jók és annak körülményéhez alkalmaztatva helyesek voltak, lehetetlen, hogy azok akkor is jók legyenek, mikor idő jártával a' társaság állapotja megváltozik, annak lakosi megvilágosodtabbak, pallérozottabbak lettek. A' mint ezek változnak, szükség ezek szerint a' törvényeknek is idő jártával változni. Anglia Constitutiója szerint, valamikor a' király változik, mindannyiszor megvizsgálhatja a' Parlamentum a' törvényeket, és a' hol szükséges, jobbítást tehet azokon.

Lok úgy javasolja, hogy minden század végén szükséges azokat, ha nem egészen is, valamely részben változtatni. De bajos megszorítani a' törvények megjobbításának idejét, akkor szükség azokon változtatni és jobbítást tenni, mikor az ország java és boldogsága kívánja, melly nincsen bizonyos időhöz szabva. Minthogy pedig a' régi törvények eránt a' polgároknak mély tiszteletnek szokott lenni, akkor is, midőn az ilyen régi törvények megváltozását az ország boldogsága kívánja, a' polgárok gondolatját szükség az ilyen változásokra előre készítgetni, hogy a' mennyire lehet, a' törvények változásának okát azok is általlássák, a' mit az egyenesszívűségekről a' nemzet előtt esméretes könnyen írók tehetnek meg.

§. 14.

2-or. Alább száll a' törvények méltósága és az azok eránti tisztelet, ha a' törvényeket szabad a' törvénytudóknak a' magok tetszése szerint magyarázni; mert a' melly törvények helyes értelmé felől magok a' törvénytudók sem egyeznek meg, hogy viseltethetnének az olyan bizonytalan értelmű törvények eránt tisztelettel a' társaság több lakosai? Hogy lehetnének az ilyen törvények reguláji és sinórmértéki a' lakosok cselekedetinek? Nem különben az is igen káros, ha a' törvények magoknak ellenek mondanak, ezek az ellenkező törvények, vagy antinomiák, kiváltképen abból

származnak, ha a' törvények felette számosak, úgy hogy azok a' legkisebb cselekedetekre is kiterjednek, és minden magokat előadó új alkalmatosságokkal új törvények állittatnak meg. E' szerint a' törvénykönyvben semmi egymással ellenkező törvényeknek nem kell lenni, és ezért dicsérte meg *Plato* a' Lacedaemonbélieket, ilyen értelemben van *Tacitus* is, a' ki azt mondja: *Corruptissimae Resp. plurimas leges habent.*

§. 15.

3-szor Alább száll továbbá a' törvények méltósága és az azok eránt való tisztelet, ha a' világos törvények ellen gyakorlott cselekedetek, vagy az úgy nevezett *Szokás*, azokat kötelező erejektől megfosztják, mert az ilyen cselekedetek nem egyebek, hanem törvény ellen valók, és az az eránt való engedetlenség. Még az olyan történetekben is, a' mellyekben az idők változása miatt a' törvény és annak megtartása már nem volna olyan jó és hasznos, mint azokban, a' mellyekben hozódott, az olyan törvényeket is jobb valóságos törvények által eltörlni, mintsem annak meg nem tartását csak elnézni, és megengedni, hogy az azal ellenkező szokással enyészszzen el annak a' törvénynek kötelező ereje, mert hogy a' vétkes, vagy a' törvény ellen való cselekedetből jó törvény legyen, képtelenség.

§. 16.

4-szer. Alább száll utóljára a' törvények méltósága és az erántok való tisztelet, ha a' törvénynek közönséges kötelező ereje alól némelly hazafiak különös Privilegium által felszabadítanak. Veszedelmes az, hogy mintegy jutalmul engedődik meg valakinek, hogy a' közönséges törvénynek ne tartozzék engedelmeskedni, mert az olyan törvényt, a' mellynek megtartása alól feloldozódik valaki, lehetetlen a' több hazafiaknak jónak tartani, az azok eránt való engedelmességet lehetetlen hasznos kötelezésnek esmerni; példa erre Wlad. D. 1. ar. 102. D. 2. ar. 15. D. 3. art. 39.

II-dik S Z A K A S Z.

A' Polgároknak szabados cselekedetekben való bátorságáról.

§. 17.

A' polgári társaság tagjainak belső bátorsága és csendessége abban áll, hogy azok szabados cselekedeteikben és foglalatosságaikban senkitől meg ne háboríttassanak. A' természet állapotjában lévő embernek mindazt szabados cselekedni, a' mit a' természet törvénye meg nem tilt; a' melly ember pedig a' polgári társaságban él, annak cselekedeteit már szorosabb határok közzé szorítják a' társaság törvényei, mert a' polgári társaságban

csak azok lesznek szabados cselekedetek, a' mellyeket a' polgári társaság törvényei meg nem tiltanak, vagy a' polgári társaság czéljával nem ellenkeznek. Jóllehet pedig a' polgári társaságban a' társaság tagjainak több cselekedetei lesznek tilalmasok, mint a' természet állapotjában, de csakugyan a' polgári társaságban is az uralkodó hatalomnak szükség lesz arra vigyázni, hogy ha csak a' köztársaság boldogsága elmulthatatlanul nem kívánja, a' polgároknak szabados cselekedetei, sem a' törvények által szükségtelen határok közzé ne szoríttassanak, sem polgártársaiktól azoknak gyakorlásában meg ne akadályoztassanak.

§. 18.

A' törvények terhesek és a' társaság tagjaira nézve igazságtalanok lehetnek, mihelyt olyan szabados cselekedeteket tilalmaznak, a' mellyeknek megtiltását a' társaság boldogsága nem kívánja. *Dejoces* felől beszéli *Herodotus* az első könyvben, hogy a' Médusoknak megtiltotta, hogy köpni és nevetni ne merjenek. *Montesquieu* írja *Carpin* után, hogy a' Tatárok törvénye szerint halálos vétek a' kést a' tűzbe vetni, a' lábat az embernek egymásra tenni, a' lovát a' kantárjával megütni. Mindazáltal sok első tekintettel magokban ugyan ártatlanoknak látszó szabados és indifferens cselekedetek némelly környülállásokban tilalmasok lehetnek a' nélkül, hogy a' társaság tagjai az ilyen

különben szabados cselekedetek tilalmazásáért panaszkodnának; p. o. Persiában a' fejedelem (Sophi) megtiltja, hogy senki hegyes és előre csüggő turbánt ne viseljen, a' cselekedet ugyan magában szabados; de megtiltja a' persiai fejedelem, mert azok az öszveesküdtek, kik a' Magusokat királyi székektől megfosztották, ilyen turbánt hordoztak jelül. Angliában egyszer megtiltották, hogy senki kereken metszett haját ne viseljen, minthogy a' *Cromwellisták* kereken nyírt haját hozdoztak. Franciaországban XIV. *Lajos* alatt megtiltódott, hogy az aszszonyok szalmából csinált virágokat melyeken ne hordozzanak, mert azok az aszszonyok, kik az ugy nevezett *Fronde* factiónak pártfogóji voltak, ilyen szalmából csinált virágokat hordoztak melyeken. Ez a' *factio* támadt XIV. *Lajos* alatt, midőn még alkalmatlan lévén az igazgatásra, helyette felesége *Austriai Anna*, és a' minister *Mazarini* uralkodtak.

§. 19.

Továbbá hogy a' társaság tagjai tudhassák, mellyek a' társaság törvénye által megtiltatott szabados cselekedetek, és hogy a' meg nem tiltottakat bátran minden tartózkodás nélkül gyakorolhassák, szükség, hogy a' társaság törvényei:

1-ör Világosak legyenek, hogy azokat az együgyű ember is megérthesse.

2-or A' dolgot, mellyről szó van, szorosán meghatározzák, hogy azokat sem a' törvénytudók, sem a' birák ne magyarázzák, ne legyen helye az ugy nevezett extensiva, vagy restrictiva magyarázásnak, mert különben a' törvények, nem hogy sinór mértékei lennének a' polgárok cselekedeteinek, hanem az ilyen törvények inkább zűrzavarba hozzák őket.

3-or A' mennyire lehet, rövidek legyenek, hogy azokat annál könnyebben meg lehessen tanulni és tartani.

4-er A' törvényeknek mindenek előtt esmereteseeknek kell lenni, mellyre nézve szükség, hogy a' társaság tagjainak született nyelvén legyenek írva a' törvények, hogy ezek nyomtatásban közönséggé tétessenek, hogy minden ember tudhassa, különben épen oda megy ki a' dolog, mint *Sonnenfels* mondja, mint azt *Caligula* cselekedte, a' ki igen apró betűkkel iratta a' törvényeket, és magas helyre felfüggesztette, 's mégis a' ki vétett ellenek, keményen megbüntette.

§. 20.

Gyakran megakadályoztatnak a' szabados cselekedeteknek gyakorlásában a' polgárok más polgártársaik által is, a' kiknek erőszakos ellentállása ellen a' törvénynek kell védelmezni a' társaság tagjainak szabadságát, hogy mind azokat a'

szabados cselekedeteket gyakorolhassák, mellyeket a' törvény megenged.

III-dik S Z A K A S Z.

A' polgári társaság tagjainak személybeli bátorságáról.

§. 21.

A' polgári társaság tagjainak személybeli bátorsága abban áll, hogy a' társaság törvényei és rendelkezései által mind azok a' dolgok megtiltassanak, a' mellyek a' polgári társaság tagjainak személyét és életét veszedelembe hozhatják. Nem abból áll hát a' társaság tagjainak ezen személybeli bátorsága, hogy a' világos és nyilván való gyilkosok ellen, a' kik erőszakosan vetnek véget az emberek életének, kemény törvények légyenek, és a' vétkes cselekedet a' mint nagyobb, vagy kisebb, a' szerént büntetessék e; hanem abban is, hogy a' polgárok jó hire 's neve megsértése büntetlenül ne maradjon.

§. 22.

Ide tartoznak továbbá ezek is:

1-ör Hogy a' mások méreggel való elvesztése ne csak kemény büntetés alatt tiltassék meg, hanem az is megakadályoztassék, hogy ne minden ember kaphasson mérget; mert minthogy könnyebb az embereket mérreg által elvesztetni, mint más erő-

szakos módon, ennek a' bűnnek végbevitelére még az olyan ember is könnyen határozza magát, a' ki a' gyilkosságot más módon nem merné végbevinni. Ez okon ezen vétek ellen annál keményebbnek is kell lenni a' büntetésnek, minthogy nehezebb a' mérég által lett halálnak szerzőjét kitanúlni, mert lehet a' mérget úgy elkészíteni, hogy az egynéhány hét, hónap, esztendő mulva ölje meg az embert, mellyre példa az úgy nevezett *aqua tofana*, mellyet Olaszországban készítenek; de ennek készítését nagy titokban tartják.

Hogy pedig minden ember ne kaphasson mérget, szükséges: a) Hogy az olyan mérgeknek, vagy mérges materialéknak árulása, mellyek akármi módon veszedelmesek lehetnek az ember életének, kevés és bizonyos személyeknek engedtesék meg. b) A' mérgevevőkre szoros vigyázatnak kell lenni, még azokra nézve is, a' kiknek mestersége az ilyen materialékat megkivánja. Erre nézve a' mérgevevőnek nevét, lakását, a' mérge mennyiségét, és hogy mi végre vette, szükség az azt árulóknak feljegyezni, hogy ha netalán abból valami szerencsétlenség következne, a' dolog kivilágosodjék; annyival inkább pedig az olyan embereknek, a' kiknek mestersége semmi mérget nem kíván, nagy szükség nélkül soha sem kell mérget adni. Hogy pedig a' mérgek és mérges materialék árulásában és vevésében semmi hiba és tévelygés ne essék, szükséges, hogy ahoz értő or-

vosok collegiuma által ne csak a' mérgek, hanem még a' mérges materiálék és mind azok a' dolgok, mellyek az emberek életének és egészségének kárára és veszedelmére lehetnének, megneveztessenek, és lajstromba feljegyeztessenek; az ilyen méreggel kereskedőknek pedig szoros kötelességek légyen, hogy az ilyen mérgeket külön helyen zárva, és kivált az olyan materiáléktól elrekesztve tartsák, mellyek színekre és formájokra nézve az ilyen mérgekkel megegyeznek, a' mellyekkel könnyen el lehetne téveszteni, és az ilyeneknek árulását ne minden inasra és személyre bízzák. Ide tartozik a' réz edényekkel mint főző edényekkel való élés. Az ebből következő kár és veszedelem nem olyan szembetűnő ugyan, de épen azért veszedelmesebb, különböző időkben már jutalmok tétettek fel annak számára, a' ki a' réz edények állandóbb czínezésének módját, vagy valami más módot találna, melly által megakadályoztassék, hogy a' főzésbe a' réz particulák ne olvadjanak, és a' benne főtt étel az egészségnek káros ne légyen; de még eddig senki sem nyerte el a' jutalmat. Svecia a' korona nagy jövedelmét áldozta fel a' lakosok egészsége fentartására az által, hogy minden rézből való főző edények megvagnak tiltva.

Millyen károk esnek a' mérge által vigyázatlanságból, megtetszik abból, hogy a' porrá resolvált arsenikummal, melly ekkor olyan, mint a' hajpor

(puder), két felhajporozott személyek midőn a tánczba nekihevülvén, a' fejeket elfutotta volna a' méreg, megholtak. Így nem régiben Bécsben az árvák házában sok gyermek halt meg, hogy az ecsetet, mellyel czicz-kártont festettek, megnyalták.

§. 23.

Tilalmasoknak kell lenni a' Duellumoknak, mellyek felől még minde' mai napig meg van ez a' képzelődés, mintha a' megsértetett becsületet az által lehetne megszerzeni, ennek a' helytelen képzelődésnek szerző oka volt a' régi időkben sok nemzet között a' törvényszékeknél becsúszott helytelen szokás, hogy gyakran annak megítélésére, hogy a' két perlekedő fél közül mellyiknek van igazsága, a' duellum parancsoltatott.

Haszintén a' törvényszékeknél nincsen is ez szokásban, mégis kemény tilalmak által is nehéz kiverni az emberekből ezt a' képtelen vélekedést és vétkes szokást, a' mellynek egy fő oka az is lehet, hogy az ilyen egymással bajt vivó személyek, haszintén egyik a' másikat megöli is, az életben megmaradott fél, mihelyt az ország határán kívül megy, bátorságban van, nem úgy, mint más gyilkosok, a' kik más országokban is elfogattatnak és kézhez adatnak.

Továbbá azt a' vétkes cselekedetet tilalmazó törvény és az ez ellen megállíttatott halálos büntetés, azért nem eléggé erős ennek a' vétkeknek

megakadályoztatására, mert a' kik azon képzelődésben vagynak, hogy a' magok becsületét többre nézik, mint az életet, azokat a' halálos büntetések nem rettentetik el. Erre nézve *St. Pierre* francia apát leghathatósabb büntetésnek tartotta azt, ha az ilyenek a' bolondok házába rekesztetnek; mások pedig az örökös hecstelenséget, hogy többé ne tarthatnák azt a' becsület fentartása eszközének, a' mi által a' becsületet örökre elvesztik.

§. 24.

Nemcsak mások ellen kell védelmezni a' társaság tagjainak személybéli bátorságát, hanem még arra is kell vigyázni, hogy senki magát eltökélett szándékból meg ne ölje. Magok gyilkosai lesznek az emberek, vagy eltökélett szándékból, vagy elmebéli háborodásból.

A' kik meghatározott szándékból ölik meg magokat, azokat nem fogja elrettenteni attól az a' gyalázat, melly rajtok halálok után esik, hogy hóhér által vitetnek ki, hogy az akasztófa alá temettetnek. Leghathatósabb eszköz erre ez, hogy az emberekbe még kicsiny korokban mélyen csepegtessék be a' vallás és a' józan okosság, hogy haszintén némelly okaik lehetnek is az élet megúnására, ezt még se végezzék el annak akarátja nélkül, a' ki azt adta. *Plato* in dialogo de anima azt mondja: *Nefas est statione isthac decedere, donec is, qui te horsum illocavit, abire jusserit.*

Mert különben ha azon hibás gondolatban vannak, hogy életeknek, mihelyt azt megunták, véget vehetnek, mindenképen veszedelmes a' polgári társaságra nézve, mert egy az, hogy ez a' vétkes képzelődés sok tagjaitól megfosztja a' társaságot; más az, hogy az ezen vélekedésben lévő ember minden gonoszságra könnyen elszánja magát, mert nem fél az a' büntetéstől, ki a' halált megutálja. Megesik néha az öngyilkosság a' kétségbeesett embereken, kivált azokon, a' kik gonosz cselekedeteikért fogva vannak, és halálos büntetést vonnak magokra. Az ilyeneket is szoros vigyázat alatt kell megakadályoztatni, hogy öngyilkosokká ne lehessenek, azokra nézve is hasonlóképen, a' kiktől lehetne tartani, hogy elmébéli báborodásból magok gyilkosai ne légyenek, szoros vigyázatnak kell lenni, vagy magános házaknál, vagy pedig az arra rendeltetett bolondok házánál.

§. 25.

Megkivántatik a' vigyázat arra is, hogy a' született és születendő csecsemők élete veszedelemben ne forogjon, és minthogy ezen gyilkosságot könnyebben el lehet titkolni, azért e' vétek ellen a' büntetéseknek is keményebbeknek kell lenni.

A' polgári társaságra nézve mindegy, akár a' már született csecsemő haljon meg erőszakosan, akár a' még anyja méhében lévő gyermek kemény

szerek által ölettesék meg, 's hajtassék ki az anya méhéből, mind a' két történetben egy tagjától fosztatik meg a' polgári társaság. Ennek a' vétkes cselckedetnek megakadályoztatására tehát szükséges olyan rendelkezéseknek lenni, hogy a' patikákban és egyéb boltokban is az orvos praescriptiója nélkül senkinek olyan szerek ne adassanak, a' melyek által az anya méhében lévő gyermek megölethetnék, vagy kihajthatatnék. Franciaországban Aquitumában fogatott el négy olyan személy 1802., kik az ilyen szerekkel kereskedvén sok kárt okoztak a' polgári társaságnak.

Mint hogy pedig az ilyen csecsemők megölésének a' megesett személyeknek gyalázattól való félelme szokott az oka lenni, erre nézve szükség, hogy az ilyen személyek hálás cselekedetekért gyalázattal ne illettessenek, és azok, a' kik már különben is szerencsétlenek, még szerencsétlenebbekké ne tétessenek, melly végnek elérésére leghathatósabb eszköz lehet az, hogy jó vigyázás alatt szülőházak állíttassanak fel, a' hol az ilyen személyek befogadtassanak, és szükséges gondviselést és segítséget találjanak a' nélkül, hogy tartozzanak neveiket kijelenteni, gyermekeik pedig felneveltessenek.

Ritkán esik meg, hogy anya azért öli meg gyermekét, hogy szegény, vagy hogy tartani nem tudná, az ilyen történetben inkább teszi azt, hogy a' történetre bizza szerencsétlen magzatjának jö-

vendöbéli állapotját, az ilyen utolsó szükségből származott cselekedetnek megakadályoztatására szükséges, hogy az ilyen szerencsétlen kitett gyermekek a' köztársaság költségén neveltessenek fel, kiosztván azokat a' parasztnak, hogy fizetésért viseljék gondjokat, mivel az úgy nevezett árvák házában ritkán lehet elérni a' feltett célt, mert tapasztalt dolog Franciaországban, hogy az árvák házában lévő 95000 gyermek közül 12 esztendő alatt 80600 holt meg. Gyakran veszedelemben forog a' csecsemők élete, az anyyoknak, kiváltképen pedig a' szülő anyák körül forgolódo' bábáknak gondatlansága, vigyázatlansága és tudatlansága miatt. Ennek eltávoztatására szükséges, hogy mindenütt tanult és examinált bábák legyenek, a' tudatlanok erre a' szolgálatra fel ne vétessenek, mindenkor pedig, midőn ezeknek gondatlansága és vigyázatlansága oka a' veszedelemnek, keményen megbüntettessenek.

A' teherben lévő anyákra nézve továbbá jó rendelések által minden olyan dolgokat meg kell tiltani, a' mellyektől való megilletődés, vagy megképzés, vagy idő's nap előtt való, vagy formátlan, vagy idétlen szülést okozhatna. Erre nézve meg kell tiltani, hogy a' tagjaitól megfosztott, vagy iszonyodást okozó formájú koldusok utczánként és házanként ne koldúljanak; tilalmasoknak kell lenni az úgy nevezett maskaráknak, lárvás személyeknek is; vigyázni kell arra is, hogy

a' teherben lévő bűnös személyek azután büntetődjenek, midőn terhektől megszabadultak.

§. 26.

Veszedelmekre lehetnek a' társaság tagjai személybeli hátorságának a' számtalan szerencsétlen történetek, mellyek ellen minden jó rendeléseknek szükség megtételődni; de minthogy a' szerencsétlenségek különböző nemei szerént az azok ellen való rendelések is sokak, itt csak a' nevezetesebbeket számláljuk elő. Meg nem kell engedni az utczákon, a' hol emberek szoktak járni, hogy a' kocsik, szekerek és lovas emberek nyargalódzva járjanak; kiváltképen pedig a' hidakon, kapuk alatt, utczák szegletin, a' hol a' veszedelem leghamarább megeshetnék. A' ki azon törvény ellen vét, haszinte kárt nem okozott is, annyival inkább, ha kár is következett belőle, keményen megbüntettessék. A' hol pedig egy időben sok kocsiknak és embereknek kell öszvegyűlni, mint a' komediák és országgyűlés alkalmatosságával, minden történhető szerencsétlenségeknek eltávoztatására még az utczáknak is meg kell határozva lenni, hogy mellyiken jöjjenek és menjenek el a' kocsik, a' hidak, meredek mélységek mellett való utak jó állapotban tartassanak, és ha a' szükség úgy kívánja, bé is kerítettessenek; valamint szintén azok a' helyek is, a' hol építenek, vagy el legyenek kerítve, vagy valamelly

jel által megintessenek az emberek, hogy az épülethez ne közelítsenek. A' gödrök, ujonnan ásott kútak, vermek, az utczákon menő csatornában való nyílások bekeríttessenek, legalább éjszakára nyitva ne hagyattassanak.

§. 27.

Veszedelemben foroghat a' polgári társaság tagjainak élete, ha a' holtak hirtelen eltemetnek, az ártalmas gőzben és vízben megfúltak és a' hideg miatt megfagyott emberek minden segítség nélkül magokra hagyatnak, még erről csak 1774-dikben kezdettek gondolkodni, hogy a' hirtelen való eltemetésből sok kár következhetik; m. u. t. i. *Reaumur*, *Brohier* tapasztalták volna, hogy az érverés (pulsus) elcsendesedése, a' léleket megállása, a' test meghidegedése és megmervedése nem bizonyos jelei a' halálnak. E' veszedelemnek eltávoztatására tehát szükséges hosszabb időt rendelni a' halottak eltemetésére nézve, míg nem t. i. a' halálnak bizonyos jele a' rothadás elkezdődik.

A' mi a' megfultakat, vagy megfagyottakat illeti, az ilyeneket sem kell segítség nélkül hagyni, sőt szükséges, hogy mindenütt az ehez megkívántató eszközök készen legyenek, és az ahoz értő emberek még jutalom által is serkentessenek arra, hogy az ilyen szerencsétlen embereknek, mennél előbb lehet, siessenek segítségekre. Erre

a' végre állott öszve Londonban egy társaság, melly 1774-től fogva 1790-ig 2015 font sterlinget osztogatott ki a' holtforma szerencsétlenek fel-élesztőjinek.

A' vízbe való fülásból következő veszedelem megakadályoztatására szükség, hogy a' veszedelmes vizekbe való fordés megtiltassék. Minthogy pedig az egészség fentartására szükséges a' fordés, módot kell abban találni, hogy a' hol nagyobb és veszedelmesebb vizek vagynak, fa szálakra készült fordóhelyek készíttessenek, még a' szegényebbek számára is, a' hol fordópenz nélkül is megfordódhessenek.

Télnek idején pedig a' nagyobb vizeknél szorgalmasan vigyázni kell, hogy vakmerőségből senki a' veszedelemre ki ne tegye magát, és meg kell akadályoztatni, hogy míg a' víz jól bé nem fagyott, vagy mikor a' jég kezd olvadni, senki által ne bocsáttassék a' vizen.

§. 28.

A' polgári társaság tagjainak személybeli bátorsága megkívánja azt is, hogy egészségek fentartására jó rendelések légyenek. Ezen kötelességeket az egészségre vigyázó Biztosságnak (Commissio) kell megtenni, mellynek fundamentoma az orvosi tudomány helyes tanítása, hogy így alkalmas Doctorok, Seborvosok, Bábák, Patikariusok készíttessenek, a' kik ne csak esmerjék mesterségeket,

hogy tanúlták, hanem kiváltképen hogy próbából, tapasztalásból, a' beteg ágya körül látták és tapasztalták azt. Szükség tehát, hogy az ország nagyságához képest az ilyen alkalmas Doctorok Seborvosok, Bábák illendő számmal legyenek, és minthogy a' szegényebbeknek nincsen abban módjok, hogy azokat fáradságokért illendőképen megjutalmaztassák, a' közönséges pénztárból fizetődjenek. Szükséges ezenkívül, hogy elegendő patikák, azokban fris és jó orvosságok legyenek. Erre a' végre a' benne találtató orvosságok gyakran megvizsgáltassanak, a' roszak kivetessenek, a' szükségesek meghozattassanak, és az orvosi szerek a' Dispensatorium szerént készíttessenek, a' szegények számára a' szükséges orvosságok ingyen is adattassanak; a' kik pedig a' betegek közül olyan szegények volnának, hogy még csak alkalmas helyek, annyival inkább szükséges szolgálatjuk nincsen, ezeknek számára szükséges Kórházaknak, vagy Isptályoknak lenni, mellyek szoros vigyázat alatt legyenek, hogy sem az orvosok restsége, sem a' betegek körül szolgálóknak gorombasága és gondatlansága miatt, az ilyen betegek könnyebbségére rendeltetett helyek az ilyen ügyefogyottaknak kínzóhelyévé ne változzanak.

Hogy pedig az ilyen rendeléseknek kívánt hasznok legyen, szükség, hogy a' köznép ebben a' részben t. i. a' nyavalyákról, az orvosságokkal való élésről megvilágosíttassék, mert mindaddig,

míg a' köznép tudatlanságból inkább folyamodik a' vén aszszonyokhoz, míg a' hóhérok is orvosi szereket osztogatnak a' hozzájuk folyamodóknak, míg sok csábítók visszaélnek a' köznép tudatlanságával, addig a' társaság leghasznosabb rendelkezései által is célját el nem éri. Ide tartoznak a' bolondok házai is, a' hol az akármilyen módon elméjekben megháborodtak jó gondviselés és vigyázat alatt szoktak tartatni és gyógyíttatni.

Az egészség fentartására szükséges továbbá az is, hogy a' hol orvosi források, meleg fürdők vannak, azokra gond és vigyázat legyen, és jó alkalmatosságok mulató, sétálóhelyek legyenek, hogy így az ilyen helyeken sok gazdagok és még idegenek is megjelenhessenek, 's az által arra is mód szolgáltatódjék, hogy a' szegényebbek számára is ilyen fürdőhelyek nyitassanak, és az ilyeneknek élelméről is kisebb és meghatározott úron lehessen gondoskodni.

§. 29.

Minthogy pedig a' nyavalyák, a' mellyek az ember egészségének ártalmára vannak, ragadósok is lehetnek, ez okáért minden orvosnak szükséges az ilyen nyavalyákat, észrevévén azokat, azonnal bejelenteni. Illyen nevezetesen a' ragadós nyavalyák közül:

1-ör A' *Pestis*, a' melly pusztító nyavalyára nézve kétféle rendelkezéseknek kell lenni; t. i. vagy

arra nézve, hogy más nemzetektől be ne hozódjék, vagy azért, hogy ha már itt kiütötte magát, annak tovább való terjedése megakadályoztassék.

Hogy más tartományokból, a' mellyek gyanúsok a' pestisről, bé ne hozódjék a' pestis, szükséges az országszéleken az ugy nevezett *Cordon* vagy *őrvonat*; katonák vigyázzanak a' széleken, hogy a' határon belől sem embert, sem barmot, sem valami jószágot, vagy portékát bé ne bocsásanak az olyan gyanús országból mindaddig, míg azok a' kirendelt tisztulás idejét el nem töltik, melly időt a' török széleken Contumacziának, közönségesen Quarantainnak szoktak nevezni, melly név azt mutatja, hogy elejinte a' megtisztulás ideje 40 napra volt határozva, melly napokat kénytelenek voltak arra épült és a' helységekől távol lévő házaknál eltölteni. De már a' megtisztulás ideje sokkal kevesebb időre szorítottatott, mint-hogy *Senot* hires doctor tapasztalása után bizonyos, hogy a' pestises ember 8 nap alatt vagy meghal, vagy megéled, és hogy nem az uj portékák által, hanem a' viselt ruhák által ragad és terjed el; de csakugyan mégis az uj portékák is le szoktak rakatni a' contumaczházaknál, a' hol kiszellőztetnek, kifüstöltetnek, és ugy bocsáttatnak bé az országba.

Ha pedig a' pestis már valamelly részében az országnak kiütötte magát, ebben a' történetben az a' környék, a' hol a' pestis mutatja magát, az ország több részeitől elszakasztódjék cordon által,

hogy az ilyen szerencsétlen helyeknek az egészséges helyekkel semmi közösülések ne lehessen, 's ez a' pusztító nyavalya tovább ne terjedhessen, a' bérekesztettek számára pedig, minthogy már ezek nem szánhatnak 's nem vethetnek, sem a' kereskedés által élelmeket nem kereshetik, elegendő eleség vitettség, és az orvosok minden módokat elővegyenek, a' mellyek által mind ezek a' szerencsétlen bérekesztettek meggyógyuljanak, mind pedig a' ragadó nyavalyának tovább való terjedése megakadályoztassék. Nevezetes ennek a' ragadó nyavalya mérgének meggyengítésére a' már a' Fraucziák által próbált beoltása, mellyet már itt nálunk is Doctor *Weszprimi* egy dissertatiojában nagyon javasolt volt. Anglus Doctor *Witto* tett a' pestisről több experimentumokat, magába kétszer óltatta bé, de egyszer sem fogant meg, harmadszor is megpróbálta, a' midőn három napi betegeskedése után megholt. Minthogy pedig a' marhadög is épen olyan ragadós, mint az emberekre nézve a' pestis, ennek tovább való terjedése is leghathatósabb eszköz, hogy az olyan marhák külön rekesztessenek, és az egészségesekhez soha ne bocsáttassanak.

§. 30.

2-or Illyen ragadó nyavalya a' *Himlő*, melly 1707-ben lett esmeretessé legelőször Európában. Igen sokáig pusztította ez a' ragadó nyavalya min-

den ellentállás nélkül az embereket, úgy hogy csak magában Franciaországban a' 18. század elején esztendőnként számlálván, 30,000-en holtak meg a' himlőben, és még csak a' legközelebb múlt század elején jött bé a' himlő-béoltás Angliába, mellyet oda a' konstantinápoli követ *Ladimont* felesége vitt volt be, a' honnét terjedt aztán el más országokra is, melly cselekedet sokaknak életét mentette meg a' haláltól, úgy hogy már ez által nem minden 5-dik, hanem 300, vagy 400 béoltott gyermekek közül is egy alig holt meg. Ezen ragadó nyavalya mérgeének eloltására találta fel az újabb időkben *Jenner* anglus doctor a' tehénhimlőnek béoltását, mellynek szerencsés kimenetelét tapasztalta sok tudós orvosokból erre a' végre Londonban összeállott társaság, melly a' maga tapasztalása szerint azt jegyzette meg, hogy 60,000 tehénhimlővel béoltatott gyermekek közül csak 4 holt meg, ezek is pedig nem a' tehénhimlőnek mérge és rossz következései, hanem a' mint tapasztalták, más testekben lévő nyavalya által holtak meg. Próbálták annakutána azt is, hogy a' tehénhimlő béoltása után az ugy nevezett természetes himlőt is béoltották mintegy 10,000 gyermekekbe, de a' kiken aztán ezen természetes himlő beoltásának semmi nyoma nem látszott. Ezen tehénhimlőnek béoltása által igyekeznek már ma azon, hogy ezen veszedelmes nyavalyának többé Európában semmi nyoma ne láttassék, és annyira

is igyekeznek már ma ezen, hogy majd csaknem az országok minden nagyobb városaiban megtiltván a' természetes himlő béoltása, csak a' tehén-himlővel teszik a' próbákat, mellynek szerencsés következése melly nagy hasznokra légyen a' köztársaságoknak, bizonyítják az elmúlt századnak ezen ragadó nyavalya mérge által kimúlt szerencsétlen halottjai.

§. 51.

Nem elég pedig a' polgári társaság tagjai egészségének fentartására, hogy a' már uralkodó nyavalyák gyógyíttassanak; hanem szükség, hogy a' származható nyavalyák megakadályoztatására is jó rendelések tétessenek. Vigyázni kell nevezetesen ezen két dologra:

1-ör Hogy az élet fentartására szükséges dolgok közül a' mi csak az egészségnek ártalmas lehet; az ollyat árúlni szabad ne légyen, vigyázni kell különösen a' *húsrá*, hogy egészségtelen marhákat ne vágjanak, azoknak húsát el ne mérjék; ezen az okon a' levágott marhát soha addig elmérni szabad ne legyen, míg az arra rendelt személy által meg nem vizsgálatik, és ugyanezért nem lehet megengedni, hogy sok ember vágjon és mérjen húst, mert ez a' szükséges vigyázat annyi sok emberre nem terjedhetne ki. Ha valahol marhadög uralkodnék, az ollyan helyről nemcsak a' marha béhozását és annak levágását kell kemé-

nyen megtiltani; hanem még a' téjnek, téjfelnek behozását is. Igy vigyázni kell arra is, hogy semmi megromlott hal, éretlen gyümölcs, melly sok nyavalyáknak oka lehet, ne árúttassék. Senki, a' ki a' veszedelmes gombákat a' jóktól meg nem tudja különböztetni, azokat árulni ne merje. A' ki pedig az ilyen rendelkezések ellen cselekednék, az ollyannak nemcsak árúba bocsátott veszedelmes jószágát kell elszedni, hanem még azonfeljül meg is kell büntetni.

A' gabonákra nézve ebben a' tekintetben szükséges vigyázni, hogy a' gabona éretlen korában le ne szakasztassék, és azt a' szegény köznép a' maga élelmére ne fordítsa, melly meg szokott esni a' szűk esztendőök után, a' midőn kifogyván a' köznép mindenéből, alig várja, hogy teljes legyen a' gabona szeme, azt azonnal aratja, kemenczében megszárasztja, kicsépele, és kenyérnek megsüti, mert sokaknak vélekedése szerint ebből származik az a' nyavalya, mellyet formicationak neveznek, minthogy a' bőr alatt ollyan viszkettség esik, mint-ha hangyák hemzsegnének, melly nyavalya sok ember életének véget vet, úgy hogy sokszor egész falukat kipusztít.

Hasonlóképen ki kell terjedni a' köztársaság vigyázásának az italok különféle nemeire is, nevezetesen, minthogy a' viz legközöséesebb ital, vigyázni kell igen nagyon arra, hogy elegendő tiszta viz legyen, legalább a' folyóviz tiszt-

taságára annyiban kell szorgalmasan vigyázni, hogy feljúlrol, a' honnét a' víz foly, semmi, a' mi a' vizet megzavarhatná, utálatossá, egészségtelessé tehetné, abba ne bocsáttassék, és ne hányatassék, *kender* benne ne áztassék. A' hol pedig csak lehetséges, mindenütt azon kell igyekezni, hogy a' legegészségesebb víz, vagy forrás-csatornákra szorgalmas gond legyen. Így cselekedtek a' Rómaiak, kik az ilyen csatornákra való költséget teljességgel nem kimélették, és az ilyen csatornák az ő nagyságoknak valóságos monumentumi. Hogyha pedig ez sem lehetne, szükség, hogy elegendő kútak legyenek.

Az ital különbféle nemeihez tartoznak a' *bor*, *ser*, *pálinka*, vagy égett-bor, melly italok nemei körül sok csalárdság szokott esni, mellyek a' vevőre nézve nemcsak károsok, hanem veszedelmesek is szoktak néha lenni. A' bort nevezetesen, melly megromlott, mérges dolgokkal szokták megvesztegetni, mellyet e' következendő módon szükség megpróbálni: egy diónyi oltatlan meszet tiszta vízbe el kell olvasztani, mellyből m. u. kétszer, háromszor itatós-papirososon (*bibulán*) megszürték, lesz *aqua calcis vivae*, ezt a' megszürt vizet valamely edénybe a' tűz mellé kell tenni, és a' bele vetett büdöskő m. u. elolvad, ismét *bibulán* kell megszürti, és ha az így elkészült vizből a' gyanus borba egynéhány csepp eresztődik, a' bor megbarnulván, bizonyos jelét adja a' vele

való veszedelmes élésnek. A' sert is meg szokták vesztegetni az úgy nevezett *lolium temulentummal*, hogy részegítő ereje légyen. Így esik sok csalárd-ság az égett-bor körül is, sok veszedelmes dol-gokkal való elegyítés miatt, mellyeknek eltávoztatására szoros vigyázásnak és kemény büntetések-nek kell lenni.

§. 32.

2-or. Vigyázni kell a' levegő tisztaságára, minthogy a' bészorúlt levegő hirtelen ártalmas, a' tisztátalan szabad levegő pedig sok veszedelmes és pusztító nyavalyát okozhat.

Melly ártalmas lehet a' megszorúlt levegő, bizonyítja az a' szomorú történet, melly 1757. a' bengáliai 18 láb hosszúságú, és 15 láb szé-lességű barlangban esett, mellyben, minthogy an-nak két kis ablakán ki 's bé nem eléggé járha-tott a' levegő, egy éjszaka 146 elfogatott Angol közül 125-man holtak meg. Ezokáért minden kö-zönséges épületeknek, ispotályoknak, tömlöczök-nek úgy kell építve lenni, hogy azokat a' tiszta szabad levegőég járhassa, mert a' szomorú pél-dák mutatják, hogy a' megromlott levegőbe zár-va tartott raboknak nemcsak az, hogy egészsé-gek megromlott, hanem betegségek még másokra is elragadt.

Káros lehet a' megromlott levegőég, haszin-tén szabadon van is az, és egész tartományokat, vagy nagy darab földeket egészségtelenné tehet.

p. o. a' nagy álló tókból, mocsárokból való kigőzölgések nagy környékeket egészségtelenné tesznek, mint a' *Paludi Ponteni* vagy pontinai tó a' pápa birtokában, mellynek hossza 10, szélessége hol egy kettő, hol $2\frac{1}{2}$ mértfold. Ezeknek gőzöléséből származható veszedelmek eltávoztatására tehát mindenütt, a' hol csak a' föld fekvése engedi, az ilyen tókat és mocsárokat vagy árkokba kell venni, hadd follyanak el, vagy más módon ki kell azokat száraztani. Ha pedig az ilyen tavak a' vizek kiáradásából vagy kiöntéséből származnak, az olyan folyóvizeknek árkait ki kell tisztítani, és jól elkészült töltések által az ilyen vizek kiöntését meg kell akadályoztatni.

Leginkább a' nagy városoknak fő hibájok az, hogy a' levegőég benne bűdös és megromlott, melly egészségtelensége a' levegőnek abból származik, hogy a' házak magasak, az utcák szorosak és görbék, úgy hogy azokat a' tiszta levegőég szabadon nem járhatja, hanem meg kell a' házak között rekednie és romlania. Ha már így el van hibázva a' nagy városok építése, nem egykönnyen lehet ezen a' nagy hibán segíteni.

De származhatik a' levegőég egészségtelensége a' nagy városokban más okokból is, mint a' városban ben lévő temetők kigőzöléséből, erre nézve sem a' kriptákat, sem más temetőhelyeket a' városban belől megengedni nem kell. Már a' 9-dik században közönségesen meghatározódott a'

kriptákra nézve: ne Ecclesia venalis fiat; de mégis, minthogy ebből sok haszon jött bé, azután is megmaradt. A' kriptákba való temetkezéstől elvonhatná az embereket csak ez az egy példa is, a' mit *Pere Labata* olaszországi utazásában látott, a' ki azt mondja, hogy midőn ő a' templomba ment, a' sirásó épen akkor törte össze a' kriptájában a' holttesteket, hogy az új holtaknak helyet készítsen. Az ilyen templomokban, az alattok lévő kriptákba temetett holttestek kigőzölgéséből, a' mint a' szomorú példák sok helyeken mutatják, rothasztó hideglelést kaptak az emberek. Az innét következhető veszedelemnek is tehát, a' városban lévő temetőhelyek megtiltása által kell elejét venni, a' mint cselekedtek már ma minden nagyobb és jól rendelt városok. Tilalmasoknak kell lenni az olyan műhelyeknek is a' városon belől való létének, a' mellyek bűdösséget okozhatnak, millyenek a' marhavágó helyek, bőrt készítő műhelyek. Canálisoknak továbbá kell lenni a' városokban, a' mellyeken minden rútságok kifolyhassanak.

Ezenkívül még szükséges az egészség fentartására az utcáknak tisztán való tartása, nem elég pedig erre nézve annak megtiltása, hogy az utcákra az udvarokból semmi csúnyaság ki ne hanyassék, hanem ezenkívül szükséges, hogy az utcák bizonyos kirendelt időkbén megtisztittassanak; néha pedig rendkívül is, midőn a' leesett hó, vagy eső megkívánják, a' melly legkönnyeb-

ben úgy esik meg, ha minden házi gazda köteles a' maga cselekedetei által, a' maga háza előtt lévő szemetet, vagy sarat egy rakásba hordatni, mellyet aztán az arra rendeltetett szekerek ki fognak hordani.

Az utcák tisztítása sok helyen sokba kerül, de a' lakosok egészségének fentartása mégis szükségessé teszi; p. o. Bécsben a' belső városnak tisztítása 9000 forintnál többbe kerül. De vagynak olyan szerencsés fekvésű városok, mint Brabantzia, a' hol nemcsak az, hogy semmibe sem kekerül, hanem minthogy az ilyen városokban lévő szemét igen kövéríti a' földet, a' szomszéd helységbeliek, a' kiknek sovány földjük van, adót is fizetnek azért a' szabadságért, hogy azt onnét kihordhassák, nevezetesen a' florencziai lakosok adót fizetnek az ilyen rakásra gyűlt utczákon lévő dombocskáknak szántóföldjeikre, szőlejükbe való kihordathatása engedelméért.

§. 53.

A' társaság tagjai egy részének élete veszedelemben foroghat gyakran a' szegénység miatt, melly veszedelem eltávoztatására is jó rendelkezések kell lenni. A' köztársaság ugyan senkit sem köteles addig tartani és táplálni, míg a' maga élelmét munkájával keresheti. De megesik, hogy valamelly történet által arra valaki alkalmatlanná lesz, a' kivől aztán a' köztársaság tartozik gondoskodni.

Ezen szegények tehetetlensége vagy csak ideig tartó, vagy pedig állandó. Illyen ideig tartó tehetetlenség az olyan elbetegedett napszámosé, a' ki az ő minden napi munkájával is alig kereshetvén annyit, a' mennyivel naponként magát, annyival inkább háza népét táplálhassa, betegségében semmihez sem tud nyulni. Az illyeneket, mint-hogy a' költsön felvett pénzzel sem segíthetnek magokon, nem maradván semmi az ő élelmektől abból, a' mit egészséges korokban keresni fognak, a' szegények cassájából kell segíteni. Az olyanokra nézve pedig, kézi munkájokkal nemcsak minden napi szükségekre keresnek elegendőt, hanem még felre is tehetnek abból, mindazáltal a' hossz-
 szas betegség, vagy más szerencsétlen történet által élelmek keresésében megakadályoztatván, és az egészséges korokban megkimélt és félretett keresményeket is már elköltvén az utolsó szükséghez közelgetnek, szükség közönséges költsönadó házaknak lenni (*Domus fiduciariae*), a' hol minden zálogra könnyen és kicsiny, vagy semmi interestre is költsön pénzt vehessenek fel, a' mellyet egészséges korokban könnyebben lefizethetnek, mint ha olyan állapotjokban a' huzó vonó uzsorásokhoz folyamodtak volna.

Az illyen költsönadó házak elsőben Olaszországban kezdődtek, és mindjárt támadtak olyanok, a' kik azt gondolván, hogy az illyen intézetnek csak a' nyerekedés a' célja, ezt nem hagy-

ták helybe, míg nem X. Leo pápa szabadosoknak ítélte lenni az ilyen költsönadó házakat, ha nem nyerekednek, és kis kamatot vesznek. Hogy az ilyen intézetekben a' czélt el lehessen érni, a' kisebb summákra és kevesebbet érő zálogokra nézve a' kamatnak kisebbnek kell lenni; p. o. Prusziában 100-tól $\frac{1}{4}$, 500-tól $\frac{1}{2}$ procentet fizetnek.

Magyarországon is 1713. Pozsonyban állított fel legelsőben ilyen költsönadó ház, ma már Pesten is van. Az ilyen költsönadó házaknál a' zálogokra kérők neveket megmondani nem tartoznak, és ennél fogva nem tetszik vissza, ha az, a' ki más jószágát, mellyet 25 for. lehet becsülni, az ilyen költsönadó házaknál zálogba veti, halálal büntetetik.

§. 34.

Az állandó szegénység bizonyos értelemben köz lehet minden karban és állapotban lévő emberekkel. Ilyen állapotra jut sok polgári társaság hivataljában megvénült és elerőtlenedett tisztviselő és annak özvegye szint úgy, mint a' maga élelmét minden napi kézi munkájával kereső napszámos. A' mint már az ilyen gyámoltalanságra és szegénységre jutott emberek különböző rendből és classishból valók; e' szerént kötelessége a' polgári társaságnak, hogy ezeknek éllelme felől gondoskodjék, a' társaság hivatalában elerőtlenedtekre nézve ugyan *Pensiók*, ezeknek gyámoltalan özve-

gyeire nézve pedig az *Özvegyek Cassája* által, hogy rangjokhoz illendően élhessenek, mert ha egy generalisnak sok esztendei szolgálatja után elgyengült állapotjában élelmére csak annyi volna kirendelve, mint egy invalidus közkatonának; ha egy elerőtlenedett polgári tisztviselőnek szinte úgy, mint egy elerőtlenedett napszámosnak a' közönséges ispotályokban kellene leélni vénségének hátra lévő napjait, azt épen olyan igazságtalannak tartaná az ember, mint azt, hogy Belizáriusnak koldulással kellett keresni kenyerét.

Az ilyen tisztviselők özvegyeinek felsegélésére vagy rangjokhoz illendő tartásokra nézve vagy az úgy nevezett *Özvegyek Cassája*, melly áll abból a' meghatározott summából, vagy pénzből, a' mellyet minden házas ember, a' ki azt akarja, hogy az ő felesége özvegységében ebből részt vehessen, akkor, a' mikor ebbe a' társaságba béáll, ebbe a' cassába le szokott tenni, és abba esztendőnként valami csekélységet szokott adózni.

Az ilyen özvegyek cassájának felállítására, vagy annak meghatározására, hogy kiki, a' ki ide bé akar állani, mennyi summa pénzt tegyen le, és azután is esztendőnként mit fizessen, függ ezen három kérdésre való feleletektől:

1-ör. Mintegy mikor lehet azt gondolni, hogy az ilyen aszszony özvegységre jut? mellyhez a' férje idejéből lehet vetni. Emberi mód szerint gondolkodván tehát, minthogy inkább lehet azt gon-

dolni, hogy az idősebb férj felesége hamarabb özvegységre jut, mint a' kisebb idejű férjé, erre nézve az idősebb többet tartozik ide bétenni, mint az ifiabb. Ez okáért az olyan férfiak, a' kik 60 esztendőn túl vagynak, az özvegyek cassájába nem tehetnek bé.

2-or. Mintegy meddig lehet gondolni, hogy az ilyen özvegyeknek az özvegyek cassájából kell fizetődni? Ezen kérdéshez abból lehet vetni, hogy mennyi idejű az aszszony, és emberi mód szerént szólván, meennyi ideig élhet? Az ifiabb személyre nézve a' cassába béteendő summának nagyobb-nak kell lenni, mint az öregekre nézve.

3-or. Az özvegyeknek esztendőnként mennyi légyen a' jövedelmek az ilyen Cassából: és ehez képest mind az ide béteendő summának, mind annak, a' mit ide esztendőnként tartozik befizetni, nagyobb-nak, vagy kisebbnek kell lenni.

Ezen özvegyek cassáji nagy vigyázást kíván-nak, minthogy ezeknek felállítása sok próbális calculuson épül, és a' helytelen administratio ál-tal is könnyen semmivé lehetnek. Vagyon Budán is ilyen intézet.

§. 35.

A' közönséges rendű személyek utóljára, a' kik élelmek keresésére már alkalmatlanok, és a' kiktől a' társaságnak kell gondoskodni, vagy meg-

öregedett katonák , vagy tehetetlen városi és falusi lakosok ; mind ezekre nézve szükséges:

1-ör. Hogy az ilyen elerötelenedett személyek élelmére a' szükséges dolgok kiszolgáltassanak , a' melly megeshetnék úgy is , hogy hetenként , hónapoként a' szegények tartására rendelt cassából bizonyos meghatározott summát kapnának ; de mint-hogy így ha az ilyen személyek avagy szegények széljel imittamott laknak , a' reájok való gondviselés a' társaságnak többbe kerülne , mégis mind a' mellett is sok fogyatkozást látnának , azért sokkal helyesebb módja az ilyen szegények tartásának , ha egy közönséges épületben egy arra rendeltetett ispotályban tartatnak , a' melly közönséges ispotályok még annyival kevesebbe fognak kerülni , és sokkal egészségesebbek is lesznek , ha faluhelyeken , vagy kisebb városokban lesznek , minthogy itt olcsóbb minden , és a' levegő is egészségesebb.

2-or. Szükséges arra vigyázni , hogy ide csak azok vétessenek bé , a' kik valósággal érdemesek erre a' könnyörületességre , hogy ez által a' családnak alkalmatosságot ne adódják a' henyélésre , és az olyanok , a' kik még munkájokkal kereshetik élelmeket , a' társaság terhére ne legyenek . Ezért a' szegények közül mind azokat , a' kik még valamely munkával kereshetik élelmeket , dolgozásra kell szorítani . Az ilyen szegények intézetében tehát egy *dolgozóháznak* is kell lenni , a' hol kiki a' maga ereje és tehetsége szerént különbféle mun-

kákat találhasson , melly által ha nem egészen is , legalább részszerént , a' mint tole telik , élelmére valót kereshessen.

§. 56.

Veszedelemben foroghat a' társaság tagjainak élete a' szükség és drágaság miatt , a' mikor az életre szükséges dolgokat vagy felette nagy áron , vagy teljességgel nem lehet kapni. Hogy az ilyen életre szükséges dolgok illendő áron adódjanak , arra az kívántatik meg , hogy a' piaczon a' vevők számához képest elegendő jószág légyen.

Ez a' szükség vagy drágaság származhat több okokból is ; vagy azért :

1-ör. Hogy valósággal a' szükséghez képest nincs elegendő élet az országban , és ez a' *valóságos szükség vagy drágaság*.

2-or. Hogy van ugyan elegendő élet az országban ; de azok , a' kiknél van , nagyobb nyereséget kívánnak abból , és azért nem akarják árúba bocsátani , ebből származik a' *kínszerített drágaság*.

3-or. Hogy van elegendő élet , de az idők mostohasága miatt szűk esztendőtől tartanak az emberek , és ezen az okon félvén a' szükségtől , az életet megtartják , ebből származik a' *képzelt drágaság*.

Hogy az országban valóságos drágaság ne legyen , annak megakadályoztatására legjobb eszköz,

ha a' bő esztendőkhben a' türhető szükséghez képest az országnak minden részeiben elegendő életet gyűjtenek össze. Csak épen az itt a' kérdés: kire kell bizni, vagy kinek kell megengedni az élet ezen öszveszedését?

Némellyek úgy gondolkodtak, hogy a' következhető szükség eltávoztatására leghathatósabb lenne, ha közönséges *magazinumok* vagy élettartó hombárok építettének, a' mellyekbe a' szükségesen feljúl való élet beszédetnék, mert ez által nemcsak valóságos drágaság nem lenne; de még kinszerített drágaság sem származhatnék; mert senki sem tartaná magánál az életet; sőt a' képzelt drágaság is elhárítódnék, mert tudnák azt az emberek, hogy a' magazinumokban elég élet van.

De az ilyen magazinumoknak az a' fogyatkozások van, hogy a' benne lévő sok gabonát jól conserválni nem lehet, és ha ott elromlik, sok károkat és nyavalyákat okozhat. Továbbá az ilyen magazinumoknak építése, a' körüllette megkívántató munkásoknak, tisztviselőknek fizetése, a' felszedett életnek megszszeszállítására igen sok költségbe kerül, a' melly költséget ha az élet árába kell tudni, felettébb eldrágítja az életet. Mindazáltal mivel ezen fogyatkozások mellett is úgy látszik, hogy az ilyen magazinumok mind a' valóságos szükség idején, mind a' kinszerített drágaság ellen hasznosok lehetnek, az ilyen roszak megakadályoztatására ezekre nagy szükség vagyon.

Igy vannak ezek a' magazinumok Prussiában, voltak a' bernai Cantonban is, a' hol mihelyt az élet az illendő áron feljül ment, mindjárt megnyittattak ezek a' hombárok, és az életet illendő áron vették a' lakosok.

Azon dolgoknak ára, a' mellyek az élet fentartására a' búzán, gabonán kívül megkívántatnak, e' szerént nevekedik, vagy alább száll, mint az élet ára: mihelyt tehát az életnek illendő áron kell menni, rendszerént a' több szükséges dolgokat is illendő áron lehet megszerezni; de mégis csakugyan ezekre az élet fentartására szükséges dolgokra nézve is jó rendelkezések kell lenni. Némelly nemeire ugyanis ezen dolgoknak azt kell végbevinni, hogy mentül több árulók legyenek, a' kik ugyanazon egyféle dolgokat árulják. Melly cél elérésére ez a' kettő kívántatik meg:

1-ör. Hogy bizonyos rendes napjai legyenek a' vásároknak.

2-or. Hogy senkinek se légyen megengedve az ilyen szükséges dolgoknak a' nyerekedés végett való megvásárlása.

§. 57.

Ila a' vásároknak bizonyos meghatározott napjai vagynak, és ugyanazon egynemű dolgot egy-néhányan árulják, szükségesképen ugyanazon egy napra sok árulók fognak összevegyülni, és sok lévén az áruló, és az eladni való dolog, egymásra

nézve kénytelenek lesznek jószágait olcsóbban adni. Nem jó volna tehát az ilyen dolgok árát meghatározni, és ezen az úton igyekezni arra, hogy illendő ára legyen a' dolgoknak, mert félő, hogy ez által az árulók száma megkevesedik, sőt nagyobb részént, minthogy ezek a' dolgok minéműségekre nézve sokat különböznek egymástól, lehetetlen azoknak illendő árát is meghatározni. Így szinte nem tanácsos az ilyen eladandó dolgok árát az által igyekezni lejjebb szállítani, hogy a' vásárra eladni hozott dolgokat ne legyen szabad visszavinni, hanem kénytelen legyen azt, a' mit a' vásárra béhozott, eladni; mert az ilyen rendeléseknek csak a' lesz a' vége, hogy mindenkor keveset fognak eladni, valamint béhozni, és így az árulóknak, és eladni való dolgoknak concurrentiája kisebb lévén, épen azon rendelés által fog minden drágább lenni.

Ha pedig a' szükséges dolgoknak a' nyerekedés végett előre való megvásárlása némellyeknek meg fog engedődni, minthogy a' megvett jószágon nyereséget kívánnak, elmúlhatatlanul drágaságot fognak okozni. Mindazáltal ezen emberek között is különbséget kell tenni; mert némellyek ezek közül a' falukra mennek ki, és ott vásárolván meg az ilyen szükséges dolgokat, úgy hozzák a' városba eladni. Az ilyenek nem annyira károsok, kivált ha az is meg van határozva, hogy a' várostól mennyi meszszeségre szabad nékik ezen dolgokat

megvásárlani. Így p. o. *Maximilian* rendelése szerént, a' vaddal, tojással, sajttal kereskedők a' várostól 4 mértföldnyire vásárolhatják az ilyen dolgokat. Némellyek pedig közülök a' vásárra jövő falusiaknak elejibe mennek ki; mások a' vásárra felgyültektől szedik fel summásan vagy általjában az eladni hozott jószágot, és az ilyeneknek, mint-hogy drágaságot okoznak, teljességgel meg nem kell engedni, hogy általjában előre felszedjék a' falusiaktól azoknak eladni hozott jószágait.

Az életre szükséges dolgok közül továbbá némellyek mesterség által készíttetnek el és tétetnek arra alkalmatosokká, hogy az ember vélek élhessen, ilyenek kivált a' kenyér, a' hús.

A' kenyér árának meghatározására nézve legjobb fundamentom az, ha a' búzát fonttal mérik meg, és a' szerént határozzák meg, hogy egy font, vagy fél font kenyérnek mennyi légyen az ára.

A' hús árának meghatározása sokkal nehezebb, és ennek illendő áron való menésére legjobb az, ha, mint Spanyolországban, a' mészárszékeket azoknak adják bérbe, a' kik azt ígérlik, hogy a' húst olcsóbban fogják mérni.

IV-dik S Z A K A S Z.

A' polgári társaság tagjainak becsülete és jó hیره 's neve védelmezéséről és bátorságáról.

§. 38.

Az élet után az embernek a' becsülete és jó hیره 's neve a' legdrágább kincse, ennek elvesztése

sok károkkal van egybekötve a' polgári társaságban: azért a' társaság törvényeinek ezen megbecsülhetetlen vagyóját oltalmazni kell.

Elvesztheti valaki a' maga becsületét vagy azért, hogy azt a' törvény úgy rendelte, vagy legalább nem ellenzi, hogy attól valaki megfosztassék, vagy más polgártársának beszédje, vagy cselekedete miatt.

§. 39.

Veszedelemben forog tehát némellyeknek becsülete azért, mert azt a' törvény úgy rendelte, vagy legalább nem ellenzi, ugyanis:

1-ör. Némellyek születések által fosztatnak meg becsületektől.

2-or. Mások az élet módja vagy foglalatosságok által, mellyel élelmeket keresik.

3-or Némellyek valamely cselekedet által, mellyet a' megrögzött vélekedés úgy néz, mint valakit becsületétől megfosztó cselekedetet.

4-er. Mások valamely gonosz cselekedetért büntetésül fosztatnak meg becsületektől.

§. 40.

Születések által fosztatnak meg becsületektől; p. o. a' hóhéroknek gyermekei és a' fattyú gyermekek, a' kik már ez által minden mesterségre, becsületes hivatalra és foglalatosságra alkalmatlannok lesznek. Semmi sem lehet keservesebb az em-

bernek, mint mikor a' maga hibáján kívül olyanokért fosztatik meg valamelly jóktól, a' mellyek nem állottak az ő szabadságában, hogy úgy legyenek, vagy sem. Azt sem lehet mondani, hogy ez a' szülők feslett életének büntetése, mert a' más hibájáért az ártatlant büntetni nem kell. Azonban az ilyen büntetéseknek szomorú következései is lehetnek. Mert az ilyen szerencsétlenek, mint-hogy az ő élelmeknek tisztességes úton való keresése megnehezítették előttök, kénytelenek elszánni magokat, és rossz életre vetemedni. Szükség tehát, hogy az ilyeneket a' kemény törvény szerencsétlenné ne tegye; ma ezt nem úgy kell nézni, mintha a' fattyú gyermekeknek mindenben egyformán jusoknak kellene lenni a' törvényes házasságból származott gyermekekkel, mert itten csak arról van szó, hogy mint polgárokat születésekért meg lehet e' őket becsületektől és a' polgárok más jusaitól fosztani, nem pedig arról, hogy mint gyermekeknek mennyi jusok lehet.

§. 41.

Némelylek megfosztatnak becsületektől az élet módja, vagy foglalatosságok által, a' mellyekkel kenyereket keresik. Ha az ilyen foglalatosságok és élet módjai a' társaságra nézve hasznosak és szükségesek, valljon ennek gyakorlásáért megfosztassanak e az ilyenek becsületektől? Ha az ilyen foglalatosságokra a' szükség nem kinszeritené az

embereket, valljon az ilyen állapotban nem jutalmak által kellene e serkentetni ez embereket, hogy ezen hivatalra adják magokat. Ilyen becstelen hivatalnak tartják a' hóhérokat, döngnyúzókat és néhol a' színjászókat is. 1802-ben Franciaországban a' Charilon cotte d' or departamentumban történt, hogy a' színjászónak mint excommunicalt személynek gyermekét nem akarta a' plébánus addig megkeresztelni, míg azon departamentumnak praefectusa parancsolatot nem küldött ennek a' dolognak teljesítése eránt. Ugyan Franciaországban történt az is, hogy egy plébánus a' megholt színjászót nem akarta eltemetni.

§. 42.

Némellyek megfosztatnak becsületektől valamely cselekedet által, mellyet a' megrögzött vélekedés úgy tart, mint embert meggyalázó cselekedetet. Így p. o. gyalázatos dolognak tartják, ha valaki az ilyen szerencsétlent, a' ki magát felakasztotta, leveszi, ámbár az ilyen cselekedet sok szerencsétlenek életét megmenthetné. Hogy ez csak a' helytelen képzelődéstől veszi a' maga eredetét, megtetszik onnan, hogy dicséretes dolognak tartják azt, ha valaki a' magát vízbe ölni akarót megszabadítja, a' melly szint olyan cselekedet, mint ha valaki a' hirtelen magát felakasztott embert levágván, azt az életre visszahozná.

§. 43.

Némelly ember valamelly gonosz cselekedetéért fosztatik meg becsületétől. A' becsület elvesztése sok történetekben hathatós büntetés volna annyiban, hogy sok embereket, a' kik a' becsületet legfőbb dolognak tartják, sok helytelen cselekedektől megtartóztatná; de más részről a' büntetés másik czélját, hogy a' bűnös megjobbuljon, nem lehet benne elérni. Mert a' ki becsületétől meg van fosztva, az a' becsületes emberek társágából ki van rekesztve, melly gondolat a' bűnöst egészen elkeseríti, és minden vétkeknek végbevételére könnyen reá veszi.

§. 44.

Veszedelemben foroghat némellyek becsülete azért, hogy más polgártársaiknak beszédje, vagy cselekedete által sértetnek jó hírekben, nevekben. Az ilyen másokat alacsonyító beszédeknek vagy írásoknak, festéseknek, theatrumi daraboknak keményen meg kell tiltatni, és közönséges helyen kell visszahúzatni, vagy ha ezek kárt is okoztak, és azt meg is lehet bizonyítani, ezt is szükség megtéríteni. A' ki pedig cselekedet által; p. o. veréssel és más erőszakos cselekedet által sért meg valakit, minthogy már ilyenkor kettős a' véték; t. i. mind becsülete, mind személybéli bátorsága megsértetik a' polgároknak, a' környülál-

láshoz képest az ilyen vakmerő cselekedetet halálos büntetés alatt kell megtiltani.

V-dik S Z A K A S Z.

A polgári társaság tagjainak jószágokra nézve való bátorságáról.

§. 45.

A' polgári társaság tagjainak bátorsága abban áll, hogy jószágokat, vagyonjokat senkitől se féltsek, és jusaik gyakorlásában meg ne akadályoztassanak. Ezen bátorsága a' polgároknak veszedelmében foroghat főképen a' magok rossz indulatú hazafiai miatt, a' mikor fekvő jószágokat vagy erőszakkal elfoglalják, vagy annak szabad bírásában megakadályoztatják, vagy annak határit megkisebbitik. Ingó bingó józágaikra nézve pedig, midőn azt vagy erőszakkal elragadozzák, vagy elfoglalják. Ezenkívül megfosztathatnak vagyonaiktól a' csalárdság 's ravaszság által, vagy az igazság színe alatt, vagy annak ki nem szolgáltatása által, végre pedig vigyázatlanságból, sőt történetből is.

§. 46.

Azon erőszakoskodásoknak, mellyek által valaki fekvő jószágaitól fosztatik meg, sok különböző nemei vagynak, mellyeket itt előszámlálni nem szükséges, mert azokról különösen beszélni a' törvénytudományra tartozik; hanem itt csak azt szük-

ség közönségesen megjegyezni, hogy ezen erőszakoskodásoknak a' magok különböző nemei szerint kemény büntetések által kell megtiltódni. Mert a' a' polgári társaság egy fő vége ez, hogy kiki a' maga jószágának bírásában bátorságos legyen.

§. 47.

Veszedelemben forog a' polgári társaság tagjainak ingó bingó jószágokra nézve való bátorsága, ha azokat az erőszakos ragadozók és tolvajok ellen a' törvény hathatósan nem védelmezi. Az illyenekre nézve kemény büntetéseknek kell lenni, mellyek a' szerint keményebbek, vagy lágyabbak legyenek, a' mint az illyen dolgokra vagy nehezebb vigyázni, vagy mentül meghittebb embere cselekszi az embernek. Ezen az okon az útonálló tolvajt keményebben kell megbüntetni, mint azt, a' ki a' legelőről hajtja el a' marhát, és azt, a' ki tüzkor, vagy valamelly más zürzavarban lop, mint azt, a' ki a' szántóföldön hagyott éleket lopja el. Így keményebben kell megbüntetni a' túrtort, ki a' gondviselésére bizott jószágot eltagadja, és a' házi tolvajokat, vagy az olyanokat, a' kiknek mesterségek a' lopásra könnyebb alkalmatosságot nyújt, millyenek a' lakatosok és az éjtszakai vigyázók.

§. 48.

Szükséges pedig, hogy nemcsak a' tolvajok, hanem az orgazdák is, a' kik az ellopott jószágot

elrejtik, vagy a' tolvajokat lappangtatják, mint-hogy ezek is részesi ennek a' lopásnak, keményen megbüntetessenek. Ezt pedig legjobban meg lehet akadályoztatni olly rendelés által, hogy minden köteles légyen számot adni arról, miből él, hogy így senki kóborlókat, vagy más haszontalan embereket magához kemény büntetés alatt bé ne merjen fogadni.

§. 49.

A' lopásnak megakadályoztatására nem keveset fog használni, ha kemény büntetés alatt meg lesz tiltva, hogy senki semmi jószágot ollyan embertől meg ne merjen venni, a' ki felől kétsége lehet; p. o. az árulóra nézve kétséges lehet az ember, ha az esmeretlen gyermek vagy eszléd, az eladandó jószágra nézve pedig, ha az valamelly drága kő, gyöngy vagy más ritkaság, ha arany, ha ezüst darab, minthogy azok nem minden ember kezébe forganak, ezeknek pedig a' formájok önthet g anúságot az emberbe.

§. 50.

Szükséges figyelmezni a' zálogokra is, melyek körül a' privatus emberek sokkal vigyázóbbak lehetnek, de a' közönséges zálogházakra vagy költsönadó házakra nézve igen nagy a' nehézség. Ezeknek ugyanis az a' céljuk, hogy a' szükségben lévőkön segítsenek a' nélkül, hogy a

költsönözö nevét megkérdené, hogy a' dolog titokban maradjon, melly czélt a' gonosz emberek könnyen rossz végekre fordíthatnak. Melly gonosz cselekedetet kemény büntetés alatt kell megiltani, és épen ezért van a' magyarországi zálogházakról az a' törvény, hogy ha valaki ide 25 forintot érő más jószágát adja bé zálogul, halállal büntetetik.

§. 51.

Az olyan tolvajságoknak megakadályoztatására, mellyek a' zároknak kinyitása által esnek meg, szükség, hogy a' lakatosoknak, és minden más illyen mesterembereknek keményen meg legyen tiltva, hogy semmiféle nyitó vasakat, vagy úgy nevezett generalis kulcsokat, vagy p. o. viaszra kinyomott kulcsokat ne csináljanak, sőt az olyan gyanús embereket, kik azt akarnák csináltatni, tartozzanak béjeleneni.

§. 52.

Mint hogy a' legszorosabb vigyázás mellett is szoktak csakugyan tolvajságok esni, az ellopott jószágra nézve, hogy azt mentül hamarább meg lehessen keríteni, és a' tolvajt ki lehessen tudni, szükséges, hogy az ellopott jószág formája, minéműsége, jegye közönségesen kihirdetessék, hogy a' ki az illyen lopott jószágot meglátná, arra könnyen reá esmérhessen, és így nemcsak az ellopott jószág, hanem a' tolvaj is kézre kerüljön.

Ide tartozik annak a' hibás és megrögzött vélekedésnek megakadályoztatása is, hogy az ember a' talált jószágot nem tartozik visszaadni, mellyet a' jó nevelés, vagy a' büntetés tehet meg.

§. 55.

Veszedelemben foroghat a' társaság tagjainak vagyona az által is, ha ravaszsággal, vagy csalárdsággal fosztattak meg attól. Itt nem lehet az ilyen ravaszságoknak mindenféle neveiről szólni, hanem kiváltképen azon nevei tartoznak ide, a' mellyekről, ámbár felettébb károsok, a' polgári törvények nem igen szoktak szólni. Illyenek p. o. a' pénzre való, kiváltképen az úgy nevezett szerencse-játékok. Ezek a' játékok a' csalárdságnak legfőbb alkalmatosságai, a' henye életnek legnagyobb okai, a' mellyek sok embert minden jószágától megfosztanak. Egy megszorult ember 100 forintot érő jószágot lop el, halálos ítéletet hoznak fejére, egy csalárd játékban 100000 forintjától foszt meg valakit, büntetetlen marad! Az ilyen játékok ellen kemény büntetésnek kellene lenni, a' mellynek, hogy annál nagyobb ereje legyen, szükség, hogy az olyan pénzbeli büntetésnek, mellyet az ellen rendelnek, egy részét annak adják, ki az ilyen szerencsés és veszedelmes játékokat feladja.

Ide tartoznak a' csalárd uzsorások, kik, mikor a' másikon segíteni kellene, épen az alatt

a' szín alatt azt vagyonjától megfosztják és szerecsétlenné teszik, azok tudniillik, a' kik a' contractust vagy adósságlevelet többről írják, mint a' mennyit valósággal költsön adtak, nem annyira azok tartoznak ide, kik nagyobb interest vesznek, mint a' mennyi meg van határozva. Az ilyen csalárdságnak megakadályoztatására leg-hathatósabb eszköz az, hogy az ilyen adósságoknak megvételében az ilyeneknek a' törvény pártfogójok ne legyen, hanem még az ilyen cselekedetekért meg is büntetessenek.

Más részről hasonlóképen az olyan adósok ellen is kemény büntetések légyenek rendelve, a' kik csupa ravaszágból, csak hogy másokat megcsaljanak, nem lévén a' felől reménységek, sem akaratjok, hogy azt valaha visszafizessék, a' sok pénzt másoktól felszedik. Nem különben azokra nézve is szoros vigyázatnak kell lenni, a' kik ravaszágból készakartva bankrótokká lesznek, hogy creditorokat a' fizetés terhe alól kiszabadithassák.

§. 54.

Veszedelemben foroghat az olyanoknak vagyona és jószágá, kik akárműi okon magok alkalmatlanok annak gondviselésére, az ilyenek mellé tutor vagy gondviselő rendeltetik, a' kikben foképen megkívántatik a' hűség. Az ilyen gondviselőkre vagy tutorokra szoros vigyázatnak kell lenni, hogy a' rájuk bízott kötelességben jól eljárja-

nak, a' gondviselések alá adott jószágokról szoros-
 san számot adni tartozzanak; hűségtelenségeként
 pedig, avvagy csak azért kemény büntetéseket ér-
 demlenek, hogy az ilyen gondviselések alá bí-
 zott gyámoltalanokat igyekeznek megrontani, és
 a' benne vetett nagy bizodalmat csalják meg.

§. 55.

Semmiel sem eshet több csalárdság, mint a'
 hamis mértékkel, vagy fonttal: köteles legyen le-
 lát kiki az adásban és vevésben törvényes fonttal
 és mértékkel élni, mellyek közönséges bélyeggel
 legyenek megjegyezve, hogy azoknak törvényes
 volta felől kétség ne legyen. A' ki pedig az ilyen
 előre való jó rendelés ellen cselekednék, vagy a'
 mértékkel és fonttal csalárdkodnék, az ilyen meg-
 gátolására nem elég csak a' pénzbéli büntetés, ha-
 nem ehez még testi büntetésnek is kell járúlni.
 Így szintén az olyan dolgokra nézve, mellyek-
 nek becse, vagy érdeme, a' magok belső miné-
 mősége szerént nagyobb, vagy kisebb lehet, mil-
 lyenek az aranyból, vagy ezüstből készült mun-
 kák, mellyeket nem minden vevő próbálhat
 meg, szükséges, hogy az olyan dolgokra a' mes-
 teremberek bélyege mellett a' közönséges bélyeg
 is reá legyen ütve, melly bizonyosokká tegye ar-
 ról a' vevőket, hogy valósággal annyi próbás lé-
 gyen az arany, vagy ezüst.

Az országban forgó (circuláló) pénzre épen azért van a közönséges ezimer reá ütve, hogy az bizonyosokká tegye az embereket annak belső jószágáról. Ezekre a pénzekre nézve ekképen történhetik meg a csalárdság, vagy úgy, hogy hamis pénzeket csinálnak a jók formájára; vagy körülmetélik a pénzeket. A hamis-pénzverőkre nézve a büntetésnek keménynek, sőt halálosnak kell lenni, úgy a pénzt körülmetélők is érdemek szerint büntetessenek. Hogy pedig ezeknek csalárdságát annál könnyebben észre lehessen venni, azért szokták a pénznek kerületét vagy rovátkosan bévagdalni, vagy pedig betűket írni annak kerületére, a mellyeken a legkisebb reszelés is könnyen megtetszik, azért mérik meg az arany pénzeket is.

§. 56.

Megkárosodhatik valaki vagyonjában és jószágában az igazság kiszolgáltatásának színe alatt, hogy ez meg ne essék, szükséges igazságszerető törvényszékeknek lenni, a hol valóságos, meghatározott és nem szabad tetszések szerint magyarázható törvények szerint ítélnenek, minden polgár a maga jusát, vagy vagyonját szabadon kereshesse, a sok formalitások által az igazság kiszolgáltatása ne húzódjék, és ne halasztódjék, mentül kevesebb költségbe kerüljön, mellyre legtöbbet tenne, ha azon személyek, kik a pert folytat-

ják, azaz Ügyvédek vagy Prokátorok, nem a' perlekedő felektől, hanem a' társaságtól fizettetnének, és ezek a' reájok bízott pereket kötelesek volnának folytatni; a' kiválasztott ítélő Birák jó fizetést kapnának, hogy az ajándékokra ne lenne szükségek.

§. 57.

Veszedelemben foroghat a' társaság tagjainak jószága, sőt gyakran még élete is részszerént a' társaság tagjainak vigyázatlansága, részszerént szerencsétlen történetek miatt, millyen a' tűz és a' víz áradása.

§. 58.

A' tűz származhat vagy vigyázatlanságból, vagy történetből, melly szerencsétlenség ellen háromféle rendelkezések kívántatnak meg, vagy azért, hogy a' szerencsétlenség akadályoztassék, vagy arra nézve, hogy a' már támadt tüzet a' lakosok megtudhassák; és annak tovább való terjedését megakadályoztassák, vagy arra a' végre, hogy miképen segíttessenek fel a' kárvallottak.

1-ör. A' történhető szerencsétlenségnek, a' tűznek megakadályoztatására nézve szükséges a' házak építésére vigyázni, hogy a' mennyire csak lehet, kőből, vagy téglából építtessenek, a' házak fedelei is inkább cserépből, mint más könnyen éghető materiából legyenek, a' kémények téglából rakattassanak, és bővek legyenek, gyakran meg-

sepertessenek, az utcák bővekek legyenek, a' hosszabb utcáknak több kis utcák által legyen közösülések a' más utcákkal, hogy szükség idején a' meszszebb lévő utcákról is annál könnyebben lehessen jönni segítségre. A' nagy városokban a' tűzfalak nagy oltalmára vagynak a' házaknak; a' falukon pedig, a' hol ez nem annyira telik ki a' lakosoktól, magas és terepély élőfákkal kell a' házakat körülplántálni.

Nem elég pedig a' házakat jól építeni a' tűz ellen, hanem ezenkívül szükség, hogy semmi könnyen éghető materiálék a' városba nagy mennyiségben bé ne hordassanak, és semmi nagy tűzzel 's veszedelemmel járó mesterségek a' városban belől ne gyakoroltassanak, millyen p. o. a' harangöntés. A' puskaporral kereskedőknek sem kell megengedni, hogy házoknál vagy boltjaikban sok puskaport tartsanak, hanem a' városon kívül valamely épületben tartsák, és onnét hordják bé kis mennyiségben.

Továbbá szükség, hogy az istálókban, csűrökben, házak padlásán, ha a' szükség az illyen helyekre való menetelt éjszaka is megkíváná, senki lámpás nélkül gyertyával ne járjáljon az utcán, az udvaron ne pipázzon, az alacsonyabb épületű városokban, vagy a' hol sok fa házak, vagy sok szalma- és nádfedelű házak vagynak, senki égő fáklával ne járjon, senki a' városban ne lövöldözzön, és tűzi játékok a' városban ne tartassanak.

Ezek kivül szorgalmatos vigyázatnak kell lenni, hogy semmi idegen kóborló, úti levél (passus) nélkül járó a' városba bé ne bocsáttassék, annyival inkább az ilyeneket senkinek se légyen szabad szállásra magához befogadni, sőt mindennek kötelessége légyen az illyet a' magistratusnak bejelenteni.

§. 59.

2-or. Ha már tűz támad, abban a' történetben arra kell jó rendelkezéseknek lenni, hogy azt a' lakosok mentül hamarább megtudhassák, és annak tovább való terjedését megakadályoztassák. Erre nézve szükséges, hogy a' tornyokban, vagy más helyeken szüntelen nappal és éjjel vigyázók legyenek, a' kik az ő vigyázásokat cselekedettel is megmutassák, hogy ha tűz támadna, azt azonnal vagy lövés, vagy dobolás, vagy a' harang félre-
verése által a' lakosoknak tudokra adhassák; sőt hogy a' lakosok könnyen felvehessék, hogy a' tűz merre van, és hova kelljen menni segítségre, a' tornyokból nappal zászlót kell kifüggeszteni, éjjel pedig égő lámpást a' felé az utcza felé, a' merre a' tűz van, az olyan, ki az ilyen támadást vagy tüzet legelsőben észreveszi és hírül adja, jutalmat érdemel, a' ki pedig még titkolni akarja, büntetésre is méltó.

Minekutána már a' tűz hírül van adva, a' tűz megoltására elég embernek, azok között jó rend-

nek, sok számú edényeknek és eszközöknek kell lenni.

Minden házi gazda köteles legyen a' háza nagyságához képest bizonyos számú bőr vedreket, víz-hordókat, lajtorjákat és lámpásokat tartani készen. Ezenkívül kell lenni közönséges költségen készült számos bőr vedreknek, jó kútaknak, vízzel megtölt kádaknak, mindenkor készen szekeren álló hordóknak, nagyobb lajtorjának, erős vas horgoknak és jól készült vízi puskáknak, mellyeknek a' város nagyságához képest a' város minden részeiben illendő számmal mindenkor készen kell lenni. Mihelyt a' tűz hírül adódik, azonnal ezekkel az előszámlált eszközökkel a' tűzhöz kell sietni, erre a' végre a' vizes hordóknak, a' vízi puskáknak idejében való elhozására mindig lovaknak kell készen állani, és annak számára, ki vízzel, vagy vízi puskával legelőször jelenik meg a' tűznél, jutalmat kell rendelni, valamint ellenben az olyanokat, kiknek kötelességek volna előállani, és mégsem állanak elő, keményen meg kell büntetni.

Hogy pedig a' tűz oltására elég ember legyen, szükséges, hogy minden czéheknél ki legyen rendelkezve, hogy kik és hányan tartoznak a' tűz oltására megjelenni. Ezenkívül még a' házi gazdák is, a' mint tőlök kitelhetik, egy vagy több embert küldjenek a' tűz oltására, és az ott öszvegyült embereket nem bottal, hanem szép szóval kell ser-

kentgetni, az olyanokat pedig, a' kik csak bámulni gyűltek öszve, azonnal el kell küldeni, hogy a' tűz oltásában foglalatostkodóknak akadályokra ne legyenek.

Minekutána az emberek a' tűz oltására megjelentek, az egész munkájokban rendnek kell lenni, meg kell előre határozva lenni, és tudni kell minden czéheknek, hogy a' tűzoltás körül kinek kinek közűlök micsoda kötelessége léssen, némellyeknek ugyanis vízfordók, puskák körül, másoknak a' vashorgok, lajtorják, másoknak a' kútak és bőrvedrek körül, másoknak ismét a' házaknak tetején 's körülötte kell foglalatostkodni, mert különben egyik a' másiknak fog akadályára lenni, és egymásnak lármáját nem fogják érteni.

Vigyázni kell arra is, hogy a' tűz tovább ne terjedjen kivált szőlben, hogy az üszköt más távol lévő helyre ne vigye, a' melly ha megtörténék, az igazgatóknak gondosságokat és vigyázásokat meg kell osztani, hogy a' már másutt is kiütött tűz erőt ne vehessen és tovább ne terjedhessen. Ezen az okon világos, hogy a' tüzet oltó eszközöknek nagyobb számmal kell lenni, hogy egyszerre több helyekre is lehessen azokat alkalmaztatni.

Továbbá a' tűzveszélynél könnyen megtörténhető rendeletlenség eltávoztatására szükség, hogy vigyázók, őrzők legyenek, a' kik a' szükségesebb helyekre felosztassanak, nevezetesen az útca

végén, mellyben tűz van, hogy az ilyen alkalmatosságot hasznokra fordító tolvajok semmit el ne vehessenek, mások az égő házak körül, mások az olyan helyeken, a' hova a' kárvallottak hordták jószágaikat, a' megtörténhető tolvajság megakadályoztatására vigyázzanak.

§. 60.

3-or Arra a' végre kell jó rendelkezések lenni, hogy m. u. már a' tűz megszünt, a' kárvallottak miképen segíttessenek fel, az ilyen kárvallottaknak felsegélésére szokásban van néhol, hogy a' társaság több tagjainak könyörületességéhez folyamodhassanak; vagy hogy házanként kéregesse-
nek, vagy közönséges helyen kihirdtessenek; de a' tapasztalás tanítja, hogy ezen mód által a' megégettek kára csak kevés részben pótolódik ki. Néhol a' tűz által okozott kárnak kipótolására társaságba állottak a' házak tulajdonosai: kinekkiné a' háza megbecsültetett, és azon becsü szerint tartozott kiki esztendőnként bizonyos summát bétenni a' cassába. De minthogy az ilyen esztendőnként való adózás a' lakosokra nézve terhes volt, más módját találták az ilyen károk kipótolásának; t. i. sok lakosok, helységek, vagy városok az ahoz értő emberek által megbecsültetvén házaikat, egy társaságba állanak, és ha valamellyik közülök a' tűz miatt kárt vall, azon kár a' társaság tagjai között felosztódik, a' szerint, a' mint

kinekinek többet vagy kevesebbet érő háza van, a' mikor kiki a' reá esett summát letévén, a' kár viszszatérítődik, és ez a' mód még eddig talán leg-helyesebb a' tűzből következett károknak kipóto-lására. Angliában pedig és másutt is vagynak úgy nevezett batorságosító (assecuráló) társaságok, a' kik a' tűzből következett károknak viszszatérítését magokra vállalják, ha a' ház becse szerént bizo-nyos procentet fizetnek nékik.

§. 61.

Veszedelemben foroghat a' társaság tagjainak mind életek, mind vagyonjok a' víz kiáradása miatt, és e' történetben is a' szükséges rendeléseket három classisra lehet felosztani, ugyanis némelly rendelések a' víz kiáradása előtt szükségesek; má-sok akkor, mikor a' víz kiárad, némellyek, mi-kor a' víz áradása elmúlt.

1-ör. A' víz kiáradása előtt szükséges rende-lések vagy olyanok, a' mellyeknek még az előtt meg kell lenni, m. e. a' víz kiáradásától lehetne tartani, vagy olyanok, a' mellyeket olyankor kell tenni, mikor már a' víz kiáradásától félni le-het. Ha a' víznek kiáradásától a' nagy esők, vagy más okok miatt tartani lehetne, szükség, hogy a' folyó vizeknek, a' mellyeknek elég széles és mély árkok nincsen, száraz időben jó árkok készíttesse-nek, azok, mikor szükséges, megtisztíttassanak, hogy ismét meg ne teljenek, sőt a' hol még mind

e' mellett is a' víz kiáradásától az esztendők némely részeiben félni lehet, az ellen töltések és gátak készíttessenek, és ha megromlanak, megjobbítottassanak.

Ha mind az ilyen jó készülétek után is félni lehetne a' vízáradástól, akkor fognak aztán megkívántatni a' még következő rendelések. Mihelyt t. i. a' körülállások, nevezetesen tavaszszal, ha a' sok hó, vagy kemény tél után a' vastag jég olvadni és oszlani kezd; vagy nyárban soká tartó záporosó, vagy valahol felhőszakadás lévén, könnyen következhető árvízzel fenyegethetnek, szükség, hogy a' veszedelemnek kitett hídak, épületek jókor megvizsgáltassanak, ha valljon a' jég, vagy sebes víz dühösségének ellene állhatnak e, és ha gyengék, jókor megerősíttessenek. Vigyázni kell kivált arra, hogy a' jégnek szabad folyása légyen a' hídaknál, vagy másutt meg ne szorúljon, rakásra ne gyűljön, hogy így még nagyobb kárt, vagy kiáradást ne okozzon. Az olyan dolgot, vagy jószágot, melyet az árvíz elvihet, vagy elronthat, mihelyt az előszámlált jelekből lehet tartani az árvíztől, jó bátorságos helyre kell szállítani. Magokra a' lakosokra nézve szükséges, hogy a' kiknek házai az árvizeknek ki vagy-nak téve, azokból jókor kiköltözzenek, azoknak felsőbb részeibe menjenek, minden jószágokkal együtt, nevezetesen pedig a' magokkal tehetetlen betegek jókor bátorságos helyre vegyék magokat.

Hogy pedig az ilyen környúlállásokban ezeknek elegendő élelmek légyen, arra kell vigyázni, hogy a' víz kiáradása előtt a' tehetösebbeknek meg légyen parancsolva, hogy előre gondolkodjanak, és szerezzenek elegendő eleséget a' magok népe számára. Az olyan gyámoltalanokról pedig, kik mindennapi munkájokkal csak igen a' mindennapi kenyereket keresik meg, vagy erőtlenségek miatt semmit sem kereshetnek, minthogy ilyenkor megakadályoztatnak élelmek keresésében, a' társaságnak szükséges előre gondoskodni.

Továbbá a' hirtelen megtörténhető szerencsétlenségeknek eltávoztatására szükséges, hogy nagyobb, vagy kisebb csónakok tartassanak készen, mellyeken a' víz kiáradása miatt veszedelemben forgó barmokat, jószágokat ki lehessen szabadítani. Hogy pedig a' lakosok annál nagyobb csendességben legyenek, szükség közönségessé tenni azt, hogy micsoda jó rendelések tétetnek, micsoda szorgalmatos vigyázat van éjjel 's nappal, és hogy micsoda jel által fog hírül adódni a' víznek nevedése, és annak a' töltéseken kiütése, vagy kiáradása, hogy minden a' szerént gondolkodják és vigyázzon.

§. 62.

2-or. Mikor már a' víz kiáradt, az alatt is szükség szoros vigyázatnak és rendelésnek lenni, melly jó rendelések szoros tekintetben csak a' fel-

jebb előszámlált gondoskodásnak haszonra való fordításában állanak ; t. i. a' víz kiáradását, vagy annak kiöntését hírül kell adni, vigyázni kell, hogy mikor a' jég megindul, az sehol meg ne szorúljon, hanem mindenütt szabad menetele legyen.

Már a' felől tévén a' rendeléseket, hogy az élet fentartására szükséges dolgokról gondoskodjanak, minthogy nem mindenek fognak abban az állapotban lenni, hogy előre hosszabb időre gondoskodhassanak élelmek felől, kénytelenek lesznek az azzal kereskedőktől, a' kik az olyan dolgokat eladás végett beszerezik, venni, az ilyenekre naponként szoros vigyázatnak kell lenni, hogy az ilyen szorultsággal visszaélvén felette drágán ne adják az életre megkívántató szükséges dolgokat, és minthogy ilyenkor az árulók concurrentiája által nem lehet olcsóbbá tenni az életet, az ilyen környülállásban az olyan dolgok árát illendően meg is lehet határozni, azoknak számára pedig, a' kik tehetetlenek, a' közönséges társaság szerezzze meg a' szükséges dolgokat.

IHa a' víznek nevededése miatt az emberek, barmok, vagy valamely jószágok veszedelemben forognak, ezeknek kiszabadítására elegendő csónakok és emberek legyenek készen, a' kik szüntelen vigyázzanak, hogy a' hol és a' mikor segítség-re szükség lesz, azonnal megjelenhessenek. Amelly dolgokat pedig a' víz magával másunnal hoz, azok kifogattassanak, bátorságos helyre té-

tessenek és kihirdettessenek, hogy azoknak tulajdonosai tudják jószágokat hol keresni.

§. 63.

5-or. Némelly rendelések akkor szükségesek, mikor már a' víz árja elmúlt. Szükséges t. i. arra vigyázni, hogy a' vízbe fúlt állatok vagy mélyen a' földbe béásattassanak, vagy megégettesenek, hogy az azoknak rohdadt testéből való kigőzölgs a' levegőt meg ne vesztegesse, az utczákon, vagy másutt a' városokban megállott vizek kieresztessenek, a' kútak kitisztíttassanak, a' megromlott csatornák, utcák és hidak megjobbíttassanak. Utóljára a' víz kiáradásából esett kárt conscribálni és a' kárvallottak illendő felsegélése módjáról gondoskodni kell.

II. R É S Z.

A' polgári társaság tagjainak positiva boldogságáról.

I-ső S Z A K A S Z.

A' polgári társaság tagjainak gazdagságáról, melly magában foglalja a' földművelést, mesterségeket és kereskedést.

I. A' Földművelésről.

§. 64.

A' földművelés széles értelemben vétetvén, kiterjed a' természetnek mind a' három országára;

de itt szorosabb értelemben vétetvén, csak a' plánták mivélését és barmok tenyésztetését foglalja magában; t. i. azon szükséges rendelkezésekről fog itt szó lenni, mellyek ezeknek előmozdítására megkivántatnak.

A' földmivélés ugyan virágzik, ha az országban minden földet és a' legjobb módon mivélnek; de hogy ezt a' földmivélők véghez vihessék, arra elegendő erejeknek és indító okaiknak kell lenni; mert ha elegendő erejek nincsen, úgy nem mivélhetik a' földet; ha pedig restek, vagy elkedvetlenedtek, vagy illendő jutalma nincs fáradságoknak, úgy nem lesz kedvek mivélni a' földet.

§. 65.

Hogy a' földmivelőnek elegendő ereje nincs a' földmivélésre, ez a' tehetetlenség származhatik sokféle történetekből, tűzből, marhadögből, terméketlen idő miatt.

A' tűz miatt elszegényedhet a' földmivelő és alkalmatlan lehet földjének mivélésére, melly szerencsétlenség ellen a' falukra nézve a' már feljebb előadott jó rendelkezések hasznosok lehetnek, és azokon kívül az, ha a' házak úgy építtetnének, hogy a' kertek a' házak között, nem a' végekben lennének, úgy a' tűz a' házak sűrűsége miatt nem terjedhetne olyan könnyen el; a' csűröknek is, és egyéb takarmánytartó helyeknek a' helységen kívül kellene lenni.

Egyébiránt pedig már a' tűz által megtörténhető kárnak kipótolására legjobb mód lenne talán, ha egynéhány helységek öszveállának egy társaságba, és a' kárvallottakon egybevetett vállal segítenének, különben ha így egymáson nem fognak segíteni, úgy a' földes uraságokra fog a' teher hárulni, a' melly szerencsétlen környűlálásban az ilyen kárvallottak az által, hogy a' rendszerént való úr-dolgáról és fizetés alól felszabadíttatnak, nem fognak felsegítődni; hanem még ezenkívül épületre való fát 's más materialékat, élelemre és vetésre való magot kell adni, és gyakran a' földmivelésre szükséges marhával és szerzőmokkal kell őket segíteni. A' marhadög is egy azon szerencsétlenségek közül, mellyek tehetlenné teszik a' földmivelőket a' földmivelésre. Mostan már minden országban taníttatik a' *marhák orvoslása* (ars veterinaria), melly tudomány sok jót ígér; de mégis annyi hasznot, a' mennyit lehetne, nem tehet, mivel gyakran a' marha orvoslása többbe kerülhet, mint a' mennyit a' marha ér. Kiváltképen pedig a' marhadög ellen még eddig semmi hathatós orvosság nincsen; próbálták ugyan a' marhadög béoltását, csak hogy ebben az a' nehézség: ha már meg van vesztegetve a' marha, akkor már késő a' béoltás, ha pedig nincs: az olyan helyre beoltás által vinni be a' dögöt nem tanácsos. Annyit már tudnak, hogy a' melly marha a' dög béoltása után abból kigyógyult, az ol-

lyan többé a' dögöt nem kapja el. Ezért Silesiában az ilyen marha háromannyin szokott elmenni.

A' marhadög továbbterjedésének pedig megakadályoztatására még eddig a' legbizonyosabb eszköz az, a' mi a' pestis ellen; t. i. az *órvonat* (cordon), hogy az ilyen helyekről más helyekre semmiféle marha, tej, vaj, sajt ki ne hoztassék. *Suli* egy franciaországi tudós már régen panaszkodott arról, hogy a' sónak drágasága nagy kárára van a' marhatartásnak, mert sok nyavalyájok abból következik a' marháknak, hogy a' szegény földmivelő, drága lévén a' só, nem vehet elegendőt marhája számára.

Gyakran a' terméketlen esztendők után nem mivelheti a' földmivelő a' maga földét az elvetni való mag nemléte miatt. Az ilyen környülállásban segítenek ugyan némellyek a' földmivelőkön; de úgy, hogy azután még nyomorultabbakká teszük őket, többet kívánván tőlök, mint a' mennyit költsön adtak; p. o. költsön vesz fel pénzt a' szőlőmunkáltatásra: de olyan kötés alatt adják azt neki, hogy szüretkor tartozzék mustját meghatározott kisebb áron adni a' költsönadónak, az ilyen szerencsétlen állapotban tehát vagy a' társaság segítsen az ilyen szegényeken, vagy azoknak, a' kik segítenek, nem kell megengedni, hogy azoknak szerencsétlen állapotjával a' magok hasznára éljenek.

§. 66.

Néha nem miveli földjét a' földmivelő azért, mert rest, melly ellen hasznos eszközök e' következendők:

1-ör. Ha lesznek a' mezei gazdaság folytatására vigyázó ahoz értő emberek, a' kik ha a' vigyázások alatt lévő földmivelőket resteknek találják, megbüntessék. Illyen vigyázók voltak Rómában: *Censores Agrarii*. Aul. Gell. lib. 4. cap. 72. azt mondja: Si quis agrum suum passus fuerit descendere 's a' t.

2-or. Ha földre adó vettetik; minthogy ennek megfizetése kinszerítené ötet annak mivelésére, vagy pedig, ha csakugyan nem mivelné, elvevődnék tőle. Melly dolog a' birtokosok jusát nem sértené meg jobban, mint a' praescriptio.

§. 67.

Néha kedvetlenségből sem miveli a' földmivelő a' maga földjét úgy, a' mint kellene. Elesik pedig kedve a' földmivéléstől vagy az által, hogy a' földmivelőt mostani lakóhelyéről szabadon által lehet költöztetni más helyre, vagy az által, ha az adója olly nagy, hogy több hasznát fáradságának nem veszi, hanem hogy magát és háza népét nyomorúságosan táplálhatja, kivált ha még az is hozzá járul, hogy a' ki többet termeszt, annak többet is kell fizetni.

§. 68.

Nem mivel továbbá a' földmivelő a' maga földét illendöképen, ha az ő fáradságának illendő jutalma nincsen, ha az ő természetményét illendő áron nem adhatja el, és ez a' társaságra nézve is káros: hogy tehát egy részről kárt, más részről veszedelmet ne okozzon, a' természetményeknek illendő vagy közép ároknak kell lenni. Az ilyen közép árát a' természetményeknek taxálás által nem jó meghatározni; mert vagy az egyik, vagy a' másik félnek káros lenne, hanem magában meg fog ez határozódni az adók és vevők által, csak hogy az akadályok, mellyek ellentállhatnak, elháríttassanak; p. o. ha a' földmivelő semmi októl nem kényszerítettén, önkényt viszi természetményét a' vásárra, a' hol ha sok az áruló, megoldódik az élet, és ha az árát nem szereti, némellyik visszaviszi, némellyik lerakja. De ez a' concurrentia megeshetik néha kénytelenségből is, a' mikor aztán a' földmivelő a' maga kárával is kénytelen eladni a' maga természetményét.

Az ilyen akadályok elhárítására szükséges:

1-ör. Hogy a' földmivelő ne legyen kénytelen egyszerre minden természetményét eladni azon azokon, hogy adóját egyszerre letehesse.

2-or. Hogy a' földmivelők számához képest elég vevő legyen, mert mihelyt nincsen elegendő vevő, azonnal olcsónak kell lenni a' természet-

ménynek; úgy lesz pedig elegendő vevő, ha a' mesteremberek a' földmivelőkkel, a' városok a' a' falukkal illendő arányban (proportioban) vagnak, ezért építtetett *II. Katalin* muszka czárné 200 apróbb várost, hogy így a' földmivelők látván azt, hogy elég emésztő (consumens) van, a' szorgalmatossággal fel ne hagyjanak.

3-or. Az ország más részeibe szabad ne legyen a' gabonát minden harminczad nélkül által szállítani.

4-er. Azon kell igyekezni, hogy mentül több emésztő legyen, a' szegények házai, a' kórházak falukon legyenek; sőt a' manufaktúrák és fabrikák is mind azért, mivel az emésztés vagy fogyasztás (consumtio) nevededik, mind azért, hogy a' manufaktúrákból sok különben heverő ember keresi élelmét.

5-ör. Minthogy a' gabonatermő helyeken sokkal többet természetnek; mint emésztének, hogy az élet ára az ilyen bőség miatt alább ne szálljon, meg kell engedni a' gabona kivitelét mindaddig, míg az illendő áron feljül nem megy. Így cselekedtek az Angolok 1689; sőt még olcsóság idején jutalom által is serkentették a' kereskedőket a' gabona kivitelére; mihelyt pedig a' meghatározott áron feljül ment, mindjárt megtiltották annak kivitelét.

§. 69.

A' privát polgárok birtokában lévő földeken kívül találkoznak olyan földek is, mellyek az ország, vagy fejedelem birtokában vagynak; p. o. az országutak, mellyek ha nem csináltak, vagy nem mesterséggel készültek, nemcsak nem hasznosak, hanem még károsak is a' társaságnak, mint-hogy más felé is csaphatják az utakat, a' mikor ezek szélesen terjedvén, a' privatusok földjében is kárt tehetnek.

Azok a' helyek továbbá, mellyek a' fejedelem birtokában vagynak, vagy olyanok, hogy már lakják és mivelik, millyenek a' dominiumok, vagy olyanok, a' mellyek még miveletlenek, vagy olyanok, a' mellyeket még előre kell készíteni arra, hogy mivelhetőkké lehessenek, millyenek a' nagy tavak. Miveletlen lesz a' föld, ha az ország nagyságához képest kevés az ember és a' földmivelő. Így p. o. a' muszka birodalom ázsiai részében sok föld miveletlenül hever, minthogy a' muszka birodalom 60 millio lakosai közül ott csak 12 millio lakik, ámbár az $\frac{2}{3}$ részét teszi a' muszka birodalom kiterjedésének. Megfogy pedig a' földmivelő vagy azért, hogy sok városi cselédek vagynak, mint Spanyolországban, hol a' nagyobb urak százanként tartják az inasokat, a' melly pompa, hogy a' köztársaságnak káros, tagadni nem lehet, mert ez által sok ember elfogó-

dik a' földmiveléstől. Az ilyen helytelen pompa ellen azt javasolják némellyek, hogy az inasok számától bizonyos summa pénz fizetődjék; de félő, hogy mihelyt ez a' pompa többre kerül, az urak előtt annál kedvesebb lesz. Vagy azért, hogy sokat közülök katonának visznek: hogy tehát az ebből következhető kár kevesebb légyen, minthogy csakugyan szükséges a' felesszámú katonaság a' köz csendesség fentartására, némelly politikusok a' Capitulációt javasolták, t. i. hogy csak bizonyos ideig tartozzék katonáskodni, a' melly idő eltelvén, visszajöhet. De minthogy a' tapasztalás után tudva van, hogy az ilyen hazájokba viszakerült katonák, hozzá szokván a' könnyű élethez, a' földmivelésben nem igen szorgalmatosak, némellyek úgy is gondolkodtak, hogy a' katonának egyszer egy, másszor másik része a' közönséges utak és canalisok készítésére fordítottassék békeség idején, hogy így a' munkától el nem szokván, midőn hazájokba visszajönnek, szorgalmatos földmivelők legyenek.

A' hol az a' hiba, hogy az ország nagyságához képest nincs elég földmivelő, oda gyarmatokat (coloniákat) kell szállítani; mellyeknek megtelepítése körül ezeket kell megjegyezni;

1-ör Hazafiakat kell az olyan miveletlen földekre küldeni, minthogy a' külső országokból jött gyarmatok nagyon ritkán szoktak hasznosak lenni, mert a' földmivelők és mesteremberek,

hacsak vallásokért nem üldöztetnek, nem hagyják el hazájokat. Bizonyítják ezt a' Franciaországból kiköltözött Hugonották, és Németországból mostan legközelebb a' Muszkabirodalomba Astrakánba költözött gyarmatok.

2-or. Hogy egyszerre ne sokan, hanem kevesen szállíttassanak, kivált az idegen helyekre, mert megtörténhet, hogy azonkívül, hogy semmi haszon nem következik belőle, sok költségbe és ember életébe kerül, megtetszik ez a' Francziák 1763. Gujanába küldött 12 ezer emberből álló gyarmatjának szerencsétlen történetéből, a' kik oda a' sok esőzések békövetkezése alatt érvén, mind meghaltak.

3-or. A' helyet, a' hol megtelepednek, jól ki kell nézni, hogy vizek, erdejek és agyagok legyen, a' miből téglát készítsenek.

4-er. A' gyarmatokat segíteni kell, mentül hamarabb és könnyebben való felépítésekben, ezenkívül marhával, a' földmivelésre megkívántató eszközökkel és szükséges naturalékkal. Az új gyarmatok pénzzel való segítése nem hasznos azért, mert az ilyen pusztá helyeken pénzért sem kaphatja el az ember azt, a' mit akarna. Ezenkívül szükséges, hogy míg felveszik magokat, minden közönséges terhektől, adóktól, katonáállításoktól legalább 10, vagy 20 esztendeig mentek legyenek.

A' közönséges földek olyanok is lehetnek , mellyeket előre kell készíteni arra , hogy mivelhetőkké , vagy haszonvehetőkké legyenek , millyenek az olyan helyek , a' hol nagy erdők , tók vagy mocsárok vagynak.

A' mi a' nagy erdőket illeti , ma már ezeknek kiirtására , hogy a' szántóföld szaporodjék , nem igen fog szükség lenni ; sőt sok helyen , a' hol a' fa nem igen bőven van , arról kell gondoskodni , hogy erdők plántáltassanak . Ha pedig csakugyan volna olyan hely , a' hol a' fa hősége miatt a' szántóföld kevés , ottan inkább hamuzsirt készítő helyeket és üveghutákat kell felállítani , mintsem az erdő meggyujtatván , minden haszon nélkül semmivé légyen , mint cselekedtek Modera szigetében . De m. e. az erdő kiirtatnék , szükség előre megvizsgálni , ha valljon alkalmas lenne e szántóföldeknek az erdőtől megtisztított hely vagy sem . Mert többnyire az ilyen kiirtott erdők helye terméketlenné és haszonvehetetlenné lesz . A' tavak , mocsáros helyek mindenkor megérdemlik , hogy a' mivélésre alkalmasokká tétessenek ; mert nemcsak az , hogy többé az egészségnek veszedelmesek nem lesznek , hanem még szántóföldek is leendenek belőlök , és azt közönséges költségen kell végbevinni , minthogy magok a' privatus emberek erre elégtelenek . Így hasonlóképen az

ollyan földeket is, mellyek a' sivatag homok miatt terméketlenek, közönségs költségen kell haszonvehetőkké tenni.

§. 71.

Minden földet a' legjobb módon kell mivelní, melly végre szükséges, hogy a' földmivelő értse a' földmivelés mesterségét, és tudja, miképen kell a' földnek legtöbb hasznát venni, hogy meg ne akadályoztassék földjének legnagyobb hasznavehetésében, hogy a' melly természetmények hasznosabbak és szükségesebbek, azok miveltessenek inkább, úgy hogy mindenféle természetmények között arány legyen.

§. 72.

A' földmivelés mesterségének megtanulására legjobb ut volna az, ha a' paraszt legényeknél szintugy szokásban volna a' vándorlás, mint a' mesterlegényeknél, mert így nemcsak az, hogy különböző módját látván a' földmivelésnek, a' magáét a' szerint mivelné, hanem még a' munkában való gyakorlás szorgalmatosabbá is tenné. Szokásban van ez Pomeraniában a' Prussus birtokában; de minthogy ez még ez ideig nem közönséges, és nem lehet reményleni, hogy a' mezei gazdaság mostanában ez által előmozdítottassék, szükséges e' következő rendelések.

1-ör. Hogy a' paraszt gyermekek még kicsiny korokban taníttassanak a' földmivelés mesterségére.

2-or. A' földmivelőkre nézve a' kelendáriumoknak ugy kellene készítni, hogy minden hónapoknak a' végén elő lennének adva azon munkák, mellyeket azokban hasznosan lehetne végbevinni, és ezt olyan stílussal kellene előadni, mellyet könnyen megérthetne mindenik.

3-or. Minthogy pedig próbálás és tapasztalás után lehet leginkább reményleni a' mezei gazdaság jobbúlását, erre a' végre szükséges, hogy minden országban a' mezei gazdaság előmozdítására tagok álljanak össze olyan emberekből, kik mind theoretice, mind practice értenek a' mezei gazdasághoz, kik a' mezei gazdaságot segítő tudományokat: a' Chemiát, Botanikát értsék; kik a' szükséges jobbitásokat tudják projektálni, és értékek is legyen, hogy azon projectumokat meg is próbálhassák, hogy annak következése felől bizonyosok legyenek.

Minthogy pedig a' parasztok, a' közönséges gazdák az ilyen nagy urak által tett próbákat, ha hasznosok is, nem igen követik; kellene némelly közönséges értelmesebb paraszt gazdákat is kiszemlélni, és azokat serkentgetni, sőt segíteni, hogy az ilyen hasznos jobbitásokat vegyék bé mezei gazdaságokba, mert az ilyen magokhoz hasonló emberek által tett próbák után, ha azok jól elsülnek, sokkal hamarabb indulnak mások is.

Szükséges továbbá, hogy az ebben a' társaságban lévő emberek a' magok találmányait nyomtatás által is közönségesekké tegyék; sőt másokat is még jutalom által is szükséges a' társaság által a' mezeti gazdaság megjobbítására feltett kérdésekre való feleletre serkentetni, hogy ez által is a' mezeti gazdaság nagyobb tökéletességre mehessen.

§. 73.

Szükséges továbbá, hogy a' földmivelő a' maga földjének nagyobb haszonnal való mivélésében meg ne akadályoztassék. Illyen akadály lehet:

1-ör. Ha sok a' mivélni való föld, és nincsen elegendő ideje és ereje annak illendőképén és idejében való mivélésére; mert a' mezeti munkák bizonyos időszakaszokhoz lévén kötve, hogy az időből a' földmivelő ki ne maradjon, nyakra főre kell neki sietni a' munkával, és ha sok a' föld, vagy egy, vagy más részét miveletlen kell neki hagyni, vagy pedig egyiket sem mivélheti úgy, a' mint kellene.

2-ör. Akadály lehet sok helyett, hogy az úr dolgának rende és ideje nincsen meghatározva; mert így az uraság tisztjei a' legjobb időben fogják a' földmivelőt az úr dolgára hajtani, a' mi miatt aztán a' maga föld, vagy miveletlen marad, vagy alkalmatlan időben kell mivélnie.

3-ör. Akadály lehet a' helységeknek mód nélkül való nagysága; mert így nagy lévén a' hely-

ség határa, megszire fog a' földmivelő földé lenni, úgy hogy csak az odamenetellel és visszajövetellel eltelik az idő.

4-er. Akadály lehet, hogy a' földmivelő a' maga földének annyi hasznát nem veheti, mint a' mennyit vehetné, ha a' marháknak tarlókon való legeltetése szokásban van; mert így már meg lesz kötve a' földmivelő, hogy földébe csak olyat vessen, a' mit akkorra takaríthasson, mikor a' tarlókon való legeltetés elkezdődik, ámbár az a' föld más productumnak, de a' melly későbbben érik, természetére alkalmasabb volna.

Míg az ilyen és az ezekhez hasonló akadályok el nem háríttatnak, mindaddig lehetetlen, hogy a' földmivelő a' maga földét, a' mint tudná, használhassa; elháríttatván pedig ezen akadályok, m. u. némelly földmivelők a' mezei gazdaságot nagyobb tökéletességre vitték, meg nem kell szorgalmatosságokat az által fojtani, hogy az ilyen szorgalmatosságok által termesztett productumokra újabb teher és adó vettessék.

§. 74.

Utóljára arra kell vigyázni, hogy a' melly productumok hasznosabbak és szükségesebbek, azok természetesenek inkább.

Ha e' részben semmi vigyázat nem lesz a' földmivelésre, gyakran káros következése lehet annak; így p. o. Augliában *Erzsébet* alatt a' juhok tar-

tása annyira megszorodott, hogy a' juhok tenyésztésének törvényekkel kellett határt szabni. Az újabb időkben pedig a' ló tartás van nagy fogyatkozására a' mezei gazdaság több részének, és azolta nem visznek már ki az Angolok életet eladni, miolta sok szántóföldeket rétekké változtattak. Így sok helyen a' jó termő szántóföldeket bortermő helyekké változtatják. A' természetmennyek között való helyes arányt nem lehet egyébképen meghatározni, hanem ha az országban lévő minden fabrikáknak, manufaktúráknak minden esztendőben helyes tabellák készülnek, mellyekből lehessen látni, hogy mindegyiknek ezek közül micsoda természetmennyekre 's minő mennyiségben van szüksége, és hogy honnan veszik azokat, mind pedig más részről a' mezei gazdaság állapotjáról is ilyen helyesen készült tabelláknak kell lenni; hogy t. i. minden részeiben az országnak, micsoda productumok, minő mennyiségben teremnek, mennyi a' mivelt és miveletlen föld, és micsoda minéműségű. Az ilyen két rendbéli tabelláknak összevetéséből lehet aztán megítélni azt, hogy a' productumok közt, mellyeket természetnek, megvan e a' hasznos arány; és azok szerint lehet aztán hasznos rendelkezéseket tenni; p. o. ha a' posztómanufaktúráknak nincsen elegendő gyapjok, ámbar az országban eleget és jót lehetne természetni, ilyenkor szükséges a' juhtartásra serkentetni az embereket; de nem parancsolattal, hanem jutalommal.

II. A' Mesterségek ről.

§. 75.

Mihelyt a' természet productumin munka által valamely változás esik, ezt széles értelemben *mesterségnek* lehet nevezni.

A' kézi mesterségeknek, fabrikáknak, manufacturáknak általjában az a' céljok, hogy a' természet productumainak becsét neveljék, 's azokat a' haszonvételre alkalmasabbakká tegyék. Szorosabb értelemben kézi mesterségeknek és mesterembereknek hívjuk azon mesterségeket és embereket, kik valamely mesterséget kicsinyben folytatnak; manufacturáknak és fabrikáknak pedig, mikor valamely mesterséget nagyban sok emberek folytatnak.

Továbbá a' manufacturák és fabrikák között némellyek azt a' különbséget teszik, hogy manufacturáknak csak azokat hívják, a' hol tűzzel nem dolgoznak, fabrikáknak pedig azokat, a' hol tűzzel dolgoznak.

A' manufacturák és fabrikák közül némellyek hasznosabbak és szükségesebbek, 's e' szerént minden országban elébb kell igyekezni a' hasznosabb és szükségesebb manufacturák és fabrikák bévitelén.

§. 76.

A' fabrikák és manufacturák felállítása körül meg kell jegyezni legelsőben, hogy olyan fabri-

kák és manufacturák állittassanak fel, a' mellyeknek olyan productumokra van szükségek, minők az országban termenek; mert különben vagy azon productumoknak termesztése fog félbeszakadni, vagy ha azokat idegen nemzetek fogják elkészíteni, azokat nagy áron fogják visszaadni, 's így az országnak tulajdon természetményivel fognak azok meggazdagodni.

Továbbá olyan manufacturákat és fabrikákat kell felállítani, a' mellyeknek olyan productumra van szükségek, melly magában az országban is teremhetne; mert különben a' fabrikák és manufacturák egyedül csak attól a' nemzettől fognak függeni, a' mellytől vásárolják a' szükséges productumot. Mihelyt ugyanis maga állít fel az a' nemzet olyan productumokból dolgozó fabrikákat, azonnal el fognak romlani a' más nemzetnél ugyanazon productumból dolgozó fabrikák.

§. 77.

A' manufacturák és fabrikák annál hasznosabbak az országnak, mentül több ember talál körülöttek foglalatosságot; mentül több embernek van azoknak productumira szüksége.

Mind ezen tekintetekre nézve a' posztó-manufacturák, a' gyölcs és vászont szövő székek érdemlik meg leginkább a' figyelmetességet; mert nemcsak az, hogy az ezek körül való munka sok dolgozó kezeket kíván, hanem még sokaknak is

van reájok szükségek ; p. o. a' gyapjúnak, a' lennek fonása mennyi embernek ad foglalatosságot ! Angliában úgy számlálják, hogy minden szövészék hat embert tart el ; a' manufacturákból 3 millio ember él, kik közül másfél millio posztócsináló. Utoljára a' posztó-manufactura azért is legjobb a' manufacturák között, mert enuek mindenütt leghamarabb és szerencsésebb előmenetele szokott lenni. Előbb kell hát mindenütt a' posztó-manufacturák felállításán igyekezni, mint a' porcellánt készítő, vagy czukrot rafinírozó fabrikákon.

§. 78.

Minden manufacturáknak és fabrikáknak, hogy azok előmehessenek és virágozhassanak, természetekhez képest legalkalmasabb helyet kell kiválasztani ; p. o. a' posztó-manufacturákat nem volna jó olyan helyre tenni, hol kevés a' nép, kicsiny az impopulatio, hanem olyan helyet kell választani, hol a' helységek sűrűen vagynak, az impopulatio nagy, és terhesen élnek, mert különben a' manufactura nem fog elegendő gyapjűfonókat kapni, vagy ha kapna is, azokat drágán kellene fizetni, és ennélfogva a' manufactura productuma is drágább lenne. Egy ilyen manufactura mellett 20 's több ezer ember is dolgozik.

Továbbá a' manufacturákra és fábrákra nézve arra kell vgyázni, hogy a' szükséges materiálekát

ne kellessék meszsziról hordani; mert így ha sokat kell fizetni a' vitelért, vagy fuvarért (vecturáért), a' manufactura productumának is drágábbnak kell lenni. Minthogy pedig a' manufacturák productumit meszsze lévő helyekre, vagy külső országokra is ki fognák hordani, igen hasznos lesz azokat, ha lehet, nagyobb hajókázható folyó vizek mellé tenni.

§. 79.

Hogy a' fabrikák, manufacturák és mesterségek valamely országban előmehessenek és virágozhassanak, megkivántatik, hogy azoknak productumi *olcsók, jók, szépek és különbfélék* legyenek.

A' manufacturák és fábrkák productumira nézve olcsóknak nevezzük, mikor két egyforma jóságú productumok közül az egyiknek ára kisebb, mint a' másiké, és így ezen értelemben annak a' fabrikának és manufacturának productuma olcsó, a' melly ugyanollyan jóságú productumot, mint a' micsodás a' más manufacturáé, kisebb áron, vagy ugyanollyan áron jobb minéműségű productumot ad. E' szerént a' manufacturáknak és fabrikáknak, hogy virágozhassanak, azon kell igyekezni, hogy ők a' magok productumit olcsóbban adhassák, és még se valljanak kárt benne, mellyre nézve sok dolgokat kell előre megfontolni. Ugyanis, hogy a' manufacturák ne veszjtse-
nek, a' productumokat ollyan áron kell adni,

hogy abból a' productumra tett minden költségek kiteljenek, és azonfeljül még nyereség is legyen.

Ez a' manufacturákra, fabrikákra és azoknak productumira tett szükséges költség áll e' következendőkből:

1-ör. A' manufactura vagy fabrika épületére költött summának kamatjából, és így a' melly manufacturák, vagy fabrikák épületei pompásabbak, minthogy többbe kerülnek, az ezek productumi árának is drágábbnak kell lenni.

2-ör. Ide kell számlálni azon productumoknak árát, mellyekre a' fabrikáknak és manufacturáknak szükségek van, mert a' mint ezek drágábbak, vagy olcsóbbak, a' szerént kell a' manufacturái, vagy fabrikai productumoknak is drágábbaknak vagy olcsóbbaknak lenni.

Ezen productumok, mellyekre a' manufacturáknak és fabrikáknak szükségek vagyon, vagy az országban termenek, vagy más országból, más nemzetől hozzák azokat. Ha az ilyen productumok az országban termenek, ha látják a' földmivelők, hogy ezeket ő tőlök illendő áron megveszik a' manufacturák számára, nem lesz arra szükség, hogy jutalom és privilegium által serkentessenek azoknak termesztésére, és így a' manufacturák számára elegendőt fognak termesztetni.

De gyakran megtörténhetnék az, hogy az ilyen productumok megdrágulnának, ha ezeket a' külső országi fabrikák a' magok számára kivihet-

tik az országból; de hogy ennek ellent lehessen állani, nem jó volna általában megtiltani ezen productumoknak kivitelét, mert a' tapasztalás tanítja, hogy mentül nagyobb a' mezei gazdák reménysége a' felől, hogy a' magok productumit eladhatják, annál többet természetnek, és így aunal olcsóbb lesz a' productum. De csakugyan más részről az országban lévő manufacturákra nézve nem lehet egyáltalában megengedni, hogy az ezek számára megkívántató productumokat mindenkor szabadon lehessen kivinni, mert megtörténhetnék az, hogy a' külső országi manufacturák, csakhogy az országban lévő fabrikákat elronthassák, az olyan productumokat a' szükségesen feljül is megvásárolnák.

Az országban lévő manufacturák bátorsága tehát azt kívánja, hogy az ilyen környülállásokban, vagy máskor is, mihelyt az ilyen productumoknak ára úgy felmegy, hogy már a' miatt az országban lévő fabrikák nem adhatják olyan olcsón a' magok productumit, mint a' külső országiak, az ilyen productumoknak kivitele nehezebbé és terhesebbé tétessék.

Gyakran az ilyen manufacturák számára szükséges productumoknak az országból való kivitelét azért is szokták megtiltani, hogy az idegen nemzetek fabrikáji elromoljanak, kivált ha az a' nemzet a' neki szükséges productumokat abból az országból hordja. De hogy az ilyen tilalom a' me-

zei gazdáknak káros ne légyen, és a' feltett véget el lehessen a' tilalom által érni, arra kell vigyázni, hogy az ilyen megtiltott productumokat ne lehessen más nemzetnél megkapni, és hogy ne könnyen lehessen azt ott, hol szükség van reá, természeteni; mert mihelyt más nemzetnél is lehet olyan productumat kapni, vagy mihelyt a' nemzet maga tenyésztet olyan productumot, nemcsak a' czélt nem lehet a' tilalom által elérni, hanem még magának az országnak okoz kárt az ilyen tilalom.

Némellyek az *Erzsébet* királyné példáját hozzák elő, ki a' flandriai posztó-manufacturák megrottására általjában megtiltotta a' gyapjúnak Angliából való kivitelét, és hogy ez által a' gyapjú produkálása alább ne szálljon, kihirdettette, hogy akármennyi gyapjút produkáljanak az országban, azt mind meg fogja venni, és készebb volt a' feleslegvaló gyapjút megégetni, mintsem azt ki hagyni vinni. El is érte benne czélját; mert a' flandriai manufacturák elromlottak, és a' benne dolgozó mesteremberek Angliába költöztek által; de ennek oka az volt, hogy ezeket a' Spanyolok vallásokért üldözték, nem pedig az, hogy gyapjút nem kaphattak volna, mert elég gyapjú volt Spanyolországban. Hogyha pedig az országban lévő manufacturák külső országokból hozott productumokból dolgoznak, erre nézve azt kell meggondolni, hogy valljon azokat a' productumokat le-

hetne e az országban természeteni, vagy nem. Ha lehet, ugyan kell igyekezni, hogy azon productumok az országban természetessenek, mert ha az országból magából kitelik, kár akkor idegenektől vinni. Csakhogy azt kell itt gondolóra venni; ha valljon az ilyen productumoknak természetése nem fog e más hasznosabb productumok természetésének ártalmára lenni; p. o. Anglus természetehetne lent, kender az országban; de mégsem természet elegendőt, mert ennek természetése más hasznosabb productum tenyésztésébeu lenne akadály, és így a' kár nagyobb volna, mint a' haszon.

Ha pedig az ilyen productumoknak természetése nem igen hasznos, vagy pedig nem is lehet az országban olyan jót produkálni, a' milyen a' manufacturáknak szükséges, az ilyen környűlálásban nem kell azért a' manufacturákkal felhagyni; mert azért azok hasznosok lehetnek; p. o. a' pamutszövő székek, hanem azon kell igyekezni, hogy mentűl olcsóbban lehessen attól a' nemzetűl, a' mellynél az ilyen productum terem, ezt megvenni, kiváltképen, ha lehetség, csere által.

3-or A' manufacturák árába kell számlálni a' munkásoknak és mesterembereknek bérét: mentűl kevesebb lesz tehát a' munkának ára, annál olcsóbban lehet adni a' productumokat.

§. 80.

Hogy a' munkás vagy mesterember olcsóért dolgozzék, e' következendők kívántatnak meg.

1-ör Hogy lakása 's élelme sokba ne kerüljön, ha a' fák nagy városokban vagynak, a' hol a' házbér és az élelemre szükséges dolgok drágábbak, a' munkás bére is a' szerént nagyobb fog lenni. Erre nézve jobb volna tehát, hogy a' manufacturák a' falukban lennének, de ezt nem lehet elérni, mert gyakran a' mesteremberek sem mennek az ilyen kis helyeken lévő manufacturák-ha dolgozni.

2-or Minthogy a' manufacturák körül dolgozó mesteremberek bérének annyinak kell lenni, hogy abból nemcsak élélhessenek, hanem még valamik maradjon is: tehát világos, hogy mentül több innepnap fog lenni egy esztendőben, annyival drágább lesz a' manufacturák productuma; p. o. ha egy manufactura mellett dolgozó legénynek 2 forintot fizetnek egy hétre, 's ez a' legény naponként 5 réf posztót készít el, és így 6 nap alatt 30 réfet, minden réfre esik 4 xr. az árából; de ha abban a' hétben egy innepnap van, azon a' héten csak 25 réf posztót fog elkészíteni, és így minden réf posztóra a' munka árából csaknem 5 xr. fog esni, melly miatt minden réf 1 xral drágább fog lenni. Már ha egy esztendőben 60 innepnap lesz, az $\frac{1}{6}$ részét fogja tenni az egész esztendőnek, és így a' productum árának is $\frac{1}{6}$ részét, és így ez által a' productum csaknem 17 procentóval fog drágább lenni.

Továbbá a' manufacturák körül dolgozó mesterembereknek bére annyival nagyobb lesz, mentül kevesebb mesterembereket lehet kapni. Illyen környüállásban semmit sem használ, hogy ezen mesterembereknek bérét meghatározzák, mert maga, a' ki a' manufacturát tartja, kénytelen lesz többet adni, csakhogy dolgozó mesterembereket kaphasson. Erre nézve minden akadályokat el kell hárítani, a' mellyek által részszerint magok a' mesteremberek sokakra nézve nehezzé és kedvetlenó teszik mesterségeket, részszerint némelyleket a' mesterség tanulására sem bocsátják, sőt néha, nevezetesen a' katonafogdosáskor, az illyen manufacturákban dolgozó legényeket meg kell ki-méleni.

Utoljára a' manufacturák körül dolgozó legények bérét az is neveli, ha az a' nemzet, a' hol dolgoznak, pompásabban vagy együgyűbben él.

§. 81.

Mint hogy tehát a' munka ára a' manufacturák productumit drágábbá teszi, főképen azon kell igyekezni, hogy a' munka mentül kevesebbe kerüljön, mellyre nézve hathatós eszköz a' manufacturákban:

1-ör Az, hogy a' manufacturák productuma, míg tökéletesen elkészül, több ember kezén menjen keresztül, tapasztalásból tudjuk, hogy így sokkal hamarabb megy a' munka, sokkal több

productum készül el, ésígy munkája nem fog annyiba kerülni; p. o. egy gombostőnek, míg elkészül, mintegy 18-or kell a' mesterember kezében megfordulni, és így ha a' gombostó körül egy embernek kellene minden munkát végbevinni, ugy igen szorgalmatosan kellene neki dolgozni, hogy egy nap 400 gombostőt elkészíthessen, ha pedig a' fabrikában készítik, a' hol legalább 10 ember kezén megy egy gombostó keresztül, míg tökéletesen elkészül, a' mint a' tapasztalásból tudják, ez a' 10 ember egy nap, ha szorgalmasan dolgozik, 48 ezer középszerű nagyságú gombostót készít el, mellyből egy emberre esik 4800, ésígy 12-er annyit készítené el, mintha maga egy ember vitte volna a' gombostó körül megkivántató munkákat véghez.

2-or Hathatós eszköz a' manufacturákban a' munka nagy árának megakadályoztatására az erőmivekkel (machinákkal) való élés, mellyek a' munkát vagy könnyebbé teszik, vagy pedig kevesebb idő alatt megy véghez. Az ilyen erőmiveknek rendszerént nagy ellenségei szoktak lenni elejinte az emberek, kivált a' kik ez által kenyerektől elesnek. Erre van példa Vespasianus idejében, a' mikor egy ember valamelly emelő csigát találván fel, a' mellyel a' legnagyobb köveket, és kevés erővel fel lehetett húzni, ezért annak jutalmat adott; de az erőmivet megégetteté, azt mondván: „*Sineret se plebeculam putare.*“ Angliában

pedig az újabb időkben (1802-ben) történt, hogy midőn a' Wilthir nevű grófságban egy posztónyíró erőmivet találta fel, ezt azok az emberek, kik ez által élelmek keresésében megakadályoztattak, megégették, a' melly cselekedetek által 100000 font sterlingárú kárt csináltak. Igymidőn a' könyvnyomtatás elkezdődött is, sokan, kivált a' klastromok nagyon ellene voltak, mert többnyire a' könyvek írása által keresték élelmeket.

Az erőmívek ugyan többnyire az igaz, hogy sok embert megfosztanak élelmek keresésétől; p. o. Birminghamban Angliában úgy számlálják, hogy annyi erőmű van, hogy ha azok nem volnának, 50000 munkásnál több kellene a' fabrikák körül. De csakugyan nem lehet úgy gondolni, hogy ezek az emberek elvesznének az országra nézve; mert azok találhatnak magoknak más foglalatosságot; különben pedig ha ezen erőmívek nem volnának, Anglia a' kereskedésben a' több európai nemzetekkel nehezen állhatna meg.

§. 82.

Drágák fognak a' manufacturák productumi lenni, ha azokra, mikor az országból kiviszik, nagy harminczadot vetnek. Az ilyen productumokra nézve a' harminczad felette káros; mert már e' miatt a' manufactura nem adhatja a' maga productumit azon az áron, mint más idegenek adhatják. De más részről az ilyen harminczadban

azt a' czélt sem lehet elérni, hogy jövedelmet hozzon bé, mert mihelyt a' manufactura productuma a' reá vetett harminczad miatt drágább lesz, mint más nemzeteké, azonnal vissza kell magát vonni a' kereskedésből, mert különben a' manufacturáknak kárt kellene vallani, ésigy a' harminczad semmi jövedelmet nem fog béhozni.

§. 83.

A' manufacturák productuminak árába kell számlálni azoknak nyereségét, ez szokta felszerkentenii a' szorgalmatosságot, és vagy kisebb, vagy nagyobb lehet, de hogy a' manufactura felállhasson, legalább annyinak kell lenni, hogy abból tisztességesen élhessen a' manufactura tulajdonosa, és ennél fogva a' manufacturára költött tőkepénze esztendőnként nagyobb kamatot hozzon bé, mint ha azt a' pénzt csak költsön adta volna ki; mert ha bátorságos helyre adott pénze szinte annyi kamatot hoz bé, mint a' mennyi a' nyeresége a' manufacturában lévő pénzből, ugy senki sem fogja pénzét a' manufacturába szerencsétlenni. E' szerint tehát a' manufacturában lévő tőkepénznek legalább kétannyi kamatjának kell lenni, mint a' költsön adott pénznek, az egyik kamat jó a' tőkepénzért, a' másikat pedig érdemli szorgalmatosságaért. Igy tehát világos, hogy mentül kisebb procentot fizetnek valamelly nemzetnél, annyival kisebb nyereggel megeleghedhetik a' fabrika tulajdonosa, és

a' concurrentiában is annyival olcsóbban adhatja productumát.

§. 84.

Megkívántatik továbbá a' fabrikák productumiban, hogy *jók* legyenek; mellyre nézve szükséges, hogy a' materialék mind jók legyenek; a' dolgozó legények a' munkához jól értsenek; a' manufacturát ahoz értő ember igazgassa, és hogy a' fabrikák productumira jó vígyázat légyen.

1-ör. A' fabrikához megkívántató materialéknak kell jóknak lenni; ezen materialék tehát ha az országban teremnek, azon kell igyekezni, hogy mentül jobb minéműségűek légyenek; p. o. a' posztó-manufacturákra nézve azon kell igyekezni, hogy mentül jobb minéműségű gyapjút lehessen az országban produkálni. Nemcsak a' fő materialéknak kell pedig jóknak lenni, hanem a' melleslegvalóknak is, mert azoktól is nagyon függ a' manufacturák productuminak jósága; p. o. az Anglus a' maga jó minéműségű posztót tisztító agyagjának mennyit tulajdoníthat arra, hogy az ő posztóji olyan jók. Ha pedig azok a' manufacturák számára megkívántató materialék külső országból valók, azon kell igyekezni, hogy ahoz értő emberek által olyan helyről, a' mellyről tudva van, hogy ott azok a' materialék nagyobb mennyiségben produkáltatnak, szereztessenek meg a' manufacturák számára.

2-or. Haszintén a' materiálék jők is; de ha a' dolgozó legények nem értik a' munkát, a' manufacturát igazgató ember tudatlan, nem fognak jők lenni a' fabrikák productumi. Erre nézve ahoz értő dolgozó legényeknek és mesterembereknek kell a' manufacturák körül lenni. Sőt minden kézi mesterségeket csak ilyen ahoz értő embereknek kell folytatni.

E' célznak elérésére állítottak fel régen az úgy nevezett *Czéhek*, vagy a' mesteremberek társaságai, mellyek a' mennyiben ezen célzt előmozdítják, hasznosok; de sok tekintetben a' mesteriség virágzására és előmenetelére nézve károsok is lehetnek. Ugyanis ezek a' Czéhek vagy olyanok, mellyek meghatározzák a' mesteremberek számát, hogy egy helyen mennyin lehessenek, az ilyenek felette károsok; mert már e' meghatározás által monopoliumok van, könnyen megegyezhetnek egymással, hogy productumaikat micsoda áron adják. A' mesteremberek számának nem a' czéhek statutuma által kell meghatározódnia, hanem az azokra való szükség határozza azt meg, a' mint a' város lakosai szaporodnak, a' szerént több mesteremberre lesz szükség.

De valamint káros volna a' czéhek statutuma által a' mesterembereknek számát meghatározni: úgy más részről nem volna tanácsos egyáltalában megengedni, hogy a' mesterségeket minden ember gyakorolhassa. Ennek megakadályoztatására tehát

szükség czéheknek lenni; de ezt ne az által akadályoztassák meg, hogy a' mesteremberek számát határozzák meg, hanem senkinek a' mesterség gyakorlását meg ne engedjék, a' ki tulajdon munkája által meg nem tudja bizonyítani, hogy jól érti azt a' mesterséget, semmit sem tekintvén arra, ha valljon azt a' mesterséget gyakorló emberek fia e, vagy nem. Hogy ilyen mesterségekhez értő emberek nevelkedjenek, szükség, hogy azt a' mesterséget, mellyet gyakorolni kívánnak, annak rendszerént tanulják, és így először inasok legyenek, melly inasi esztendő nemcsak a' szerént különböző, a' mint a' mesterségek nehezebbek, vagy könnyebbek, hanem úgy lehet tapasztalni, hogy az országok szokása szerént is; p. o. Angliában többnyire 7 esztendő szokott lenni.

Legtöbb függ az inasi esztendőkre nézve attól, hogy miképen tölti azt el, mert ha nem a' mesterség, hanem más dolgok körül dolgoztatják őket, úgy haszontalanul fogják tölteni idejüket.

Minekutána már inasi esztendejét helyesen eltöltötte, és a' mesterember, a' kinél tanult, bizonyosság lehet a' felől, hogy már más vígyázása alatt eldolgozhat, akkor legénnyé lesz, vagy a' mint szokták mondani, felszabadúl.

A' felszabadulás alkalmatosságával károsok némelly mesterembereknél szokásban lévő helytelen, sőt gyakran kegyetlen szokások, mellyeknek célja részszerént az, hogy arra a' mesterségre sokan

ne álljanak, hanem attól elidegenedjenek, mint az úgy nevezett Hansei kereskedő városok társaságánál szokásban volt, hogy mikor a' legény felszabadult, lábbal akasztották fel a' kéménybe; de az ilyen szokások felette károsak; mert ha érdemek az ilyenek arra, hogy felszabaduljanak, kár ilyen haszontalan, sőt káros szokások által nehezíteni a' dolgot: ha pedig nem érdemlik, az olyanokat nem kell felszabadítani; részszerént pedig az ilyen szokások arra valók, hogy ezek által pénzt kerítsenek, a' min vendégeskedhessenek. Illyen a' szabaduló levelek drágasága is; de a' melly levelek már ma nevezetesen Prussiában nyomtatásban vagynak, és azoknak, a' kik megérdemlik, olcsón adatnak.

De más részről a' legényekre nézve igen helyes szokás a' vándorlás, ha ezt arra a' végre fordítják a' legények, a' mi ennek valóságos célja, hogy t. i. olyan helyekre mennének tapasztalni, hol az ő mesterségek a' legjobb állapotban és legnagyobb virágjában van. És valósággal a' mesterségek előmozdítására leghathatósabb eszköz volna, ha a' jól készült értelmes legények segítettnének, és olyan helyekre küldetnének, hol a' mesterségre nézve sok hasznos dolgokat találhatnának.

Minekutána több esztendeig való gyakorlása 's tapasztalása után a' legény a' maga mesterségét kitanulta, mesteremberré lesz, maga kezére fog dolgozni, és másokat fog igazgatni a' mesterségben.

Hogy mesteremberré lehessen, szükség, hogy megmutassa azt, hogy a' maga mesterségét érti, és ennyiben a' czéhek szokása dicséretes; de már az káros, ha különben a' magok mesterségéhez értő, sokat próbált legényeknek a' czéhekbe való béállását az által teszik nehézzé, hogy az sok költséggel van öszveköttetve; részszerént a' szokásban lévő vendégeskedések miatt; részszerént az úgy nevezett *remek* miatt, melly rendszerént némelly régi formájú szokásban nem lévő dolgokból áll, mellyeknek az árát soha senki meg nem adja, részszerént pedig csak húzások 's vonások, a' mit az ilyen legényeknek a' hibáért kell fizetni. Az ilyen hibák, ha valóságos tetemes hibák, nem pénzbéli fizetést, hanem azt érdemlik, hogy az ollyat a' czéhbe nem kell bévenni; ha pedig csak keresett hibák, büntetést nem érdemlenek. Mind az ilyen helytelen szokások felette károsok, nem csak azért, hogy az alkalmas ember azért nem foghat sok mesterség gyakorlásához, hogy az ilyen költségekre nincs pénze; de azért is, hogy az ilyen új mesterember épen akkor fosztatik meg kevés költségétől, mikor legnagyobb szüksége van arra, hogy azzal mesterségét elkezdhesse.

5-or. Minekutána már értelmes emberek és jó legények dolgoznak a' manufacturák körül, arra kell vigyázni, hogy úgy dolgozzanak, a' mint ahoz értenek, a' mint legjobban lehet, azért *vigyázó* vagy *vizsgáló hivataloknak* kell lenni, mellyek

az ilyen manufacturák productumit szorosán megvizsgálják.

Ezen vizsgáló hivataloknak olyan emberekből kell állani, a' kik értenek a' manufacturákhoz, és jól tudják, miben áll az ezek productuminak jósága, a' kik meghatározzák azt, hogy mennyi légyen a' productumnak mind szélessége, mind hosszúsága; p. o. a' posztónak, vagy vászonnak, és az ilyen kiadott regulamentum szerént kell azokat megvizsgálni, és ha minden megkívántató minémüségek feltaláltatnak benne, úgy kell a' vizsgáló hivatal jegyével megjegyezni.

Ha ilyen vizsgáló hivatalok nincsenek, lehetetlen a' manufacturák productuminak külső kereskedésbéli cikkeknek lenni, mert arra nincsen ideje a' nagy kalmárnak, hogy minden darabot egyenként felbontson és megmérjen, ő darab számra vásárolja olly bizodalom alatt, hogy az jó portéka. Ez volt az oka, miért hogy ez előtt a' linczi gyolcsot mind a' mellett is, hogy jó volt, a' kereskedők nem vásárolták; mert a' darabok különbféle szélességűek és hosszúságúak voltak, miólta pedig már megvizsgálják azokat, és a' daraboknak mind szélessége, mind hosza meg van határozva, azolta már örömet elveszik a' kereskedők.

Schol sincsenek pedig ollyan szoros vizsgáló hivatalok, mint Angliában, hol minden posztót, mig az országhól kimegy, háromszor vizsgálnak

meg, és ha az utolsó vizsgáló szék hibát talál benne, nemcsak az, hogy a' portékát visszaveti és ki nem bocsátja, hanem még a' két vizsgáló hívatalt meg is bünteti, és ez az oka, hogy mind a' mellett is, hogy drágák az angliai portékák, a' kereskedők előtt becsesek, és örömet elveszik; mert bizonyosok azoknak jósága felől.

§. 85.

Utoljára a' manufacturák productuminak nemcsak olcsóknak és jóknak, hanem szépeknek is kell lenni. Hogy a' manufacturák productuminak valóságos szépségek legyen (a' melly gyakran különböző az uralkodó módi szerént), arra a' kívánatik meg, hogy a' manufacturáknál legyenek olyan emberek, a' kik a' rajzolásához és a' szép mesterségekhez értenek, vagy legyenek úgy nevezett Secretisták, a' kik értik, de titokban tanítják a' festés módját, mind ezek nagyon nevelik a' manufacturák productuminak becsét.

§. 86.

Gyakran még mind az előszámlált tulajdonságok sem fogják némelly nemzet előtt becsesekké tenni a' manufacturák productumit, hanem ha azok a' módihoz alkalmaztatva és különbfélék lesznek, és így még a' manufacturák productumit gyakran a' vevők ízlése, az uralkodó módi, és gyakran a' vevők tehetsége teszik becsessekké. E'

részen hát a' manufacturák a' vevőkre tartoznak vigyázni, és a' melly nemzet azt legszerencsésebben kitanulja, annak productumi legbizonyosabban elkelnek. Így rontották meg egy ízben a' Francziák és Hollandusok az Anglusok Levántéra való kereskedését, a' hova a' Francziák és Hollandusok vékony, de szines posztókat vivén, az Anglusok erős és jó posztóját senki sem akarta venni.

Nem használ hát az ilyen környűlállásban sem az, hogy a' productum jobb, és arra a' végre, a' mint megkívántatik, alkalmasabb, az uralkodó módihoz kell alkalmaztatni a' fabrikáknak magokat. Egy Francia az Archipelagus szigetei közül egyben, hol a' lakosok koppantó helyett ollóval vették el a' gyertya hamvát, mellyet ez a' francia kereskedő hordott az ő számokra, javasolta nékik a' koppantót, és azt gondolván, hogy annak alkalmasabb volta felől meg vagynak győződve a' lakosok, az ollók helyett koppantókat hozatott Franciaországból; de a' lakosok csak az olló mellett maradtak, és minthogy Franciaországból nem jött olló, más nemzettől vásárlottak.

Nemesak a' módihoz kell pedig alkalmaztatva lenni a' manufacturák productuminak; hanem különbféléknek is kell azoknak lenni a' vásárlók tehetsége szerint, jobbaknak és alábbvalóknak, mert ebben a' részben a' vevőnek haszontalan azt mondani, hogy a' jobb productumnak ha több is

az ára; de mégsem drágább, mint az alávaló olcsó áron, mert nincs neki annyi pénze, hogy a' jobból vásároljon. Az ilyen alábbvaló, és kisebb becsű portékák avvagy csak azért is szükségesek a' kereskedésben, mert az ilyenekre a' lakosok nagyobb részének van szüksége, azért az ilyenekből sok elkel.

§. 87.

Minthogy pedig az ilyen nagy manufacturákat nehéz felállítani, mivel sok pénzbe kerülnek, ritka ember mer hozzá fogni; sőt gyakran a' már felállított manufacturák is félbehagyatnak, erre nézve szükséges, hogy a' manufacturáknak felállítására az azokhoz értő emberek ne csak nógattassanak, hanem valósággal segítsenek is.

Felsegíttetnek pedig az ilyen emberek a' szükséges manufacturák felállítására és tovább való folytatására a' költsön adott pénz által; de az ilyen pénzbéli segítség nem mindenkor tanácsos; mert sok csalárd emberek az ilyen pénzbéli segítséget elvesztegetik, eltékozzolják, rossz végre fordítják, vagy pedig megszöknek vele. Legelsőben is tehát az olyan embereket, a' kik manufacturákat akarnak felállítani, és segítségre van szükségek, a' manufacturákhoz megkívántató műszerek megszerzése által kell felsegíteni. Hogyha pedig az ilyeneknek csakugyan pénzre volna szükségek, nagy summában egyszerre soha sem kell adni,

hogy az ilyen szemes vigyázás és gondoskodás mellett a' ravasz és csalárd embernek ne legyen könnyű módja feltett szándékában boldogulni és csalni.

§. 88.

Legtöbbször tesz pedig a' manufacturák előmozdítására az, ha productumaik illendő áron elkelnek. Az ugyanis az új fábrikákra nézve a' nehéz dolog, ha azt akarják, hogy productumaik elkeljenek, minthogy ezeknek az új manufacturáknak éppen olyan olcsón kell adni a' magok productumait, mint a' régieknek, ámbár, mivel többnyire költsön felvett pénzzel épülnek, a' költsön felvett pénz kamatját is tartoznak fizetni. Gyakran pedig a' régi manufacturák még valóságos károkkal is olcsóbban adják productumaikat csak azért, hogy az új manufacturák félbeszakadjanak; de a' melly kárt ezeknek félbeszakadása után bőven ki fogják nyerni.

Hogy tehát a' manufacturák a' magok productumit bizonyosan eladhassák, ezen végnek elérésére némellyek azt javasolják, hogy vagy a' külső országi manufacturák productumainak behozását kell megtiltani, vagy legalább nagy harminczadokat kell azokra vetni, vagy az országban lévő kalmárokat kell arra kinszeríteni, hogy az országban lévő manufacturák productumit légyenek kötelesek árulni, vagy pedig csak melleleg való eszkö-

zökkel kell őket arra venni, t. i. hogy a' fabrikáknak megengedődjék, hogy ne csak summásan, vég számmal adhassák a' magok productumit, hanem réfekkel is mérhessék; némellyek pedig azt javasolják, hogy maga az uralkodó és az ország egyes akarattal vegyék ezeknek productumit. Mind-ezen különböző eszközöknek haszna és foganatja (effectusa) is különbözik.

§. 89.

Hogy tehát a' manufacturák a' magok productumit az országban eladhassák, némellyek szerint e' végre hathatós eszköz az, hogy az olyan productumoknak más országból való béhozását meg kell tiltani, a' világos, hogy egy eszköz sem vezethetné az embert egyenesebben a' feltett célra, mint ez, és a' hol ezen eszközzel úgy lehet élni, hogy a' kereskedésre nézve ebből nagyobb kár nem következik, mint haszon, ott bátran lehet vele élni. De minthogy a' nemzetek a' kereskedésre nézve egymással összeköttetésben (nexusban) vagynak, és egymással csak úgy szeretnek kereskedni, ha az a' nemzet, a' kitől vesz valamit, ő tőle hasonlóképen vesz. Erre nézve mindig szükség az ilyen összeköttetéseket gondolóra venni, hogy a' más nemzet ezen tilalom miatt fel fog e hagyni a' velünk való kereskedéssel, vagy nem, és ha ez a' miatt meg fog szünni, valljon az ebből következhető kár nem nagyobb fog e lenni,

mint az ilyen tilalomból várt haszon, mert különben az idegen productumok behozásának megtiltása káros fog lenni. Sőt azt is gondolóra kell venni, ha valljon az idegen productumok behozásának megtiltásából nem fog e az következni, hogy az országban lévő manufacturák productumi alább valók lesznek, bizonyosok lévén a' felől, hogy ha roszak is, elkelnek, a' midőn, ha concurrentiában volnának, kénytelenítették azoknak tökéletesebben való elkészítésén szorgalmatoskodni.

Némellyek tehát azt javasolják, hogy nem kell általjában megtiltani az idegen productumoknak behozását, hanem csak nagyobb harminczadot kell azokra vetni, hogy az olyan productumokat a' nagy harminczad miatt kénytelen legyen a' kalmár nagyobb áron adni, de ezen eszköznek is csaknem a' lesz a' következése, a' melly az általjában való tilalomnak, mert a' más nemzet is azt fogja cselekedni az ő hozzá kimenő productumokra nézve, és így itt is megeshetik néha, hogy a' kár nagyobb fog lenni, mint a' haszon.

De más részről e' nagy harminczad által a' czélt sem lehet úgy elérni, mint az idegen productumoknak általjában való megtiltása által, mert sokan fognak találkozni, kik épen azért, hogy a' külső országból behozott productumok drágábbak, nagyobb pompának fogják tartani, ha abból vesznek a' magok szükségére. Azonban ez által a' csalárd kereskedelemre fog út nyitódni, mert a' kal-

mároknek annál nagyobb lehet a' nyereség felől való reménységek a' harminczad megtiltásából, minthogy az ilyen csalárd kalmár így fog calculálni: ha valamely productum béhozásáért, a' melly 20 forintot ér, 5 forint harminczadot kell fizetni, hogy a' kalmárnak nyeresége légyen, nem adhatja alább 27 forintnál; de a' ki ezt bélopja, 5 forint harminczadot nem fizet: az ilyen tehát ha csak 23 és $\frac{1}{2}$ forinton adja is a' maga productumát, másfél forinttal többet nyer, mint az első. Már most így okoskodik, hogy legalább hatszor bélophatja addig a' productumát, míg egyszer rajta veszt, mégis nyeresége több lesz, mint vesztesége, mert nyeresége 21, vesztesége 20 forint fog lenni; 's a' mint a' productumokra vett harminczad nagyobb, a' szerént nevededik a' haszna is az ilyen csalárd kereskedőnek.

§. 90.

Harmadik eszköz arra, hogy az országban lévő manufacturák productumi annál bizonyosabban elkeljenek, némellyek szerént az volna, ha az országban lévő kereskedők tartoznának ezeknek productumit elvenni és árúlni.

Ezen eszközre nézve azt lehet megjegyezni, hogy ha az országban lévő kalmárok erre parancsolat által kinszerítettnek, az eszköz egy kicsinyt erőszakos fog lenni, mellyel ha valahol, a' kereskedésben nem jó élni; azonban más részről ez bi-

zonyosan azt vonná maga után, hogy a' manufacturák productumi alábbvalók lennének, mert bizonyosak lennének a' felől, hogy úgy is elkelnek.

Ha pedig e' dolgot csak magokra a' kalmárookra hagyják, úgy sem lehet reményleni, hogy a' feltett czélt el lehessen érni, mert a' hazai kalmárok a' külső országi productumokat inkább szedik, mint azok a' régibb manufacturák, tovább várakozhatnak, és várakoznak is a' productumok áráért, azonban a' hazai productumokon való nyereségek nem is olyan nagy.

Némellyek tehát úgy is gondolkoztak, hogy a' hazai kalmárokat jutalom által kell arra serkenteni, hogy az országban lévő manufacturák productumit megvegyék és árulják, nevezetesen ez által, hogy a' mennyi darab productumot vesznek az országban lévő manufacturákból, annyi darabot hozhatnak bé az idegenektől is; de ebben a' részben is a' tapasztalás tanítja, hogy sok csalárdtságok estek, mert sok kalmárok a' szegényebb fabrikáktól vettek csalárd bizonyáglevelet arról, hogy ennyi 's ennyi productumot vettek meg, 's ez által engedelmet kaptak az idegen productumok béhozására.

Továbbá gyakran az ilyen környűállásokban magok a' kalmárok igyekeznek az ilyen rendeléseket az által haszontalanokká tenni, hogy öszvebeszélvén, a' manufacturáktól egyszerre annyi productumot kívánnak, a' mennyinek elkészítésére

azok elégtelenek, ekkor aztán ezen az okon sürgetik ezen rendelés alól való felszabadításokat.

§. 91.

Némellyek negyedszer azt javasolják, hogy ezt nem egyenesen kínszerítés által kell véghez vinni, hanem csak melleleg való eszközökkel, megengedvén t. i. a' fabrikáknak, hogy ne csak általjában vég számmal adhassák el a' magok productumit, hanem réf. számra is kereskedhessenek azokkal, és ez valósággal hathatós eszköz is lehet arra, hogy a' manufacturák a' magok productumit eladhassák, 's ne legyenek a' kereskedők akaratosságának kitéve, mert így olcsóbban adván a' manufacturák a' magok productumit, ezeket inkább fogják venni, mint a' kalmárok külső országból hozott drágább portékájit.

§. 92.

Utóljára talán a' leghathatósabb eszköz lenne arra, hogy az országban lévő manufacturák productumi elkeljenek, az, ha az uralkodó és az ország egy akarattal vennék ezeknek productumit. A' fejedelemnek sok módja van benne, hogy az ilyen manufacturáknak productumi nagy mennyiségben elkeljenek, mennyi kívántatik ugyanis csak a' katonák számára! A' jobb minéműségű posztókra nézve pedig legtöbbet tesz az, ha a' fejedelem udvarában semmi idegen productumot nem

viselnek, ez fogja ama' helytelen vélekedést ki-
venni az emberek fejéből, mintha a' hazai pro-
ductumoknál a' külső országi manufacturák pro-
ductumi általjában jobbak volnának.

Sokat segíthetnek az ilyen manufacturákon a'
fejedelem példája után az ország nagyjai, ha ők
is megegyezett akarrattal semmi külső országi ma-
nufacturabeli productumot nem viselnek, melly
hathatós légyen az ilyen megegyezés, az Anglus
példája mutatja, a' hol egy időben a' francia ma-
nufacturák elhatalmazván, egy társaság állott öszve,
mellynek tagjai irással kötelezték magokat arra, hogy
Franciaországból jött portékát nem fognak visel-
ni, melly megegyezésből nagy haszon következett.

§. 95.

Minekutána már az országban lévő manufactu-
ráknak elegendő keletek van, azon kell igyekez-
ni, hogy az ilyen productumok a' külső országi
kereskedésnek is czikkelyei lehessenek. Minthogy
pedig itt sok idegen nemzetekkel jönnek concu-
rentiába, a' melly állapotjokban csak az a' szeren-
csésebb, a' ki egyforma jóságú productumot ol-
csóbb áron ád; ezen az okon legalább addig, míg
az ilyen productumokkal való kereskedés jó láb-
ra nem áll, nemcsak az, hogy az ilyen productu-
moknak kivitelét minden harminczad nélkül meg
kell engedni, sőt jutalommal is kell őket arra
serkentgeni, különös privilegiumokkal és szabad-

ságokkal kell segíteni, hogy a' concurrentiában annyival olcsóbban adhassák productumaikat. Az olyan hasznos embereket pedig, a' kik ilyen hasznos manufacturákat állítanak fel, meg kell különböztetni, jutalmaztatni; de úgy, hogy se magok, se maradékaik ne tartsák alávaló dolognak a' manufacturát folytatni.

III. A' Kereskedésről.

§. 94.

Ha a' manufacturák és fabrikák már az ország szükségére elegendőt produkáltak, még itt nem kell a' szorgalmatosságnak megállapodni, hanem még azon kell igyekezni, hogy abból a' külső nemzetek is vigyenek eladni, vagy hogy kereskedjenek véle, minthogy nincsen egy nemzet is, a' mellynek mindene volna, és valamiben más nemzetre ne szorúlna, és ezen az okon már ma elmúlhatatlanul szükséges a' külső nemzetekkel való kereskedés.

Ez a' külső nemzetekkel való kereskedés kétféle, mert vagy az, hogy valamit visznek ki az országból idegen nemzetekhez, vagy az idegen nemzetek hoznak bé valamit az országba. Illyen kereskedés neme még az is, mikor valamely portékát béhoznak ugyan az országba, de nem azért, hogy itt consumálódják, hanem hogy ismét más nemzetekhez vigyék, a' mellynek nyereséggel el-

adják, és ezen nemét hívják gazdasági (oeconomi-
ca) kereskedésnek.

Az a' neme a' kereskedésnek, melly által az idegen productumok bėjönnek, káros az országra nézve, ha ugyanazok az országban consumáltatnak. Ha pedig csak keresztülmennek az ilyen productumok az országon más nemzetekhez, úgy még hasznos is lehet. Az a' neme pedig a' kereskedésnek, melly által az ország manufacturájának productumi kimennek az országból, hasznos.

§. 95.

Ha az országba idegen nemzettől hoznak bé productumot, az a' productum vagy tökéletesen el van már készítve, vagy csak úgy, a' mint a' természet adta. Amazokban nagyobb a' veszteség, mint ezekben, mert ezek körül, míg tökéletességre mennek, még sok ember keresheti a' maga élelmét. Ugyan ezen okon a' bėjővő productumokra vetett harminczadnak úgy kell különbözni, hogy a' behozott productum mentül több készítést és munkát kíván, annál kevesebb legyen a' reávetett harminczad, feltévé azt, hogy azon productumot szintúgy tudják elkészíteni az országban, mint az idegenek. Így p. o. Ausztriában egy mázsa pamuttól, ha még teljességgel nincsen elkészítve, a' bévitelért kell 5 kr. harminczadot fizetni. Ha pedig már meg van a' pamut gerebelve és gombolyagba csinálva, fizet 6 forintot is. Ha pedig

már meg van fonva, a' rendszerént való fejr fonaltól 10, a' festettől 12 forintot fizet. Ausztriában pedig minthogy a' pamutot nem tudják jó vékonyra fonni, a' vékony pamut fonalra csak 6 forint harminczad van vetve, a' mikor a' rendszerént való vastag fonaltól 10 harminczadot kell fizetni.

Az ilyen idegen országból behozott productumokra nézve azon kell lenni, hogy az ebből következhető kár kisebb légyen. Így sokkal hasznosabb lesz, ha a' külső országi productumokért az országban lévő manufacturák productumit adhatja cserébe az ország, mint ha azokat kész pénzzel kell fizetni.

§. 96.

A' mi az országból kimenő productumokat illeti, azokból a' nemzetnek haszna szokott lenni. Ez a' haszon lehet nagyobb, vagy kisebb, melly e' következendő módon változik: nagyobb a' haszon, ha a' manufacturák tökéletesen elkészült productumit kész pénzen veszi meg az idegen nemzet, kisebb, mikor az ilyen productumokért még el nem készített materiálékat ad, vagy mikor a' tökéletesen elkészített productumokért, tökéletesen elkészült productumot ad cserébe; vagy a' még tökéletesen el nem készült productumokért elkészülteket ad, legkisebb pedig akkor, ha a' még el nem készült productumokért a' manufacturák tökéletesen elkészült productumit adja.

§. 97.

Gyakran a' productumokat nem azért hozzák bé a' keresdők, hogy azok általjában adassanak el és consumáltassanak; hanem azért, hogy azokat az országon keresztül más nemzetekhez vigyék eladni. E neme a' kereskedésnek a' manufacturákra nézve a' szorgalmatosságát nem neveli ugyan a' nemzetnek, m. u. csakugyan nagy hasznot hajthat; p. o. a' kereskedő másutt megveszi a' posztót 10 forinton, a' kalmár fáradsága, költsége megy 4 forintra, melly 4 forint az országra nézve nem vezett el, mert lakosinak élelmére adódott, eladja az idegeneknek a' posztót 18 forinton, a' nemzet nyeresége 8. a' kalmáré 4 forint.

Mint hogy e' nemét a' kereskedésnek nemcsak olyan productumokkal lehet folytatni, mellyek az országban, a' mellyen azokat keresztülviszik, nem teremnek, hanem az olyan productumokkal is, mellyek az országban bőséggel vagynak, vagy a' mellyeknek béhozása általjában meg van tiltva, azért szorosán kell vigyázni, hogy az ilyen környülállásokban ezen neme a' kereskedésnek káros ne légyen.

Ha tehát olyan productum bőségben van az országban, a' millyennel ezt a' Transito-kereskedést folytatja valaki, ezen az okon ezt a' káros kereskedés nemét meg kell tiltani, az ilyen productumokra vetett nagy harminczad által, hogy

ez által megdrágulván ez a' productum, ne lehessen azt olyan olcsón adni a' külső nemzeteknek, mint az ország productumát.

Ila pedig olyan productummal folytatják a' kereskedést, mellynek az országba hozása meg van tiltva, minthogy attól lehet tartani, nehogy azon szín alatt, hogy azok ki fognak vitetödni, a' behozott productumok az országban ne adassanak el, ennek megakadályoztatására az a' legjobb eszköz, hogy mikor az illyen productumot az országba behozza, az első harminczadon valamelly meghatározott summát tartozzék letenni, (melly summának legalább kétszer annyinak kell lenni, mint a' mennyi nyereséget reménylene annak az országban való eladásából) és ezt a' summát, mikor az országból a' productumot ki akarja vinni, az ország szélén lévő harminczad tartozzék neki visszafizetni, előmutatván bépecsételt jószágát és a' harminczad bizonyáglevelét.

§. 98.

A' kereskedés most közelebb előszámlált különbséle nemeinek előmozdítására találták a' régiebb idökben az úgy nevezett *szabadságokat*, nagyobb és kisebb *vásárokat*; de már ma a' kereskedés nagyobb tökéletességre menvén, ezen intézetnek nincsen többé az a' haszna, a' mi lehetett a' régi idökben. Ma is ugyan még némellyek azt

mondják, hogy az ilyen vásároknak nagy hasznaik vannak:

1-ör Mert az ilyen vásárok által a' kalmárok a' magok szükségait könnyebben kipótolhatják, minthogy sok nemzetbeli kereskedők gyűlnek össze, és ha egyiknél nem kapnak elegendőt, a' másiktól kipótolják.

2-ör Az ilyen nagy vásárookra összevgyűlt sok idegenek nagy consumtiót csinálnak az országban.

De ezen hasznok nem valóságos hasznok arra a' helyre és nemzetre nézve, a' hol e' nagyobb vásárok tartatnak, mert éppen az a' káros annak a' nemzetnek, hogy ilyenkor sok idegen productumokat megesmert, és azokat mások hozták ő hozzá. A' mi továbbá a' consumtiót illeti, az meglesz akkor is, mikor a' productumokat minden ilyen nagy vásárok nélkül is el fogják adni, vagy pedig az országból kiviszik, vagy behozzák.

Más részről károsok az ilyen nagy vásárok, mert a' nemzet kereskedését bizonyos tekintetben szenvedőleg (passive) való kereskedéssé teszik, az ilyen alkalmatossággal bėjövő és kimenő productumokra nézve a' szekerezést, vecturát a' nemzet egészen elveszti, mert minden idegen kalmár, mind az eladni való portékákat a' vásárra maga hozza, mind pedig a' bévásárlott portékát maga viszi el. Ez okon nincsenek a' nagyobb kereskedő nemzeteknek: az Anglusoknak, Franziáknak, Hollandusoknak ilyen vásárjaik.

Minthogy pedig ezen külső kereskedést privatus embereknek kell folytatni, a' kiknek a' kereskedés folytatását érteni és nagy tehetségeiknek kell lenni, hogy sok ilyen emberek adják magokat a' kereskedésre, szükség, hogy a' kereskedés ne tartassék valami megalacsonyító hivatalnak, mert különben a' gazdag kereskedőnek fija nem fogja az atya kereskedését folytatni, hanem az atyától keresett pénzen inkább rangot és titulust fog magának szerezni, hogy így nagyobb becsülete legyen, a' mellyet a' közvélekedés szerint, kereskedő lévén, el nem érhetett volna. Anglia egyedül annak köszönheti kereskedésének virágzását, hogy ott az első familiák sem tartják rangjuk felett való dolognak a' kereskedést folytatni.

§. 99.

A' kereskedés folytatására továbbá elmúlhatatlanul szükséges dolog a' productumoknak, vagy portékáknak általszállítása arra a' helyre, a' hol azokat eladják. Ez a' productumok általszállítása vagy úgy esik meg, hogy azon productumokat, melyekre a' nemzetnek szüksége van, más nemzet hozza helyébe, és ugyanaz a' nemzet a' neki szükséges productumokat maga viszi el, vagy pedig maga veszi más nemzettől. Az első történetben a' nemzet kereskedése *passive* van, melly által elvész az a' haszon, melly a' portékák általszállításából a' nemzetre háromlana; az utolsó történet-

ben pedig a' nemzet kereskedése *active* való, és ekkor a' productumok általszállításából való egész haszon a' nemzetre hárul. Világos tehát, hogy az *active* való kereskedése a' nemzetnek hasznosabb, a' *passive* valónál. Erre nézve a' mennyire csak lehet, azon kell igyekezni, hogy a' nemzetnek *active* való kereskedése légyen.

Ebben a' részben az Anglusok legszerencsésebbek, a' kik még 1660. megállították *active* való kereskedéseket az úgy nevezett *Navigativa Acta* által, kihirdetvén azt, hogy minden nemzet csak a' maga productumit vigye Angliába, még pedig azt is csak úgy, ha a' hajós legényeknek $\frac{1}{3}$ része Anglus lesz. Az ilyen *navigativa acta* nem minden nemzeteknek lehet hasznos, a' mint bizonyítja Svezia, a' hol hasonló *navigativa acta* hirdettetvén ki, az Anglusok többé nem onnan, hanem a' muszka birodalomból hordtanak a' magok számára vasat. Azonban ha minden nemzetek ilyen *navigativa actát* állítanának fel, a' productumok ára nagyon megnevekednék, mert a' hajóknak üresen kellene visszamenni.

Utoljára az *active* való kereskedésről azt kell megjegyezni, hogy nem miudig annak a' nemzetnek van általjában haszna, mellynek kereskedése *activa*; p. o. ámbár az Anglusnak a' Muszkával *active* való kereskedése van, mindazonáltal még a' Muszka nyer, mert nem viz annyi productu-

mot az orosz birodalomba az Anglus, mint a' mennyit onnét elvisz.

§. 100. **DE BALLAGI GÉZA**

A' kereskedésbéli productumok egy helyről más helyre vagy szárazon, vagy vizen szoktak szállítatni.

Természet szerént a' melly nemzet a' maga productumit vizen vagy tengeren szállíthatja, az sokkal olcsóbban adhatja a' maga productumát, mint az, a' kinek szárazon kell szállítani, mert a' szárazon való általszállításra tett költség ugy van a' tengeren való szállításra tett költséghez, mint 1 a' 18-hoz, azaz 18-szor többbe kerül a' szárazon, mint a' tengeren való szállítás. A' szárazon ugyanis egy ló, ha szekérbe fogják, elvisz 10 mázsát, a' viz ellenébe pedig 100 mázsát, melly terhet a' szárazon 10 ló visz el. A' tengeren 100 mázsára számlálunk egy embert, melly teher mellé a' szárazon 40 ló és 10 ember kivántatik, ezeknek tartása és fizetése pedig sokba kerül.

Mint hogy tehát a' productumoknak általszállítása különben is drága a' vizen, vagy tengeren való transporthoz képest, azon kell igyekezni, hogy a' mennyibe csak lehet, olcsóbb legyen a' productumoknak a' szárazon való általszállítása, a' mit az által lehet végbevinni, ha az országban lévő utak jó állapotban tartatnak, ha elég szekerek lesznek, továbbá ha a' kereskedő-városokban

lesz olyan hivatal, a' hol minden szekeresek beíratják magokat, hogy hova és mennyi terhet vihetnek el, hasonlóképen a' kereskedők is itt jelentenek magokat, hogy hova és mennyi portékát szándékoznak elküldeni. Ezenkívül szükséges, hogy az ilyen utakon mind az utazókra, mind azoknak barnaira nézve alkalmas vendégfogadók legyenek.

§. 101.

Mint hogy a' productumoknak vizen való szállítása kevesebbe kerül, ez okon, a' hol csak lehet, azon kell igyekezni, hogy vagy folyóvizeken, vagy tengeren szállítódjanak a' productumok. A' mi a' vizen azaz folyóvizen való szállítást illeti, ez által sokat könnyebbülhet a' productumoknak egy helyről más helyre való általszállítása, hogyha pedig az ilyen folyóvizeknek a' tengerbe szakadása is az ország határában van, ez már a' kereskedésre nézve igen nagy jó!

Az ilyen folyóvizek vagy már hajókázhatók, vagy könnyen hajókázhatókká lehet őket tenni, vagy már egymással közösülésben vagynak, vagy pedig mesterség által kell őket öszvekötni. Ha már hajókázhatók a' folyóvizek, arra kell főképen vigyázni, hogy valamiképen akadályok ne tétessenek a' hajókázásban; p. o. vagy a' hidak helytelen építése által, vagy hogy a' privátusok az ilyen vizeket egy helyről más helyre szabad tetszések szerént elvehetik, és így elapasztják. Ha pedig

még nem hajókázhatók, hanem azokká lehet őket tenni, haszinte nagy költségbe kerül is, azon kell igyekezni, hogy azok a' terhes hajókat is megbirják, mert a' belőle való haszon bőven vissza fogja adni a' reá tett költséget.

Ha továbbá az ilyen hajókázható folyóvizek egymással öszveköttetésben vagynak, már ez által az ország egyik részéből a' más részébe való általszállítása a' productumoknak nagyon megkönnyehedett, a' kereskedés jobban virágozhat, minden olcsóbb lehet. Ez okon minthogy ebből az országra nézve olyan sok haszon következik, szükség, hogy a' melly hajókázható folyóvizek még nincsenek egymással egybekötve csatornákkal, köztessenek öszve. Nevezetes Franciaországban az úgy nevezett Langvedoki csatorna, melly Bourdeautól Marseilleig menyén, öszveköti az aquitaniai oceanust a' közép tengerrel, melly ha nem volna, és a' Levántera akarnának menni, Spanyol és Portugallia országokat meg kellene kerülni. Ezért minden nemzetnek, melly a' maga kereskedését virágzóvá akarja tenni, azon kell igyekezni, hogy hacsak lehet, minden hajókázható folyóvizek egymással öszve legyenek kötve.

§. 102.

A' mi a' tengeri kereskedést illeti, nagy tengeri kereskedése csak olyan nemzetnek lehet, a' mellynek számos és alkalmas *kikötőhelyei* vagy-

nak, és így legalább egy darab részét az országnak tenger határozza; mert a' melly országnak kevés kikötőhelye van, nagy akadályok állanak ellent, hogy szélesen kiterjedő kereskedése ne lehessen, mindazonáltal az ilyen környülállásban is az ilyen nemzet csakugyan az ilyen kisebb kereskedésnek is nagy hasznát veheti.

A' tengeren való kereskedésnek folytatására sok dolgok kívántatnak meg; tudniillik:

1-ör Hogy legyen a' nemzetnek, vagy legalább könnyen szerezhessen hajók építésére megkívántató fákat; legyenek a' hajók építését jól értő mesteremberei és a' hajók építésére alkalmas helyei.

2-ör Minekutána már jól készült hajóji vagnak a' nemzetnek, a' hajók igazgatásához jól értő személyekre lesz szüksége, a' melly személyek állanak a' tengeri hajós tisztekből, t. i. a' hajóskapitányból és közönséges hajóslegényekből, vagy az úgy nevezett matrózokból, a' kiknek próbált embereknek kell lenni.

De még mind a' mellett is, hogy a' hajót tanult hajóstiszt igazgatja, és azon próbált hajóslegények vagnak, szerencsétlenség érheti a' hajót a' rajta lévő jószággal 's emberekkel együtt; vagy a' tengeri kőborló tolvajok miatt, vagy a' tengerben lévő kősziklák és szélveszek miatt, a' mellyek a' nemzet tengeri kereskedését megronthatják, vagy megakadályoztatják.

§. 103.

Veszedelemben foroghat a' tengeren kereskedő hajó a' tengeri rabló tolvajok miatt, vagy háború alkalmatosságával az ellenségnek vigyázó tengeri ereje miatt.

Az ellenség tengeri ereje ellen csak úgy lehet oltalmazni a' kereskedő hajókat, ha elegendő tengeri erő kíséri őket, a' mi pedig a' kóborló rabló hajókat illeti, a' micsodások kiváltképen a' tunisi, tripolisi és algiri rabló hajók, az ilyen rabló nemzetek ellen a' kereskedést bátorságossá szokták a' nemzetek tenni vagy a' kereskedő hajókat kísérő fegyveres hajók által; vagy pedig valamely hatalmas nemzettel; mellynek nagy tengeri ereje van, olyan egyességet köt a' nemzet, hogy annak vitorlája alatt kereskedhessék; vagy hogy annak hadi hajóji kísérjék, vagy védelmezzék a' nemzet hajóit. De az ilyen egyességre nehezen lehet az olyan nemzetekkel lépni, minthogy tulajdon hasznok kívánja, hogy más nemzet tengeri kereskedést ne folytasson, vagy pedig utóljára az olyan nemzetek, mellyeknek elegendő hadi erejek nincsen, hogy kereskedő hajójikat az ilyen rabló nemzetek ellen bátorságba helyheztessék, bizonyos summa pénzen vásárolják meg kereskedő hajójik bátorságát. Így a' svecziai király a' tripolisi basával 1802. kötött békeség ereje szerint eszten-donként 8 ezer piaszttert tartozik annak fizetni

azért, hogy a' tengeren kereskedő hajóji bátorságban lehessenek azon rabló nemzet ellen.

§. 104.

De még ha az ilyen rabló nemzetek ellen bátorságban van is a' nemzet kereskedése, a' tengeren lévő szélvész, a' kősziklák miatt sok szerencsétlenségnek vagynak kitétetve, ez okon sok ember nem fogja reá adni magát a' tengeri kereskedésre, ha attól kell neki tartani, hogy a' kereskedésben lévő pénze egy ilyen szerencsétlenség által oda veszhet. Hogy tehát a' kereskedők neki-bátoríttassanak, szükség, hogy bátorságosító (assecuráló) emberek, vagy pedig társaságok legyenek, a' kik a' kereskedőknek a' szerencsétlenség miatt történhető kárát magokra vállalják, és azt megfizessék a' bátorságosított jószágtól fizetendő bizonyos procentoért. Ilyen társaságok már a' 12. században voltak, és ez legnagyobb tökéletességre ment az Anglusoknál.

Az ilyen bátorságosító társaságok a' magok hasznát nagyon probabilis calculuson fundálják; tapasztalásból tudják ugyanis, hogy egy esztendőben 100 kereskedő hajó közül is egy; de az is igen ritkán fog elsülyedni. Már most ha felvesszük, hogy ezen 100 kereskedő hajó mindegyikén 2000 forintot érő portéka van, a' portékák ára mindössze lesz 200000 forint, e' summát feltétvén, hogy 2 procentoért assecurálja valaki, fog tenni

az assecuratioért adandó summa 4000 forintot, már ha az assecurált hajók közül egy elsülyedne is, és a' rajta lévő portékáknak árát, a' 2000 forintot, ki kellene is fizetni, nyereségnek maradna még 2000 forint, sőt ha kettő elsülyedne is, és így a' 4000 forintot ki kellene is fizetni, csakugyan volna valami kis nyeresége az assecurálónak, mert minthogy az ilyen assecuratioért való summát előre le kell tenni, míg a' szerencsétlenség érhetné a' hajót, az interesét az assecuráló szedné.

Illyen assecuratiókat néhol csak privátus emberek, másutt egész társaságok szoktak felvállalni; mint Triestben is, hol az actiak állanak 250 forintból, mellynek $\frac{1}{2}$ részét kész pénzben, $\frac{1}{2}$ részét zálogban kell lefizetni.

§. 105.

A' kereskedés folytatására elmulhatatlanul pénz kívántatik, mert csupa csere által igen ritka történetben lehet már ma a' kereskedést folytatni, még pedig e' pénznek vagy aranynak, vagy ezüstnek kell lenni, minthogy az érczemek közt ennek van minden nemzetek előtt kitünő becsé.

Pénzt tudni való hogy minden ország verethet a' maga számára aranyból, ezüsből és rézből, meg is határozhatja minden darab pénznek becsét, és az országban azt meghatározott becséért minden elveszi. De mihelyt idegenekkel foly a' kereskedés, ezekre nézve nem lehet azt törvényt meg-

határozni, hogy egy darab pénzt annyiban vegyennek el, a' mennyiben ki van adva, mert akkor a' külső kereskedők csak azt fogják nézni, hogy azon darab pénzben mennyi a' tiszta arany, vagy ezüst, a' mit nekik adnak. Csak ezekből tehát már világos az, hogy ha azt akarja a' nemzet, hogy az idegekkel való kereskedésben ne vesszen, szükséges:

1-ör Hogy minden darab pénzben annyi valószínűségű arany, vagy ezüst legyen, a' mennyiben ki van adva.

2-or. Hogy az arany pénz az ezüsttel olly arányban legyen, mint a' millyenben van annál a' nemzetnél, a' mellyikkel kereskedünk.

Szükséges tehát először, hogy minden darab pénzben annyi valószínűségű arany vagy ezüst legyen, a' mennyiben ki van adva; mert különben majd mikor fizetni kell, a' külső kereskedőnek vagy az, hogy az illyen pénzt a' maga kárával más pénz nemére elváltani, vagy pedig ha elveszi az illyen pénzt a' külső kereskedő, bizonyos procentoért fogja elvenni. Mikor pedig a' nemzeti kereskedőnek fizet, azt a' pénzt meghatározott értékében (valorában) fogja adni. E' szerént akár az idegen kalmár fizessen a' nemzeti kalmárnak, akár a' nemzeti kalmár az idegennek, mindenképen a' nemzeti kalmár vállalja kárát. Minthogy pedig e' valószínűségű kárt a' kalmár nem viselheti maga, hogy ez neki viszapótoldják, portékáját fogja drágábban adni a' nemzeti vevőnek.

Szükség továbbá, hogy az arany pénz az ezüsttel olly arányban legyen, mellyben van a' külső nemzetnél, mellyel kereskedünk; mert különben az adásban és vevésben meg fog csalódnni a' nemzet; mert ha valamit vesz az idegen nemzettől, az ollyan pénz nemével fogja magát fizettetni, a' mellyet a' nemzet eléggé nem becsül. Ha pedig az idegen tartozik fizetni, az ollyan pénz nemével fizet, a' mellyet a' nemzet kelleténél jobban becsül, sőt még az eléggé nem becsült pénz nemét az által magájévé igyekszik tenni, hogy azt magához váltja a' kelleténél feljebb becsült pénz neme által; p. o. a' Chinaiaknál az arany az ezüsttel ollyan arányban van, mint 1 a' 10-el. Ha már az európai kereskedő a' Chinaiaiktól vásárol, arany pénzben alkuszsa azt meg; de ezüst pénzben fizeti ki. NB. Európában az arany az ezüsthöz, mint 1 14-hez közönségesen. Felteszem tehát, hogy egy font aranyat ér a' productum, az alkuszerént azért fizet 10 font ezüstöt, mellyért Európában 14 fontot kellett volna fizetni. Ellenben mikor a' chinai kereskedő vásárol az európaítól, ezüst pénzben fog az európai kereskedő vele megalkudni, és arany pénzben fogja magát kifizettetni, ha tehát 14 font ezüstben alkudott meg véle, a' chinai kereskedőnek 1 és $\frac{4}{7}$ rész font aranyat kell fizetni, a' mikor Európában csak 1 font aranyat adtak volna. Így van a' pénzváltásban is a' dolog.

Ezektől az arany és nagyobb ezüst pénzeiktől, a' mellyek által lehet a' kereskedést folytatni, meg kell különböztetni a' kisebb nemeit az ezüst pénzeknek, és a' réz pénzeket, mellyek inkább csak a' belső kereskedés folytatására és annak könnyebbítésére vagynak minden országban. Ezek minthogy az országban maradnak, és az adásban 's vevésben a' magok meghatározott becsékben folynak, a' külső kereskedésre nézve semmi kárt nem okoznak, csak hogy az idegen nemzetnek ilyen aprólékos ezüst vagy réz pénze az országba bé ne jöjjön; mert különben félő, hogy az alább való ezüst és réz pénzei által magához váltaná az országban lévő jobb pénzeket.

A' mi pedig az idegen nagyobb nemű arany és ezüst pénzeket illeti, azokat a' pénzverő-házaknál megvizsgáltatván, meg kell határozni, és közönségesen ki kell hirdetni, hogy mellyek és micsoda becsben vétetődnek el a' nemzetnél, vagy az országban a' köz adásban és vevésben is.

§. 106.

Nem elég az, hogy az országnak elég pénze van, hanem a' szorgalmatosság előmozdítására az kívántatik meg, hogy az a' summa pénz, melly az országban van, mentül többször legyen forgásban (circulatióban); mert p. o. ha valamely országban a' pénz maszszája egy millio forintot térszen, de esztendőben csak egyszer fordul meg,

vagy csak egyszer megy circulatíóba, csak annyit tesz, mint a' hol a' pénz maszszája egy millio forint; de ha 10-szer megy circulatíóba 's a' t. E' szerint, hogy valamelly országban a' szorgalmatosság, kereskedés annál nagyobb légyen, azon kell igyekezni, hogy azon okok, mellyek a' pénz forgását vagy egészen lehetetlenné, vagy legalább nehezebbé tennék, elháríttassanak.

Lehetetlenné teszik a' pénz forgását valamelly országban:

1-ör. Ha a' pénzt az országhól akármicsoda szín alatt kiküldik, némelleyek hát úgy gondolkodtak, hogy ezt tilalom által lehetne megakadályoztatni, de az illyen tilalom vagy *feleslegvaló*, vagy pedig azt megtartani lehetetlen.

Ha a' nemzetnek a' külső nemzettel való kereskedése hasznos, az illyen környülállásban a' pénz kiküldésének megtiltása feleslegvaló; mert maga a' kalmár a' maga tulajdon hasznáért a' maga adósságát inkább csere által fogja lefizetni, mint kész pénzben. Ha pedig a' nemzet vesz a' kereskedésben, úgy lehetetlen lesz a' tilalmat megtartani; mert azon summát, a' mennyivel ő az idegen nemzettől többet vesz, kész pénzzel kell kifizetni, vagy pedig az egész kereskedésnek meg kell szűnni; azt sem lehet pedig reményleni, hogy az illyen tilalom által azt lehetne végbevinni, hogy majd az ollyan nemzet, mellytől több productumokat vesz az ország, minthogy a' pénzt az

országból ki nem szabad vinni, csere által fogja folytatni a' kereskedést, mert mikor a' nemzetnek az ilyen csere által való kereskedés hasznos, azt parancsolat nélkül fogják folytatni, különben pedig az idegen nemzetet semmi tilalom, vagy parancsolat által nem lehet kínszeríteni.

A' pénz kiküldése az országból nemcsak a' más nemzetekkel való káros kereskedés miatt történhet meg, hanem más okon is; p. o. némelly emberek kiköltöznek az országból, és pénzeket magokkal együtt elviszik, hogy a' jöszágok birtokosai az országon kívül lakván a' jövedelmeket utánok kell küldeni, vagy pedig idegeneknek adják azt költsön, mindezeknek, 's az ezekhez hasonló pénz kiküldése útjainak megakadályoztatására nem elég a' tilalom, mert ez ugyan nehezebbé teszi, de általában meg nem akadályoztatja, minthogy cserelevelek, vagy más titkos utak által mégis gyakran ki fog menni az országból, hanem mindazon környülállásokban a' dolog természetéhez képest különböző módon kell azt megorvosolni.

2-or. Kisebb lesz a' pénz forgása az országban, ha az uralkodó kincset gyűjt. Ha az országban a' pénz bőségben, a' földmivelés, manufacturák, fabrikák virágjokban vagynak, úgy nem lesz szükség kincset gyűjteni, mert az uralkodó, ha szüksége van a' kincsre, olyan állapotjában az országban könnyen fog pénzt találni. Ha pedig különben is kevés az országban a' pénz, a' kincs-

gyűjtése által még kevesebb lesz. Egyedül csak azon tekintetben nem káros, sőt hasznos a' kincs gyűjtése, ha az országban sok a' pénz.

3-or. Kisebb lesz a' pénz forgása az országban, ha a' nemzet az arany és ezüst készületekben tartja a' pompát; mert ez által sok arany és ezüst vétetődik ki a' circuliatióból.

§. 107.

Itten kérdésbe lehet tenni: ha valljon káros e, vagy hasznos a' *Luxus* (fényűzés) az országra nézve?

Hogy ezen kérdésre megfelelhesünk, azt kell legelőször meghatározni: mi a' luxus? A' luxus az ember szükségének és gyönyörűségének válogatott eszközök által való megelégitése. Innen világos, hogy a' luxusnak tárgya (objectuma) sem nem a' gyönyörűségben, sem nem a' szükségben, sem nem annak megelégitésében áll; hanem abban, hogy szükségét és gyönyörűségét válogatott eszközökkel pótolja ki az ember. Mikor hát ez a' kérdés forog fen: káros e' vagy hasznos a' luxus? nem az a' kérdés, hogy szabad e az embernek a' maga szükségének eleget tenni? hanem ez, hogy szabad e válogatott eszközök által kipótolni? A' dolog állani fog a' válogatott eszközök meghatározásában, mellyeket meghatározni igen nehéz. E' szerént tehát közönségesen vévén fel a' dolgot, azt lehet mondani, hogy az országra nézve se nem káros,

se nem tilalmas, hanem hasznos, hogy az ember olyan eszközökkel elégítse ki a' maga szükségét, melyeket válogatott eszközöknek tartanak, melyekben tartják a' luxust. Azért nehéz meghatározni, mert ez a' meghatározás a' helytől, időtől, a' nemzet szorgalmatosságától, culturájától függ, hogy valami válogatott, vagy pedig csak közönséges eszköze legyen a' mi szükségünk kipótolásának; p. o. azon amerikai nemzeteknek, melyeket most fedeznek fel (detegálnak), felette kevés szükségek van, és náluk az válogatott dolog volna, a' mi Angliában közönséges dolog; hogy p. o. ők villával, késsel egyenek.

Szükségünk, vagy gyönyörűségünk kielégítésének minden eszköze tehát első kezdetében válogatott fog lenni, és így luxus, a' mi idő jártával közönséges eszközzé fog válni. Hyberniába által-származván az Európaiak, egy sütökemenczét építvén nékik, a' kenyérsütésre akarván őket tanítani, agyonverték őket, hogy ez a' luxus köztök el ne terjedjen. A' dohánnyal való élés elejinte nagy luxus volt, tilalmazni kellett, ma pedig közönséges dolog. Mikor Londonban legelsőben a' hintóba lovakat fogtak, nagy lárma volt e' luxus ellen, ma pedig már közönséges.

Közönségesen azt lehet mondani, hogy magában sem nem tilalmas, sem nem káros, sőt az országra nézve hasznos, hogy az ember a' maga szükségét, vagy gyönyörűségét olyan eszközökkel elé-

gítse ki, mellyeket válogatott eszközöknek tartanak, a' mellyekkel való élésben áll a' luxus, és így magában nemhogy káros, vagy tilalmas, sőt hasznos a' luxus; mert:

1-ör A' rakásra gyűlt pénz vagy capitalis, melly haszontalan heverne rakáson, ezáltal legbizonyosabban forgásba megy. *Süsmilch* erre azt mondja, hogy az ilyen pénz más jobb utakon és módokon is forgásba mehet; p. o. a' nagyra született elméket kell felsegíteni, könyvtárakat kell rajta szerezni, a' haza szolgálatjában elhalt özvegyeit és árváit kell ápolni. De a' tapasztalás tanítja, hogy ezen utakon igen kevés rakásra gyűlt pénz megy forgásba.

2-or. A' luxus a' lakosok számát, az impopulatiót neveli, mert a' hol luxus van, ott csak egy ember szükségének kielégítésére is sok embernek kell dolgozni, a' kiknek ez által mód adódik arra, hogy élelmeket keressék. Ha luxus nem volna az ilyen országban, hány mesterembernek kellene koldussá lenni. *Süsmilch* erre azt mondja, hogy jobb volna az ilyen embereknek földmivelőknek lenni.

De azt lehet tapasztalni, hogy egy országban sem az a' hiba, hogy a' földmivelő kevés volna a' mesteremberekhez képest, hanem inkább megfordítva van a' dolog. Ha minden földet mivel, kicsoda szükségére fognak azok természetni? Minden földmivelő könnyen természetni annyit, a'

mennyi magán kívül még más 5, sőt 10 csaladnak (familiának) elegendő. Ha kevés az országban a földmivelő, nem az az oka, hogy a mesterember sok, hanem hogy az ember kevés abban az országban.

3-or. A luxus neveli szorgalmatosságát a nemzetnek. Hogy az ember csak nyomorúságosan tengődjék, arra nem sok munka, fáradság kívánatik, de hogy jól, kényelmesen éljen, arra sok gondolkozás, igyekezet és fáradság által lehet eljutni. A mesterségeket a szükség találta, a kényelem (commoditas) szeretete tökéletesebbé tette, a luxus a legfelsőbb gradusra emelte.

4-er. A luxus civilizálja az embereket, ez viszi a culturát közikbe. Itt ugyan némelyek azt mondják, hogy a luxus új vétkeket szül és hoz magával a nemzet közibe.

De azon vétkek, mellyek a luxusból következnek, nem annyira új vétkek, mint inkább a luxus által új formába öntött régi vétkek; régen p. o. a dolgok mennyiségében (quantitásában) tartották a luxust, ma inkább minémiségében (qualitásában). *Homerus* azt mondja, hogy Ajax elébe fél barmot tettek fel, ma inkább sokfélét raknak fel. Régen abban volt a luxus, ha valaki sokat ivott, ma ha különféle válogatott borokkal él.

§. 108.

De haszintén így magában általjában vévén fel a dolgot, se nem tilalmas, se nem káros, ha-

nem hasznos az országnak, hogy az ember a' maga szükségét, vagy gyönyörűségét olly eszközökkel elégítse ki, mellyeket válogatott eszközöknek tartanak, és a' mellyekkel való élésben áll a' luxus: mégis az könnyen meglehet, hogy a' luxust tárgyaira nézve külön vévén gondolóra, némelly dolgokban való luxus az országnak káros, valamint külön egyes individuumokra nézve gondolván azt meg, azokra nézve veszedelmes is lehet.

1-ör. Tehát némelly dolgokban való luxus káros lehet az országnak: *a)* Ha a' luxusra megkívántató dolgok külső országi productumok, 's az azokkal való élés az országban már nagyon közönséges, ugyhogy azokért nagy summa pénzeknek kell az országból kimenni, melly miatt a' nemzet a' kereskedésben sokat vesz; mert ha a' nemzet a' maga kereskedésén nem vesz, haszintén külső országi productumok jönnek is bé az országba, még azért az ilyen productumokban való luxus nem káros az országnak, sőt az ollyan productumokkal való megesmerkedésből gyakran a' nemzetnek nagy haszna származhat; p. o. Olaszországba a' selyem materiát régen napkeletről hozták, de már ma millyen nagy haszna van Olaszországnak a' selyemtermesztésben! *b)* Ha a' luxus az arany és ezüst készületekben van, mert az ollyan arany és ezüst a' circulatióból kivevődik, annyival ártalmasabb lesz az a' luxus, ha a' házi ékességeknek, bútoroknak (mobiliáknak) megaranyozásában tart-

ják, mert az ilyen arany és ezüst nemcsak az, hogy a' circuliatióból kivevődik, hanem el is vész.
 c) Ha a' luxus abban áll, hogy felette sok cselédeket tartanak a' tehetősebbek; mert sok hasznos kezeket elfognak ez által a' szükséges munkától. Ez a' luxus kivált az olyan országban káros, hol az impopulatio kicsiny lévén, a' dolgozó kéz kevés.

2-or. Veszedelemes lehet a' luxus egyes individuumokra nézve is, mellynek meghatározására e' következendőket kell gondolóra venni: 1-ör. Ha a' luxus által okozott költség feljülhaladja valakinek jövedelmét. 2-or. Ha az ember a' luxus gyakorlása által jövedőre gyermekeit szerencsétlenekké teszi, hozzá szoktatván őket az olyanokhoz is, a' mellyekkel való élésben jövedőre módjok nem lesz. 3-or. Ha a' luxus gyakorlása elsőbb kötelességének teljesítésében akadályoztatna meg valakit; p. o. háza népére való illendő gondoskodásban, gyermekei nevelésében, tanításában.

§. 109.

Ezck szerént *Struense* prussus minister általjában az országok luxusára nézve e' következendő igazságokat hozá ki:

1-ör. A' luxus általjában az országra nézve hasznos, ez által mennek elő a' mesterségek, nevedik a' nép száma és a' dolgozó lakosok gazdagsága.

2-or. Az olyan luxus káros, melly egyes személyeknek, vagy familiáknak kipusztulásával, vagy elaljasodásával van öszveköttve. Némellyek ugyan azt állítják: mindegy akár Péternél, akár Pálnál légyen a' gazdagság; de csakugyan mégis az ilyen változások gyakran sok kedvetlen és szomorú következtésekkel vagynak egybeköttve.

3-or. A' luxust törvény által regulázni nem lehet, a' rang szerént meghatározni azért nem volna jó, mert az embereknek pénzbeli tehetségek nem a' ranghoz van alkalmaztatva, azonban a' lakosok vagyónát kellene megvizsgálni melly igen gyűlölséges. Továbbá a' tilalmak gyakran károsabb dolgokra viszik által a' luxust; p. o. Danzigban megtiltották a' szolgálóknak az arany csipkés fejkötők viselését, mellyből csak az lett, hogy helyébe hollandiai csipkét vettek, mellyet elviselvén semmi hasznát sem vehették, és ennél fogva 1773-ban kénytelen volt a' magistratus ismét megengedni az arany csipkéket. Dániában megtiltották az arany paszomántok viselését, de helyébe emallírozott gombok jöttek szokásba, mellyből több volt a' kár. Próbálta Róma az úgy nevezett *Suntuaria* és *Cibaria* törvényekkel a' luxust regulázni; de a' mint a' gazdagság nevedett, a' szerént ezen törvények ereje elenyészett. *Tacitus Annalium lib. 3-o* azt mondja: *quod contemptu abolitae leges securiorem luxum fecerint*. Sőt utoljára oda ment ki a' dolog, hogy azt mondták a'

Rómaiak: Quid opus libertate, si volentibus luxu perire vetitum est?

A' luxusnak még legjobban elejét lehetne venni a' nagyok jó példája által. Ha azok valamivel felhagynak, a' kisebbek sem fogják azt követni; de éppen azokat nehéz erre venni.

4-szer. Hogy a' luxus az országnak káros ne legyen, azon kell igyekezni, hogy a' nemzet gazdagságának kútfeje állandó legyen, mert ha a' nemzet gazdagsága az idővel változhat, a' megszo-
kott luxusnak káros következése lesz.

§. 110.

A' luxus ellen e' következendő nehézségeket teszik fel:

1-ör. A' luxus mindent megdrágít: az olyan országban tehát, a' hol luxus van, nehéz élni az embernek. — Erre ez a' felelet, ha a' jövedelmek kútfeje gazdag, a' drágaság semmi akadályára nem fog lenni a' nemzet boldogságának. Ha a' költség több, mint a' jövedelem, akkor igen is káros a' luxus.

2-or. A' luxus minthogy a' szükségét, és költséget szaporítja: a' házaságot, a' lakosok száma nevekedsét hátráltatja. — Egynéhány embereknek az igaz, hogy a' luxus akadályt vét a' házaságban, kivált a' nagyobb városokban, de más részről hánynak szerez módot a' házasságra, mert a' lakosoknak szorgalmatos része az olyan or-

szágban keres sokat, a' hol luxus van, és ez által jobb módja van a' házasságra. Csak két országot kell összehasonlítani egymással, egyet olyat, a' hol luxus van, másikat, a' hol nincs, mindjárt meg fog tetszeni a' nagy különbség; mert az olyan országok sokkal népesebbek még ma is, a' hol luxus vagyon. A' többi ellenvetésekre a' feljebb mondottakból könnyű megfelelni, millyenek ezek: árt az impopulatióknak; de csak ott, a' hol sok cselédek tartásában áll a' luxus: megszegényíti a' nemzetet a' luxus; igen ha többet költ, mint a' mennyi a' jövedelme.

§. 111.

Hátráltatik pedig a' pénz forgása az által:

1-ör. Ha a' szokott fizetéseknek kevesebb, 's épen e' miatt hosszabb határnapjai (terminusai) vagnak egy esztendőben; p. o. az adót fél esztendőnként szedik bé, a' salariumot is fél esztendőnként adják ki. Tegyük fel p. o. hogy 1 millio forint, a' mit fél esztendő alatt a' pénztárba kell tenni, az adófizető nép már a' beszédés terminusa előtt 2 's 5 hónappal kénytelen lesz gyűjteni és tartogatni azon summát, mellyet tartozik letenni. E' summa ez által sok ideig fog forgáson kívül lenni. Így szintén, a' kik a' salariumot fél esztendőnként veszik, azt a' summát fél esztendő alatt lassanként fogják elkölteni: ez a' pénz tehát tovább fog forgáson kívül lenni, mintha fertály esztendőnként vennék ki salariumokat.

2-or. Akadálya a' pénz forgásának a' lakosok kevés volta; mentül meszszebb laknak egymástól az emberek, annál kevesebb a' szükségek, azzal igen beérik, a' mit magok produkálnak és készítenek, kiváltképen, ha ezt a' hibát még az is neveli, hogy a' nagy anyavárosokban felette sok a' lakos, és még ha a' nemzetnek tehetősebb része itt költi el jószágából vett jövedelmét, az ilyen városok mindent magok nyelnek el.

§. 112.

Mínt hogy pedig a' nagy tengeri kereskedésnek folytatására nagy summa pénz kívántatik, a' mennyi egy privátus embernek nem igen van, vagy ha van is, maga annyi summa pénzt nem bátorodik próbára kitenni; azonban egy ember nem is igen bizhat magához, hogy egy olyan szélesen kiterjedő kereskedést eligazithasson, ez okon az ilyen nagy kereskedés folytatására társaságoknak kell öszeállani.

Az ilyen kereskedő társaságoknak a' polgári társaság hírével és engedelmével kell öszeállani; sőt a' körülállások szerént az ilyen társaságoknak bizonyos privilegiumokat, júsokat kell engedni, a' melly felől adandó levelekben, mind az idő, a' meddig azokkal élhetnek, mind a' társaság tagjainak száma meg légyen határozva. Az ilyen kereskedő társaságok tagjai a' kereskedés folytatására megkívántató tőkepénzt bizonyos meghatározott summák-

ban, vagy az úgy nevezett részvényekben (actiákban) fogják öszvetenni, melly részvények mentül kisebb summákból fognak állani, annál többeknek fog módjok lenni abban, hogy e' társaságba beállhassanak. Ezen részvényekből öszvegyült tőkepénznek annyinak kell lenni, a' mennyi a' kereskedés hasznos folytatására megkívántatik. Ha pedig megtörténnék, hogy azon tőkepénz elegendő nem volna, akkor kénytelen lesz a' kereskedő társaság a' maga fundusát vagy új részvények által nevelni, vagy pedig költsön venni fel pénzt, melly két mód közt nagy a' különbség; mert ha új részvények által neveli a' maga fundusát, a' kereskedésből jövő hasznot több személyek között kell felosztani; ha pedig pénzt költsönöz, a' költsön adó csak kamatját veszi pénzének, mellyből világos, hogy a' melly kereskedő társaságok már magokat megfundálták, és nyereségek bizonyos, azok nem új részvények által, hanem költsön vett pénzzel fogják a' magok fundusát nevelni.

Abban, a' mit a' kereskedő társaság nyert, csak a' részvények tulajdonosi osztoznak, és a' mint ez a' részvényekre esett nyereség nagyobb, vagy kisebb, a' szerént nevedik, vagy alább száll a' kereskedő társaság actiájának is a' becse. Így a' hollandiai napkeleti Indiákra kereskedő társaság részvényéért 1718-ban hat annyit, 1720-ban 18-szor annyit adtak.

Gyakran az ilyen kereskedő társaságok vagy magoktól eloszolnak, vagy pedig a' köztársaság, vagy az uralkodó hatalom, minekutána a' cél el van általok érve, vagy ha talán károsok, eltörli őket, vagy legalább másféle formába önti azokat; mint p. o. az angliai napkeleti Indiákra kereskedő társaság 1784-ben egészen más formába öntetett, magának vévén az angliai uralkodó hatalom a' napkeleti Indiákra kereskedő társaság tartományinak politikai igazgatását.

§. 113.

A' melly nemzetek egymással kereskednek, azok egymásnak adósai lesznek, melly adósságot kész pénzzel kell fizetni. Minthogy pedig ezen kész pénzzel való fizetés bajos, és annak általküldése veszedelmes 's költséges, azért találták más könnyebb módját az ilyen adósság kifizetésének a' *Cserelevelek* által, mellyeknek legeggyűgyűbb formája és módja e' következő: Bécs és Hamburg közt van a' kereskedés. *A* egy bécsi kalmár adós *B*nek egy hamburgi kereskedőnek 1000 forinttal. Ismét egy hamburgi kereskedő adós *D*nek egy bécsi kereskedőnek 1000 forinttal. E' történetben könnyű lesz az adósságot cserelevelek által kifizetni; mert Bécsben a' kalmár elmegy *D* kereskedőhöz, leteszi neki az 1000 forintot, mellyért az neki egy levelet ad, mellyben azt írja, hogy *C* kalmár, ki neki 1000 forinttal adós, fizessen Ham-

burgban *B* kalmárnak, kinck *A* a' bécsi kalmár adós, 1000 forintot. Így fogják mind a' két részről egymást kielégíteni.

Ezen személyeknek, kiknek kezén ezen cserével a' mondott mód szerint megfordul, különböző nevek van. *Remittensnek* hívják azt, ki a' cserévelért pénzt tett le, vagy azt megvásárlotta. *Trassansnak* azt, ki a' pénzt kezéhez vette, és azért cserellevelet adott. *Praesentansnak* vagy *Exactornak*, kinek az a' cserével küldődik, és a' ki ezt annak, a' kire küldődött, bemutatván, magát kifizetteti. *Acceptansnak*, ki az ilyen neki bemutatott cserellevelet elfogadja és azért kész pénzt fizet.

Mig az ilyen egymással kereskedő nemzeteknek egymás cránt való praetensiója egyforma, addig nincsen együgyűbb és könnyebb dolog, mint egymást cserellevelek által kifizetni, de mihelyt a' két kereskedő nemzet közül egyik a' másiknak többel adós, mint a' másik, ilyen környülállásban világos, hogy az ilyen cserellevelek által csak egy részét lehet kifizetni az adósságnak.

Mint hogy pedig ez a' cserellevelek által való kifizetése valamelly adósságnak könnyebb és hasznosabb, bizonyos, hogy minden kereskedő, a' ki másuva adós, igyekezni fog ilyen cserellevelet szerezni magának attól, a' kinek azon a' helyen más adós, és az ilyen cserellevelek árát mindaddig fogják egymásra verni és nevelni, mig csak leg-

kisebb hasznot láthatnak abból, hogy az ilyen adósságot inkább cserelevelek által fizessék ki, mint kész pénzben. Melly cserelevelek árának nagyobbodása a' köztársaság kárával van egybekötve; mert a' kereskedő valamint más költséget, úgy ezt is mindég a' productumnak vagy portékának árába tudja, és azt annyival drágábban fogja adni, a' mennyivel többet kellett néki fizetni a' cserelevelért.

Az illýen történetben, mikor a' cserelevelek ára így felmegy, két módon lehet annak nevedéséből származott kárt elkerülni, kisebb tenni t. i. vagy az illýen cserelevelekkel kereskedőknek speculatioja, vagy az illýen adósságok kész pénzzel való kifizetése által.

A' cserelevelekkel kereskedőknek speculatioja által e' következendő módon: Ha Bécsben igen sokba kerülne, egyenesen Hamburgba szóló levelet vásárolni, olyan más kereskedő helyet kell keresni, a' hol könnyebben és olcsóbban lehet cserelevelet kapni, és a' melly helyről ismét arra a' helyre, a' hol fizetni kell, a' productumokért ismét olcsóbban lehet cserelevelet kapni. Így ha Bécsben a' Hamburgba szóló cserelevelekért 6 forintot kellene fizetni; hogy Hamburgban 100 forintot fizessenek ki valakiért, Bécsben azért 106 forintot kellene fizetni. E' körülállásban, ha a' kereskedő látja, hogy Bécsben a' Lipschébe szóló cserelevelek censusa 2, Lipschéből Hamburg-

ba ismét 2 forint, ekkor Bécsben Lipszébe szóló cserlevelet vásárol, Lipszében ismét felcserélheti ezt Hamburgba szóló cserlevéllel. Ez úton 4 procentóba kerül a' cserlevélnek Hamburgba való általküldése, mellyet ha Bécsből küldött volna egyenesen Hamburgba, 6 procentóba került volna.

Az ilyen cserlevelek árát nem határozhatja meg a' nemzet parancsolat által, és nem szállíthatja alább, így nem parancsolhatja a' feljebb előadott történetben, hogy a' Bécsből Hamburgba szóló cserlevelek ára nem 6, hanem csak 4 procento legyen; mert a' mint Svecziában 1748-ban próbálták, a' parancsolatnak semmi haszna nem lett.

Ha nagyon felment a' cserlevelek ára, úgyhogy nem kerül a' valóságos pénz küldése annyiba, mint a' cserlevél küldése, az ilyen környülállásban sokkal jobb lesz kész pénzt küldeni, és e' történetben a' kész pénz kivitelenek általjában való tilalma káros volna.

A' mi utóljára a' cserlevelek külső formáját illeti, az igen együgyű és rövid, három részből áll:

1-ör feljúlirásból, melly áll a' helyből, a' hol, és a' naphól 's esztendőből, a' mikor íródott a' cserlevél, és még abból a' summából, mellyet a' cserlevélre kell fizetni.

2-or. Magából a' cserlevél foglatájából; t. i. meg van határozva a' fizetés ideje, kiknek kell fizetni és mennyi summát, továbbá azt kell meg-

esmerni, hogy azt a' summát ő felvette, és igérni kell, hogy azt a' summát kifizeti.

3-or. Aláírja a' maga nevét az, a' ki a' cserelevelet adja, és annak is a' nevét, a' kire adja, hogy az azt kifizesse.

Illyen formán írják hát rövideden :

Bécs Januar. 22-kén 1853. 1000 Rforint.

Három hónap múlva fizessen az úr erre az én cserelevelemre Puskás András úrnak 1000 Rforintokat, melly summát én kész pénzben vettem, az úr írja bé e' summát az én számadásomba.

Kocsis György úrnak.

Kurta Mihály.

II-dik S Z A K A S Z.

A' népességről, a' lakosok felszámlálásáról és azoknak neveléséről.

§. 114.

Haszintén a' lakosok számának szaporodását *Sonnenfelsse*l együtt nem állítjuk is a' Politika principiumának lenni, mellyből mint próbaköböl lehessen megítélni a' köztársaságra nézve teendő minden rendeléseket, ha valljon azok a' társaság boldogságának előmozdítására valók e, vagy nem, mindenkor arra vigyázzván benne, ha valljon azon rendelések a' lakosok számának szaporodását előmozdítják e, vagy akadályoztatják, annyi csak-

ugyan bizonyos, hogy a' lakosok számának szaporodása a' köztársaság igazgatója gondoskodásának egy legfőbb tárgya, mert mentül több a' lakosok száma, annál nagyobb az ország boldogsága, annál több a' dolgozó kéz, annál több az ország jövedelme, annál nagyobb a' külső erő is a' közösleges bátorság fentartására és védelmezésére.

§. 115.

A' tapasztalás után lehet bizonyosan tudni, hogy a' világ bölcs alkotója úgy szabta ki a' természet rendét, hogy a' világ csaknem minden részeiben nagyobb, vagy kisebb hőségben az esztendőnként születtek száma feljülhaladja a' holtak számát, és így az emberek száma a' földön esztendőnként nevedekni szokott a' maga természeti rendén. Feltévéen az esztendőnként megholtak 's élők, és az esztendőnként születtek 's élők közt az arányt (proportiót) úgy, a' mint közönségesen szokták, hogy 56 közül 1 hal meg, 26-hoz 1 születik, a' holtak és születtek közt körülbelül úgy fog lenni az arány, mint van 10 a' 13-hoz, 56 ezer ember közül, p. o. meghal esztendőnként 1000 ember, születik pedig 56 ezer emberhez esztendőnként 1346, már az illyen arányban, a' mint *Ajler* kivetette, 85 és $\frac{1}{2}$ esztendő alatt kétannyira szaporodnak a' lakosok. Ha pedig úgy van az arány a' holtak és születtek közt, mint van 10 a' 15-höz, úgy 50 esztendő alatt

szaporodnak kétannyira. Ez a' rendje a' természetnek állandó, csak hogy a' külső akadályok, mellyek azt rendes utjában megakadályoztathatják, elháríttassanak. A' köztársaságnak tehát a' lakosok száma szaporítására nézve legfőbb kötelessége az ilyen akadályoknak elhárításában áll, általjában pedig a' köztársaságnak minden kötelessége e' tekintetben abból áll:

1-ör. Hogy tudja a' lakosok valóságos számát.

2-ör. Hogy a' lakosoknak azon száma meg ne fogyjon.

3-ör. Hogy a' lakosok száma szaporodjék.

§. 116.

Először tehát szükséges a' lakosok számát tudni az országban. A' lakosok száma kitanulására két mód van, vagy az úgy nevezett *politica arithmetica*, vagy a' lakosok valóságos felszámlálása.

Az úgy nevezett *politica arithmetica*nak találója volt Anglus *Graunt* (Grant) a' 17. században, ki 1666-ban Londonban kiadott munkájában azt közönségessé tette, ő utána *Petty* (egy Francia) *Hallei*, *Struig*, *Kerseboom* (Hollandusok), azután az ujjab időkben *Süsmilch*, *Vargartin*, *Bauman* és *Crome* e' tudományt nagyobb tökéletességre vitték. A' *politica arithmetica* több módját adja elő, a' mellyekből lehet a' lakosok valóságos számához vetni.

§. 117.

Az első mód az, a' mikor az esztendőnként meghaltak számából vetünk az életben lévők számához. Sok esztendei tapasztalás tanította meg az embereket arra, hogy hacsak rendkívülvaló okok miatt nem nevededett a' holtak száma, tehát a' megholtaknak több esztendőben öszveszedett számából az jön ki, hogy bizonyos időszakaszban ugyanazon egy környéken igen egyforma arányban vagyon a' megholtak száma az élőkéhez. Hogy pedig ezt a' megholtak és élők közt való arányt ki lehessen találni, e' végre szükséges e' következőkre figyelmezni:

1-ör: Hogy hacsak lehet, legalább 9, vagy 10 esztendei jegyzéseket kell felvenni, azokat öszveadni, és a' mennyi az esztendők száma, azzal elosztván kitanulni, hogy 1 esztendőre mennyi esik a' megholtak közül. Hasonlóképen ugyanazon 9 vagy 10 esztendőkről kell tudni az élők számát is, hogy esztendőnként mennyi. Ezt öszveadván 's az esztendők számával, 9 vagy 10-el elosztván, kijön a' közép szám, hogy 1 esztendőre tehát általjában vévén, mennyi embert lehet feltenni, és már most a' megholtak számával elosztván az élők számát, kijön, hogy micsoda arányban vagynak a' megholtak az élökhöz, vagy hogy abban a' helyben az élők közül esztendőnként hanyadik szokott meghalni; p. o. Berlinben:

Esztendő.	A' holtak száma.	Az élők száma.	Az élők és holtak közt való arány.
1747-ben	3458	106969	a' mint van 1 a' 30-hoz.
1748 —	4235	107635	— — — 1 — 25 —
1749 —	3863	110933	— — — 1 — 28 —
1750 —	4275	113289	— — — 1 — 26 —
1751 —	4632	116483	— — — 1 — 25 —
1752 —	3822	119224	— — — 1 — 31 —
1753 —	3600	122897	— — — 1 — 34 —
1754 —	4445	125385	— — — 1 — 28 —
1755 —	4358	126661	— — — 1 — 29 —
Összeség	36688	1049476	

A' proportio tehát Berlinben úgy van az élők és holtak közt, mint 1 a' 28-hoz.

2-or. E' végre a' közönséges esztendőket kell kiválasztani, nem pedig a' rendkívülvalókat, melyekben netalán drágaság, ragadó nyavalyák, döghalál, vagy pusztító hadak uralkodtak; mert p. o. 1209-dik esztendőben Danczigban pestis lévén, meghaltak 24533. 1210-ben pedig csak 1784-en, vagy pestises esztendő előtt 1601-ben 1361-en holtak meg, 1602-ben pestis lévén, 16919. holtak meg.

3-or. Ha egy egész tartományra vagy környék-re nézve akarjuk meghatározni ezt a' holtak és élők közt való arány, nem egy nagy várost; se nem egy helységet, vagy falut kell e' végre felvenni; mert a' mint a' helyek nagyságokra nézve különbözök, a' szerént különbözik ezen arány is; p. o. falukon 40 közül 1 hal meg, kis városokban 36 közül 1, a' nagyobbakban 28 közül 1,

az anyavárosokban 24 közül 1; hanem az ilyen helyeket együvé vévén ezekből a' media proportionalis ez: a' mint van 1 a' 36-hoz, vagy 1000 ember közül meghal 27.

Ezen szabályok (regulák) szerint tévén már a' feljebb előszámlált tudósok sok próbákat, mintegy media proportionalist, a' holtak és élők közt úgy állították meg ezen arányt, a' mint van 1 a' 36-hoz.

§. 118.

Második mód az, mikor az esztendőnként születetek számából vetünk az élők számához. Ezen arányt hasonlóképen sok esztendei tapasztalásokból lehet kitalálni valamely helyre nézve a' feljebb előadott regulák szerint; p. o. Berlinben:

Esztendő.	A' születetek.	Az élők száma.	Arány azok közt.
1747-ben	3512	106969	mint 1 a' 28-hoz.
1748 —	3445	107635	
1749 —	3275	110933	
1750 —	3991	113280	
1751 —	4149	116483	
1752 —	4257	119224	
1753 —	4466	122897	
1754 —	4570	125385	
1755 —	4630	126610	

Ez a' születetek és élők közt való arány is nagyon különbözhet a' helyek különbsége szerint egymástól. Némelyek tapasztalása szerint a' falukon 26-tal, vagy 29-el kell sokszorozni; mert

minden 26 vagy 29 élő emberhez 1 születik. A nagyobb városokban, hol sok a cseléd és nőtelen ember, 35-tel, ismét az anyavárosokban, a mint mondják; mint p. o. Londonban 30-al, mert minden 30 élő emberhez esztendőnként csak 1 születik. Már ezen különböző arányokból melyik legyen a *media proportionalis*, annak meghatározásában nem mindnyájan egyeznek meg egyformán, némellyek azt állítják, hogy úgy van, mint 1 a' 26-hoz. *Kerseboom* azt mondja, hogy úgy van, mint 1 a' 35-höz. Mások ismét azt mondják: a' mint van 1 a' 30-hoz, 30-al sokszorozván tehát a' születtek számát, kijön az élők száma.

§. 119.

Harmadik mód az, mikor az esztendőnként megházasodtak számából vetünk a' lakosok számához. A' lakosok száma is az országok és helységek különbsége szerint, különböző egymástól. Így p. o. *Struig* szerint Hollandiában a' falukon úgy van, mint 1 64-hez, vagy minden 64 személy közül egy pár házasodik meg esztendőnként, vagy minden 32 élő személy közül egy lép házasságra. Angliában pedig a' falukon *Shorz* tabellája szerint úgy van, mint 1 119-hez. A' legközönségsébb arány, mellyet e' részben megállítottak és felvesznek, ez: a' mint van 1 a' 110-hez vagy 109-hez. Minden 55 személy közül 1 lép házasságra, a' *media proportionalis* a' házasok számából va-

lamelly helyre nézve épen úgy kell kikeresni, mint a' megholtak, vagy születtek számából, p. o. Berlinben :

Esztendő.	Házások száma.	Élők száma.
1747-ben	774	106969
1748 —	879	107635
1749 —	846	110933
1750 —	1062	113289
1751 —	1121	116483
1752 —	1199	119224
1753 —	1152	122797
1754 —	1281	125385
1755 —	1158	126661

Valamint pedig a' természet állandó arányt tart a' megholtak, születtek, házasodtak és az élő lakosok száma közt, úgy még a' házasok és a' gyermekek száma közt is ilyen állandó arány van. Altaljában vévén egy országban minden házasokra lehet 4 gyermeket számlálni, néhol ugyan meg lehet, hogy egyes helyeken egy házásra több is esik, másutt ismét kevesebb, mint Prussiában csak 3, de a' 4. mint közép számot fel lehet venni. Igy szintén úgy látszik, hogy állandó a' természet rendje a' születtek és megholtak száma közt való arányban, mellytől függ a' lakosok számának hamarább, vagy később való nevedése. A' melly születtek és megholtak száma közt való arány szerint mikép nevedik a' lakosok száma, és hány esztendő alatt szaporodik az két annyira, *Ajler* e' végre egy tabellát dolgozott, feltévén, hogy egy

környéken 100 ezer a' lakosok száma, és esztendőnként 36 közül 1 hal meg, a' következendő módon fog megszorodni, a' mit ez a' 4 rubrika fog megmutatni.

A' megholtaknak a' születtekhez való aránya 2, a' születtek szaporodása esztendőnként 3, a' születtek fogják tenni az élők részét 4., kétannyira szaporodnak ennyi esztendők alatt:

10 a' 11	277	$\frac{1}{361}$	250 $\frac{1}{2}$
10 — 12	555	$\frac{1}{180}$	125
10 — 13	833	$\frac{1}{120}$	83 $\frac{1}{3}$
10 — 14	1110	$\frac{1}{90}$	62 $\frac{5}{4}$
10 — 15	1388	$\frac{1}{72}$	50 $\frac{1}{4}$
10 — 16	1666	$\frac{1}{60}$	42
10 — 17	1943	$\frac{1}{5}$	35 $\frac{3}{4}$
10 — 18	2221	$\frac{1}{45}$	31 $\frac{2}{3}$
10 — 19	2499	$\frac{1}{40}$	28 —
10 — 20	2777	$\frac{1}{36}$	25 $\frac{3}{4}$
10 — 22	3332	$\frac{1}{30}$	21 $\frac{1}{6}$
10 — 25	4165	$\frac{1}{24}$	17 —
10 — 30	5554	$\frac{1}{8}$	12 $\frac{4}{5}$

§. 120.

Negyedik mód az, a' mikor a' familiák számából vetünk a' nép számához. Egy familia, vagy háznép több vagy kevesebb személyekből állhat, a' legközönségesebb arány, mellyet általjában felvesznek, az, hogy minden familiára 4 és $\frac{1}{2}$ személyt, vagy minden két familiára 9 személyt számlálnak. Így Rómában p. o. 1740-ben szám-

láltak 32158 familiát, akkor tehát a' lakosok száma tett 147000-et, és egy familia állott 4-és $\frac{1}{2}$ személyből.

§. 121.

Ötödik mód az, mikor a' fegyverfogható lakosok számából vetünk a' lakosok számához. A' fegyverfogható lakosok száma, minthogy azt tesszik fel, hogy minden familiára 1 fegyverfogható embert számlálhatni, tehát ugy lesz a' lakosok számához, mint van 1 a 4 vagy 5-höz. A' fegyverfoghatók száma nem mindenkor egy a' valóságos katonák számával. Nincsen egy ország is, a' hol a' lakosok közül minden 5-dik katona volna, mert úgy egy ország sem állhatna fen. A' valóságos katonák száma az országok különbsége szerint különböző arányban szokott lenni a' lakosok számával. Igy Prussiában minden 30-dik ember katona. (?) Felső Saxoniában minden 40-dik. *Montesquieu* legtűrhetőbb aránynak tartja, hogy minden 100 közül egy katona légyen.

§. 122.

Hatodik mód az, mikor a' házaknak számából hozzák ki a' lakosok számát, feltévéen általjában, hogy egyremásra minden háznak mennyi lakosa lehet, és ezen számmal sokszorozván a' házak számát. Egy házra mennyi lakost lehessen venni, az a' helyek különbsége szerint változik, nagy vá-

rosokban sokkal többet, mint faluhelyeken. *Crome, de Luca* után Bécsben minden házra 45 személyt számlál, ezzel sokszorozván a' házak számát, melly Bécsben 6655, lesz a' lakosok száma 305875, de a' nem egyez meg a' lakosok valóságos számával, melly a' felszámlálás szerint ment 235098-ra, bizonyosan tehát egy házra nem lehet 45 személyt számlálni.

§. 125.

Hetedik mód az, mikor a' gabona fogyasztásából vetünk a' lakosok számához. Ez uton csak az olyan helyeken lehet a' lakosok számához vetni, hol a' lakosok közönségesen gabonával élnek, és a' gabonára, mellyet az országban elemésztenek, valamelly adó van vetve, p. o. a' malomvám, mellyből ki lehet tanulni, hogy esztendőnként hány véka gabonát fogyasztanak el, már most azt állítván, hogy esztendőnként egy emberre egyremásra vévén, hány véka búzát kellessék számlálni, 's e' számmal elosztván a' fogyasztott gabona vékákuak számát, kijön a' lakosok száma; p. o. feltévén, hogy egy személy egyremásra vévén 6 véka gabonával bééri esztendőnként, valamelly városban esztendőnként 60 ezer véka consumálódik, ott 10 ezer lesz a' lakosok száma, mert 60000-ret 10-el elosztván, 10 ezer jön ki.

§. 124.

A' politica arithmetica mindezen előszámlált különböző módjainak nagy a' haszna mind azok-

ban a' történetekben, a' hol a' lakosok számához csak körülbelől kell vetni, és a' hol bizonyosabb mód nincs arra, hogy a' lakosok számát lehessen tudni. Ez okáért szükséges, hogy mind azok a' jegyzések, mellyeken a' politica arithmetica készül, legnagyobb szorgalmatossággal tétessenek meg minden országokban, az esztendőnként megholtak, születtek és házasodtak száma a' legnagyobb szorgalmatossággal feljegyeztessék. De csakugyan ez előszámlált módokon a' szorgalmasan készült tabellákból is csak körülbelől lehet a' lakosok valóságos számához vetni; nem lehet tehát azt ezeken az úton olly bizonyosan kitanulni, mint ezt illyen fő dolgokban minden országnak kivánni kell, és a' mint más úton végére is lehet menni. Elhalgatván itt már ezen tabellák körül könnyen megtörténhető hibákat, minthogy azokat vigyázás által könnyű elkerülni; hogy p. o. sokszor a' szárazon és tengeren való ütközetekben elesteknek száma nem megy be a' megholtak tabellájába, nagyobb bizonytalanságok származnak e' politica arithmeticában abból, hogy magok a' tudósok sem egyeznek meg még egymás közt egészen azon arányban, melly van a' megholtak és élők száma közt, a' születtek és megholtak közt, a' születtek és házasok közt, a' házasok és lakosok száma közt, nem is lehet reményleni, hogy ezen arányt változhatatlanul meg lehessen állítani. A' halandóság ugyanis nagyon különbözik az eszten-

dők, uralkodó nyavalyák, éghajlat különbsége szerint, és a' mint az egészség fentartására nagyobb, vagy semmi vigyázás sincs, ugyanez okokon lehetetlen is az, hogy az élők és holtak közt való arány tökéletesen meghatározathassék. Ugy van a' dolog a' születtek számára nézve is, az, hogy több vagy kevesebb gyermek szülessék, igen sok változásoktól függ, sőt már általjában a' születtek és élők közt való arány sokkal bizonytalanabb, mint a' megholtak és élők közt való; a' házasok és élők közt való arány változó a' szerént, a' mint valamely országban most könnyebb, majd nehezebb az élet módja, vagy a' mint a' házasodásnak most egy, majd több akadályai vagynak valamely országban. A' megemésztett gabonának mennyiségéből pedig még talán sokkal nagyobb bizonytalansággal lehet kihozni a' lakosok számát, mert az emésztésnek mennyisége a' szerént nagyobb, vagy kisebb, a' mint némelly esztendőben több, vagy kevesebb hússal, zöldséggel, gyümölcscsel, vagy téjjel 's a' t. élnek az emberek. Nagy különbséget okozhat a' szűk esztendő, mikor a' gabona drágasága miatt sokkal kisebb lesz a' fogyasztás. Ide járul még az is, hogy az idegenek fogyasztása is, a' kik valamely országban mulatnak, nevelni fogja a' lakosok számát. De utoljára haszinte ezeken az előszámlált módokon bizonyosabban ki lehetne is tanulni a' lakosok számát, mégis ebből egyebet a' lakosok számánál tudni nem lehetne; pedig

felette szükséges azt is tudni az országban, hogy ezek a' lakosok nemekre, nemzetségekre, hivataljokra, állapotjokra, vallásokra, idejekre nézve micsoda proportióban vagynak egymáshoz. Mind ezeket tehát egyedül a' nép felszámlálásából lehet megtudni.

§. 125.

A' lakosok felszámlálásából lehet egyedül legbizonyosabban kitanúlni azoknak számát: szükséges tehát tudni a' lakosok felszámlálásának módját és annak sokféle hasznát.

1-ör. A' mi a' lakosok felszámlálásának módját illeti, a' nagyobb városoknak öszveírása (conscriptiója) a' legnehezebb, de ez is nagyon könnyebbedik, mihelyt a' maga természeti rendén megy a' dolog. Elsőben minden familia, vagy háznép maga conscribálja magát, az elkészített és kiosztogatott conscriptio tabellája szerént, melly tabellának e' következő hasznos rubrikájának kell lenni: a) Az utolsó conscriptio alkalmatosságával mennyi személyből állott valamely háznép. b) Attól fogva mennyire szaporodott, még pedig a' születtek, más házból, más városból, vagy helységből elidegenedtek közül.

2-or. Fogyott e a' számok. a) Megholtak micsoda nyavalyákban és idejekben. b) Más házban. c) Más helységben vagy városban. d) Idegen országra kiköltöztek.

Mi ha ezt a' két rubrikát egymás mellett nézük, ebből meg fog tetszeni mostani állapotja azon háznépnek, mellyet világosan is külön rubrikákban ki lehet tenni.

3-or. A' nem szerént való különbség: mennyi a' férfi, mennyi az aszszony, még pedig idejeknek bizonyos szakasza szerént.

4-er. Vallások.

5-ör. Hivataljok, állapotjok, vagy mesterségek különbsége szerént, a' mesterséget segítő legényekkel, inasokkal, szolgákkal, szolgálókkal együtt.

6-or. Házások, vagy nőtelenek.

7-er. Az élő gyermekek száma.

Ezen formulare szerént conscribálván magát minden háznép vagy familia, a' ház birtokosának kötelessége arra vigyázni és arról felelni, hogy ezen conscriptiókban hiba nincs, és ezen egész háznépek conscriptióját a' maga egész házáról készített conscriptióval tartozik beadni az útcza biztosának (commissariusának) vagy az e' végre kirendelt tisztviselőnek, a' ki tartozik ügyelni arra, hogy a' házak conscriptiója hiba nélkül készüljön, és kötelessége ezen tabellákból az útczák közönséges tabellájit elkészíteni, és azokat, ha még a' város több nagyobb részekre fel van osztva, annak beadni, a' kire a' superinscriptio van bizva, ez hasonlóképen a' maga ügyelése alá bizott részekről tabellákat fog készíteni, és ezeket utóljára a' magis-

tratusnak beadván, ebből fogja készíteni a' magistratus az egész város tabelláját.

A' falukon való conscriptiót az arra kirendelt hivatalbéli személy a' helység lelki tanítójával és jegyzőjével (notariusával) könnyen végbeviheti. Ezekből az egész helységek conscriptiójának tabellájából készülnek a' districtusok, kerületek, és a' vármegyék tabelláji, ezekből aztán utoljára az egész ország conscriptiojának tabelláji, a' mellyek aztán egy okos Politicusnak kezében sok jó rendelkezések sinórmértékei fognak lenni, sok hibákat felfedezni, és azoknak megorvoslására utat mutatni.

§. 126.

A' haszna az ilyen conscriptio tabellájának (csak a' nevezetesebbeket számlálván elő) lehet a' következő: Ebből lehet látni az egész országban lévő lakosok számát, a' districtusok vagy vármegyék közt az impopulatio arányát, a' házasok számát és a' nőtelenekhez való arányát, a' vallások különbsége szerint, a' lakosok egymás közt való proportióját, a' lakosok számát, hivataljok, foglalatosságok különbsége szerint, a' nevedését, vagy megfogyását a' lakosok számának mind általjában, mind életek ideje különbsége szerint. Mindezeknek tudásából már sokféle haszon származhat; p. o. a' nép száma tudása, annak különböző foglalatossága szerint szükséges annak meg-

határozására: ha valljon a' mesteremberek, hivatalban lévők illendő arányban vagynak e a' földmivelőkhöz, szükséges annak tudása az ország jóvedelmének meghatározására nézve.

A' házasok száma esztendőnként megmutatja azoknak vagy szaporodását, vagy megfogyását. Ha megfogyott a' számok, természet szerént ez arra ad alkalmatosságot, hogy annak az oka kikeresessék: ha valljon a' szükség, vagy drágaság e az oka, vagy a' sok katonaság, papság, vagy a' sok cseléd tartás. A' kitalált okok vezetik aztán a' Politicust azon eszközökre, mellyek által az ilyen fogyatkozásokat orvosolni lehet.

Ha a' nagy halandóság miatt szemlátomást fogy a' lakosok száma, jele annak, hogy a' lakosoknak vagy erkölcse vesztegetődött meg, vagy az egészség fentartására semmi vigyázat sincs, vagy másképen, p. o. a' kivándorlás, kiköltözés által fogy meg a' lakosok száma, annak az az oka, hogy nincs elég mód az országban a' lakosok élelmének keresésére, vagy felette nagy az adó, vagy másforma elnyomattatások, vagy netalán vallásbéli üldözések is vagynak az országban.

A' születtek száma az erkölcsiséget (moralitást) megmutatja, ha fel van jegyezve, hogy hányadik a' fattyu gyermek; p. o. Lipszéban, Castelben minden 5-dik vagy 6-dik.

Ha az ilyen tabellák bizonyos időszakaszokban, p. o. minden 5-dik esztendőben kinyomtat-

tatnak, sok hasznos okoskodásra és jó rendelésekre fognak alkalmatosságot szolgáltatni.

§. 127.

Utóljára az ilyen conscriptiókból történhető hibák egy cseppet sem gyengíthetik meg az ilyen tabellák becses voltát, annyival inkább, hogy nagyobb részént olyanok azok a hibák, a' mellyeknek elejét lehet venni, így p. o. azt mondják: A' felszámlálásból nem lehet kitanúlni a' lakosok számát; mert közönségesen a' katonákat nem szokták közzéjek számlálni; ismét más hiba; mert az idegen utazókat is közikbe számlálják. De mi könnyebb, mint ezen hibákat eltávoztatni, a' katonákat összeírni, az idegen utazókat pedig az összeírásból kihagyni. A' mi pedig a' legnagyobb akadályt illeti, hogy a' köznép félvén attól, hogy a' conscriptiónak a' következése terhének és adójának nevelése, a' conscriptio alkalmatosságával sokat eltagad: ez az igaz, a' conscriptio kezdetében egyszer kétszer megeshetik; de idővel az ilyen gyanakodását le fogja tenni, és a' következő conscriptiók mind tökéletesebbek fognak lenni.

A' lakosok felszámlálásából tehát legbizonyosabban lehet a' nép számát megtudni. *Melon* azt mondja: a' *Politica arithmetica*ból a' lakosoknak a' lehető (possibilis) felszámlálásból valóságos száma jön ki.

§. 128.

A' második fő dolog az impopulatio Politicájában az, hogy a' lakosok száma meg ne fogyjon. E' tekintetben arra nézve kell jó rendelkezések lenni, hogy azon akadályok háráttassanak el, melyek miatt megfogy a' lakosok valóságos száma, készakartva egy társaságban sem fogyasztják a' hazafiak a' lakosok számát; de mégis, ha azt gondolóra veszi az ember, a' mit tapasztalás után tudnak, hogy 1000 született gyermekek közül 10 esztendő múlva 418, sőt más tapasztalás szerént 460 hal meg, ide számlálván már azokat is, a' kik holtan születtek e' világra, kiknek számát 1000 közül 37, vagy 47-re, mások 48, vagy 50-re, sőt némellyek 54-re teszik, mégis megfoghatatlannak látszik az, hogy ez a' rendkívülvaló nagy halandóság a' természet rendes útján történnék, és azt nem inkább a' megvesztegetett szokás és élet módja okozná, melly az embereket magokat is, de azoknak maradékát még jobban elgyengíti. A' londoni jegyzések szerént convulsióban 's fogjövésben most 3-szor több gyermekek halnak meg, mint ez előtt 100 esztendővel, Berlinben, Vratislaviában is ugyan azt tapasztalták.

§. 129.

Az ilyen 's ezekhez hasonló több titkos utakon kívül vagynak más szembetűnőbb okok is,

a' mellyek miatt megfogy a' lakosok valóságos száma; ilyenek :

1-ör. A' vigyázatlanság. Angliában felszámlálták, hogy 1686 esztendő-től fogva 1790-ig, és így 104 esztendő elforgása alatt a' vigyázatlanság miatt éjtszaka agyonnyomott gyermekek száma 42000 ment. Svécziában 650-re teszik esztendőnként az éjjel agyonnyomott gyermekeknek számát, másutt is, a' hol az ilyenek számát szorgalmatosan jegyzik, sokra szokott menni.

§. 130.

2-or. A' gondatlanság által. A' régi időkben igen kevés gond volt az olyan szerencsétlenek felélesztésére, kik vagy vízbe holtak, vagy valamely gözben megfultak, vagy fagytak, vagy felakasztották magokat, sőt az ilyen szerencsétlenekre nézve többnyire a' köz szokás az volt, hogy az ilyenekhez mindaddig senki sem nyúlt, vala-mig csak törvényes *látталálmány* (visum repertum) nem készült rólok, melly míg végbemehetett, ad-dig az a' kis életerő is, a' mi még benne lehetett, és a' mellyet szorgalmatos gondoskodás által még talán jobban is fel lehetett volna ébreszteni, belőlök egészen kienyészett. Az ilyen gondatlanság, vagy a' szükséges eszközöknek nemléte mennyi emberektől foszthatja meg a' köztársaságot, meg-tetszik a' következő példából: Londonban 1774-ben állott fel egy társaság az *Ímberiség tár-*

sasága nevezete alatt, mellynek első kezdete av- vagy eredete e' volt: *Pogan* nevezetű doctor az amsterdami tudós társaság munkájából lefordítván a' vizbefultakkal való bánás módját, ez által indítódott fel *Haves* doctor, hogy erre a' végre egy társaságot állítson fel. Ezen intézetnek megkivántató helyet kért Londonban. E' társaság mindennek egy emlékeztető pénzt ad, a' ki valamely ilyen szerencsétlennek életét megmenti. Így adott a' cumberlandi herczegnek, a' ki egy aszszonyt a' Temse vizéből maga szabadított ki. A' király a' protectora ennek a' társaságnak, és egy emlékeztető pénz adódott a' királynak is azért, hogy ezen intézetnek helyet adott, a' hol egy épületben minden szükséges eszközök találtnak az ilyen szerencsétlenek felélesztésére. Doctor Haves 1796-ban nyomtattatta ki ezen társaságnak 10 esztendei történetét 1774—1784-ig, mellyből kitetszik, hogy 10 esztendő alatt e' társaság 3000 személy életét mentette meg.

§. 151.

3-or. Megfogy a' lakosok száma, hogyha nincsenek az országban tanult orvosok, sebgyógyítók és hábák, vagy ha igen kevés számmal vannak. Az ilyen környülállásban az uralkodó ragadó nyavalyák felette nagy pusztítást tehetnek. Az ebből következő kárnak eltávoztatására szükséges tehát, hogy legyenek jól készült doctorok,

seborvosok és tanult bábák, még pedig az ország nagyságához képest elegendő számmal. Nem kell megengedni, hogy holmi tudatlan emberek titkos orvosságaik által sok számú lakosoktól megfosszák az országot; nem kell azt megengedni, a' mi még nem rég az ideje, hogy történt, hogy egy altonai *Menade* nevezetű czipőfoltozó doctori diplomát kapott a' grajzvaldi universitástól. Bécsről azon jegyzést teszik, hogy a' külső városokban mindjárt kevesebb emberek halnának meg, ha a' doctorok közül többen lagnának a' külső városokban.

§. 132.

4-cr. Megfogy a' lakosok száma, a' már sok helyen elhatalmazott rossz szokás miatt: hogy t. i. sok anyák kényességéből nem akarják szoptatni gyermekeiket, erőszakot tévén a' természetén és az édesanyai indulaton; hanem dajkára bizzák azoknak szoptatását. Mig valamelly nemzet meg nem vesztegetődik, addig az anyák fő kötelességeknek tartják gyermekeik szoptatását, sőt addig a' közvélekedés szerint megalacsonyítja az magát, a' ki szoptató dajkának áll. *Demosthenes* beszéli egy aszszony felől, hogy a' törvény elébe idéztetvén azért, hogy pénzért szoptató dajkának állott volna, egyedül csak szegénysége mentette ki a' kiszabott büntetés alól, hogy illy megalacsonyító hivatalt vállalt magára. *Tacitus* azt dicséri a' régi nemzetekben, hogy nem bizzák gyermekeik szop-

tatását dajkákra. A' mint idővel a' nemzet megromlik: ugy e' részben is a' szokás megváltozik. Így volt ez még a' régi nemzeteknél is: a' Zsidóknál, Görögöknél, kiknél nevezetesen voltak a' lacedemonbéli dajkák, a' Rómaiaknál is, a' kiknél a' tehetősebbek egy gyermek mellett több dajkákat is tartottak. Így terjedt el e' helytelen szokás más nemzeteknél is, mellynek káros következései vagynak mind az anyákra magokra, mind az ilyen dajkák által szoptatott gyermekekre nézve. A' mi az anyákat magokat illeti: *Deparcieux* és *Levret* a' holtak tabellájából azt jegyezték meg, hogy sokkal többben halnak meg az olyan anyák közül, kik nem magok szoptatják gyermekeiket, mint azok közül, kik magok szoptatják. A' mi pedig az ilyen szerencsétlen gyermekeket illeti, kiket fogadott dajkák szoptattak, ezek közül is sokkal többen halnak meg, mint azok közül, kik tulajdon anyok tejét szopták. Ugy tapasztalták, hogy ugy van ezeknek száma amazokéhoz, mint 3 az 5-höz. Ha ezer anya tejét szoptott gyermekek közül 300 hal meg, akkor ezer dajka tejét szoptott gyermek közül 500 szokott meghalni, a' minek természet szerént ugy kell lenni, minthogy a' fogadott dajka ritka viseli jól gondját a' gyermeknek. Minthogy mindazonáltal vagynak sok beteges gyenge anyák, sok csecsemők anyák nélkül maradnak, vagy sok anyák titkos nyavalyája miatt emésztő méreg van tejekben 's a' t. szükség lesz sok történetekben a'

dajkákra. E' végre kivált a' nagy városokban, a' hol főképen szükség van a' dajkákra, kell olyan rendeléseknek, intézeteknek lenni, hol az ilyen személyek szoroson megvizsgáltassanak, ha egészségesek e, nincs e valamelly ragadó nyavalyájok, továbbá ahoz értő doctoroknak azt is meg kell vizsgálni, ha valljon az olyan személyek teje elegendő és alkalmas e a' csecsemők tápláltatására. Dicséretet és követést érdemelnek kiváltképen a' párisi és stokholmi intézetek, hol minden dajkaságra szándékozó aszszony köteles magát az arra ki-rendelt személyek előtt, vagy intézetnél jelenteni, kik megítélik, ha alkalmas e arra vagy nem, és a' szerént adnak bizonyságlevelet.

§. 133.

5-ör. Megfogy a' lakosok száma a' különféle szerencsétlen történetek által, mellyek közül a' nevezetesebbek a' *szükség* és *drágaság* az országban. Azonkívül, hogy az ilyen szűk esztendőkhben rendszerént sokkal kevesebb szokott lenni a' házasok száma, kivált ha a' szükség és drágaság nagyobb, az ebből származott éhség sok hasznos tagjaitól megfosztja az országot; gyakran nagyobb pusztítást tehet, mint a' pestis. 1771 és 1772-ben Németországban nagy szükség lévén, Saxonia a' maga lakosai közül 150 ezeret veszített el. Az ilyen pusztító éhségbol származható rettenetes károknak eltávoztatására magazinumokat kell

felállítani, a' mellyekből a' bővebb esztendőekben a' feleslegvaló életet felszedvén, a' szükség ellen jókor kell gondolkozni. Illyen szerencsétlen történet valamelly országra nézve a' *pestis*, a' melly felől több szerencsétlen történetekből a' tapasztalás után tudjuk, hogy a' *pestis* mérge nem mindenkor egyformán pusztító, néha $\frac{1}{10}$ részét, néha $\frac{1}{2}$., néha pedig a' lakosoknak felét is elpusztítja. Illyen pusztító volt, a' mint megjegyzték, 1346-ban IV-dik *Károly* császár alatt, a' mikor a' lakosoknak fele kihalt. Továbbá az is bizonyos, hogy a' jó és szoros rendelkezések által a' *pestis* terjedését hathatósan lehet akadályoztatni; a' szükséges rendelkezésekről már feljebb volt szó. *Derham* a' maga *Physico-Theologiájában* a' *pestist* szükségesnek tartja; mert azt mondja: különben az emberi nem nagyon megszorodnék, 's e' tekintetben az ázsiai tartományokat, a' hol a' *pestis* kiváltképen szokott uralkodni, hozza fel például. De igen rosszúl mondja; mert ezeknek az ázsiai tartományoknak igen kevés a' lakosok. Tudni való dolog, hogy nagyságához képest kevés a' török birodalom lakosa. — Illyen pusztító nyavalya a' *himlő*, melly mintegy 1000 esztendeje lehet, hogy esmeretes Európában. Tapasztalás után tudják, hogy 1000 holt között 80 hal meg a' rendszerént való *himlő* által, vagy $\frac{1}{12}$ része az embereknek, 100 ezer holt közül tehát 8 ezer. A' természeti *himlő* béoltása után úgy tapasztalták, hogy 300 béoltott

gyermekök közül igen csak egy hal meg; a' mi-
kor tehát 100 ezer holtak közt 8 ezer a' termé-
szeti himlőben hal meg, akkor ha mind béoltatták
volna a' gyermekekbe a' természeti himlőt, csak
333 halna meg, és így 7666 gyermek életben ma-
radna, következésképen 24-szerre kevesebben hal-
nának meg. Az újabb időkben pedig Angliában
Doctor *Jenner Eduárd* még bizonyosabb módját
találta ezen pusztító nyavalya kiirtásának, mellyet
a' vad nemzetek is két kézzel fogadnak: a' tehén-
himlőnek béoltása által, mellyben egy se hal meg.
A' természeti himlő, és valamint ma a' tehénhim-
lő béoltásának találkoznak elég ellenségi. Ezt mond-
ják ugyanis: az isteni gondviselés kísértése, a' bé-
oltás által veszedelemre tenni ki a' gyermekeket. —
Veszedelemre az igaz nem kell készakartva kitenni
a' gyermekeket, de az okosság tanítja, hogy a' két
rosz közül, a' mellyet el nem lehet kerülni, a'
kisebbet kell választani. A' tapasztalás tanítja,
hogy a' himlőn csaknem minden embernek ke-
resztül kell menni, valamint azt is a' tapasztalás-
ból tudják, hogy a' béoltás után, és a' természeti
himlőkben megholtak úgy vannak egymáshoz, mint
1 a' 24-hez, és így 24-szer nagyobb a' reménység,
hogy meg nem hal a' gyermek a' himlőben a' bé-
oltás után. Sok szülék azt mondják, hogy meg
nem nyugtathatnák magokat, ha a' béoltás után
épen az ő gyermekek halna meg. Hát akkor ho-
gyan nyugtathatják meg magokat, ha a' természeti

himlőben meghal, nem élvén azon eszközökkel, mellyeknél fogva nagyobb bátorságba lehetett volna magokat helyheztetni? Azonban ha az nyughatatlankodtatja őket, hogy fogják magokat megnyugtatni, midőn leányokat férjhez adják? Ez által nagyobb veszedelemre teszik ki azokat, mint mikor gyermekeikbe a' himlőt béóltották. Ugyanis úgy tapasztalták, hogy 1000 holt közt 8 aszszony találkozott, kik gyermekszülésben haltak meg, ha már a' nem különbsége szerint felosztják a' megholtak számát, 500 lesz a' férjfi, 500 az aszszony. Az aszszonyok közül is kihagyván még a' leányokat és öreg aszszonyokat, még kevesebb fog a' szülő aszszonyok száma lenni; 's e' szerint sokkal nagyobb a' közülök megholtaké. Lipcsében ugy tapasztalták, hogy minden 60, vagy 70 szülő aszszony közül egy gyermekágyban hal meg. A' természeti himlővel béóltottak közül 500 közül egy, és így a' veszedelem 3-szor 's 4-szerte nagyobb a' szülő aszszonyokra nézve. Hogy nyugtathatják meg magokat azok, kik hajókázásra adják magokat, kik közül minden 10 vagy 15-ik meghal?

§. 134.

6-or. Megfogy a' lakosok száma, a' sok *hadakozások által*. Közönségesen úgy számlálják, hogy a' táborba kiszállott katonaság közül minden esztendőben, haszinte nagy ütközetek nem esnek

és várostrómlások nincsenek is, minden 8-dik meghal a' sok strapatia és betegség által. A' török háborúban 1789-ben 250 ezer katonaság közül megbetegedett 172386 legény, és ezek közül meghalt 55643. A' hét esztendő háborúban Angliában 180000 hajóslegény volt szolgálatban, kik közül 155000 halt meg. Hát ha még nagyobb ütkezetek is vagynak, úgy mennyin vesztek el életeket? Prussia a' hét esztendő háborúban 500000 embert vesztett el. Sőt ha a' folytatott háborúk győzedelmesek is, mégis többnyire sok ember-vesztéssel vagynak öszvekötvé. XIV. *Lajos* alatt úgy találták, hogy az elfoglalt tartományok lakosainak száma nem ment annyira, a' mennyi ember elveszett az ütközetben. Ugyanis, a' mint felvetették, 250000 léleknél nem ment többre azon tartományok lakosa, a' mellyeket nyert, elesett pedig az alatta folytatott háborúban mintegy 800000 ember. Neveli pedig még az országoknak a' háborúkból következett nagy kárát az is:

1-ör. Hogy illyenkor a' házások, következésképen a' születtek száma is szembetűnképen megfogy, a' feljebb említett 1789. esztendőben az austriai örökös tartományokban (Gallicziát is ide számlálván) az új házások száma 184426, a' születteké pedig 48014-el volt kevesebb, mint 1784ben.

2-or. Neveli az, hogy épen azok, kik a' hadban elesnek, nagyobb részént a' nemzet színét szokták lenni; minthogy katonának a' magosabba-

kat és egészségesebbeket szokták válogatni, és *Frank* azt jegyzi meg a' maga *Medica Politia*jában, hogy a' nemzet elalysítására semmi sincs olly hatatos eszköz, mint az, hogy a' nemzet szine válogatódik katonáknak, ha azoknak nem szabad házasodni; hát ha még szerencsétlen is a' folytatott háború, úgy az elesett katonákon kívül mennyi pusztulást szokott még maga után vonni. A' 15. században az úgy nevezett Lengyel-Prussianak lakosi a' német vitézrend ellen hadat indítván, 13 hadakozás után 20000 faluból csak 3100 maradt meg, a' többi elpusztult.

§. 135.

7-er. Megfogy a' lakosok száma, ha azok idegen nemzetekhez mennek katonáskodni, mint régen a' Helveták, vagy ha idegen nemzetnek eladatnak; vagy ha a' vallásért való üldözés miatt az országból seregestül kiköltöznek. Érzette az illyen kiköltözéseknek káros voltát Franciaország a' Hugonották kiűzésével; a' salzburgi érsekség, a' honnét még nem nagyon rég az ideje, hogy mintegy 20000 lélek kiköltözött.

§. 136.

A' harmadik fő dolog az impopulatio Politicájában az, hogy a' lakosok száma szaporodjék. Nevekedni fog pedig a' lakosok száma :

1-ör. A' házasság elősegítése által. Már a' régi nemzetek is mindenképen igyekeztek azon, hogy a' nőtelenek száma fogyjon, részszerént a' reájok vetett teher által; részszerént a' rajtok végbevitt gyalázat által. Ellenben pedig a' házasságra kívánták serkentgetni különös jutalmak és privilegiumok által, mellyeket adtak a' házásoknak, a' szerént, a' mint több, vagy kevesebb gyermekeik voltak. Nevezetesen Lycurgus nevetségesekké tette őket. A' régi Rómaiaknál a' 12 tábla törvényei közt már a' volt: *Coelibes esse prohibento*. Augustus alatt pedig a' nőtelenekre bizonyos adó vette-tett, mellyet *dos uxoriá*-nak, vagy csak *uxorium*-nak neveztek. Ellenben pedig az olyan civisek Rómában, a' kiknek 3 gyermekeik voltak, minden örállástól mentek voltak. A' ki ifiúsága miatt nem érhetett még el valami hivatalt, hogy azt annál hamarább elérhesse, annyival kevesebb esztendőre juthatott ahoz, a' mennyi gyermekei voltak. A' kinek 3 gyermeke volt, semmi követségbe sem volt köteles többé menni. A' kinek 5 volt, minden személybéli terhektől felszabadult, ha pedig 13 volt, minden civilis terhektől egészen ment volt. De az ilyen törvények, rendelések és szokások mindig azt mutatják, hogy az olyan helyen, a' hol ezek divatoznak, a' házasságnak egy vagy más akadályai vagynak, a' mellyek miatt magok az ilyen rendelések és törvények is haszontalanok és sikeretlenek, mig ezen aka-

dályok el nem háríttatnak, mellyek elháríttatván, az ilyen rendelkezések többé nem lesznek szükségesek. Így a' *Caesar* és *Augustus* a' nőtelenek ellen tett kemény törvényeinek nem volt semmi sikere. *Dio Cassius* beszéli, hogy *Augustus* a' római Equeseket öszvehivatván, 's intvén őket a' házas életre, mint hazafiui kötelességre, két oldalra állította őket, az egyikre a' házásokat, a' másokra a' nőteleneket, a' nőtelenek sokkal többen voltak, 's ezek közt volt a' két Consul is *Pappia* és *Poppeus*. Hogy ennyi volt a' nőtelenek száma, és hogy a' nőtelenek ellen tett törvényeknek nem volt haszna, annak oka a' volt, hogy a' nép erkölcsé már akkor nagyon megvesztegetett, és a' házások könnyen elválhattak egymástól. Ha egy gazdag római asszonynek akkor nem tetszett a' férje, odahagyta, 's mást keresett magának. Volt példa reá, hogy egy hónap alatt 10-szer is férjhez ment különbözőkhöz. Természet szerint az ilyen feslett házassági életre egyik férfi sem örömet adta magát, akármicsoda kemények voltak is a' nőtelenek ellen tett törvények. Így van a' többi akadályokra nézve is a' dolog; haszontalanok mindaddig a' házások szaporítására a' nőtelenek ellen tett törvények, valamíg magok az akadályok el nem háríttatnak. Ha az ország lakosainak különféle mód, alkalmatosság adódik élelmek keresésére, ha nem zsaroltatnak, erejek feltett nem terheltetnek, vallások, vagyonyok bátor-

ságban van, olyan helyen a' házasok száma magában fog nevekedni mindaddig, míg a' lakosok szaporodása maga magának nem fog határt vetni; mert nagyon szaporodván a' lakosok, mindjárt nehezebb lesz az élés módja, fogyni fog a' házasok száma. Olyan helyen tehát, a' hol boldogságot és csendességet érez a' lakos, magában szaporodik a' házasok száma, csak a' házasságot keresett akadályokkal ne hátráltassák. Így p. o. azoktól, kik házasodni akarnak, adót ne kívánjanak, mint Dániában, vagy törvény által ne akadályoztassanak, mint volt p. o. a' berheimi grófságban Németországban, a' hol ez előtt törvény volt, hogy a' leány 20 esztendőnél elébb férjhez nem mehetett, a' legény 25 esztendőnél hamarább meg nem házasodhatott, vagy hogy pedig nem szabad megházasodni, míg bizonyos számú élőfákat nem plántál és nem nevel.

§. 157.

2-or. Szaporittatik a' lakosok száma új lakosok, vagy gyarmatok (coloniák) által. Az ilyen gyarmatokra nézve az a' kérdés szokott fenforogni: ha valljon az idegen országról jött gyarmatok által jobb e' a' lakosok számát szaporítani, vagy magából az országból? Látni való, hogy e' kérdést nem az olyan országra nézve lehet feltenni, a' mellyik vagy éhség, vagy döghalál, vagy pusztító háborúk miatt pusztúlt-ki, mert illyeukor

sok idő múlva lehetne magából az országból betölteni az ilyen pusztaságokat. Így ha Prussia a maga pusztaság helyeit a Salzburgtól kiköltözött gyarmatok által nem töltette volna be, sok idő telt volna abba el, míg magából megnépesíthette volna azt. Illyenkor tehát, a' mikor valamely rendkívülvaló okon az országnak némely részében nagy a' pusztulás, az idegen országról jött gyarmatok hasznosok lehetnek, és elő is mehetnek, ha dolgos és szorgalmatos emberekből állanak, nem is a' külső országi tudósokról, mesteremberekről, fabrikásokról van itt kérdés; mert az illyeneknek az országba való befogadása mindig hasznos; nincs olyan népes ország, a' hol az illyeneket azonnal be ne lehetne fogadni; nem is az ollyan idege-
nekről tevődik fel ez a' kérdés, kik vallások szabad gyakorlásában háborgattatván költöznek ki valamely országból, a' kik magok költségén akarnak valamely országban megtelepedni; az illyenek igen hasznos lakosai lehetnek az országnak; hanem ezen kérdést az ollyan országról lehet feltenni, mellyben a' pusztaság nem nagy; de mégis csakugyan a' lakosok száma szaporodhat, és az ollyan gyarmatokról, mellyeknek béhozására és megtelepítésére magának az országnak kell sok költséget tenni. Az illyen történetekben mindaddig, valamig csak lehet, mindig jobb és hasznosabb az illyen helyekre az ország lakosaiból telepíteni, mert az illyenek ritkán és igen sokára, a'

5. vagy 4-dik generatióban fognak azon hely climájához, az ott való idők változásához szokni, nagy részént ki fognak halni; azonban az ilyen idegen gyarmatok öszveszerzésére sok munka és fáradság, azoknak általszállítására és megtelepítésére sok költség kívántatik. Továbbá mikor az ilyen idegen országi gyarmatokat keresve keresik, jutalmak által akarják a' kiköltözésre reá venni, nagyon kétséges, ha valljon az ilyenek, a' kik reá adják magokat, hasznos lakosok fognak e lenni? A' jó szorgalmatos lakos nem könnyen hagyja oda hazáját, többnyire csak korhel része a' lakosoknak, a' kik hazájokból kivándorlanak, az ilyenek mig az ország költségén tartódnak, addig csak jól megy a' dolog; de mihelyt a' magok munkája után kell élniek, vagy visszaszöknek, vagy az országnak terhére fognak lenni, a' reájok tett költség egészen el fog veszni. Meddig lehessen pedig azt reményleni, hogy valamelly országban a' maga lakosi közül fognak az ilyen helyekre gyarmatok telni, azt megmutatja az esztendőnként házasodók száma és a' lakosok száma közt való arány. Ha csak 100, annyival inkább ha még több élő személyek közül egy lép házasságra, jele, hogy későn házasodnak az emberek, és hogy elég ifjú ember van, a' ki örömet megházasodnék, mihelyt módja volna benne; sőt ha 100 élő személyek közül volna is egy házasság: mégis olyankor is mindég nagyobb haszonnal és előmenettel-

lel lehet várni az ilyen helyeknek belőlről a' hazafiak közül való megnépesedését, mindaddig, míg az új házások száma az élők számához olyan arányban nem lesz, hogy már 60 élők közül lép egy pár a' házassági életre.

III-dik S Z A K A S Z.

A' polgári társaságnak megvilágosodásáról.

§. 138.

Mentül okosabbak, mentül értelmesebbek, és mentül jobb erkölcsök van a' polgári társaság tagjainak, annál boldogabb mind a' társaság, mind egyenként annak lakosi: szükség tehát mindezeknek előmozdítására a' köztársaságokban jó rendeleseknek lenni. Leghathatósabb eszközök pedig ennek előmozdítására a' *vallás, nevelés* és a' *tudományok*.

§. 139.

Legelső eszköz tehát a' *vallás*, mellyre nézve a' polgári társaságnak fő célja ez, hogy a' társaságban minden tagoknak vallások légyen. Itt a' társaság nem a' vallások különböző nemét veszi gondolóra, nem arra vigyáz, hogy a' társaság tagjai mind egy vallást valljanak; hanem csak arra, hogy a' társaság tagjainak olyan vallások légyen, a' melly a' polgári társaság célját előmozdítja, és azzal nem ellenkezik.

Ez okon tehát, a' ki minden vallást megvet, az olyan ember a' polgári társaság tagja nem lehet; mert a' ki az Istent, az isteni gondviselést, jövődő életet nem hiszi, az olyan emberrel nem bátorságos egy társaságban élni, az ilyen ember ígéretének, esküvésének nincsen semmi kötelező ereje, a' jóra nincsen elég hathatós indító oka, a' legnagyobb gonoszságnak végbevitelére is könnyen reá adhatja magát.

Igy továbbá az olyanok sem lehetnek a' társaság tagjai, kiknek van ugyan vallások, de a' társaságra nézve káros principiumaik vagynak; mint p. o. *Epiphanius* írja az Ebionokról, hogy a' munkát véteknek tartották, vagy ha a' Stoicusok után valaki a' maga megölését nem tartaná vétkes dolognak.

Minthogy tehát a' vallás a' polgári társaságra nézve elmulthatatlanul szükséges, a' társaságnak szoros kötelessége arról gondoskodni, hogy a' vallás az embereknek taníttassék, még pedig minden vallás, a' mi a' társaság czéljával nem ellenkezik, sőt azt előmozdítja, egyformán megérdemli a' társaságnak e' részben való figyelmetességét.

Általában a' vallás közönséges tanulása mindenekre nézve szükséges, mellyre nézve a' vallás tanítójinak elegendő számmal kell lenni, kiváltképen pedig, minthogy a' közönséges emberekre nézve a' vallás tanítása által a' nevelésben való fogyatozást is ki kell pótolni; ez okon világos,

hogy a' szegény embereknek nagy fogyatkozására van az, ha az olyan vallásbéli igazságok nem helyben taníttatnak, hanem azoknak halgatásáért más-va, néha meszszi- re is kell menni; minthogy pedig az ilyen fogyatkozásoknak gyakran az szokott oka lenni, hogy az ilyen helységek elégtelenek az ilyen lelki tanítók tartására, e' fogyatkozást a' társaságnak kell kipótolni.

§. 140.

A' vallás után a' nevelés az kiváltképen, a' mi az emberek erkölceit formálja. A' gyermekek nevelése ugyan, tulajdonképen szólván, a' szülék kötelessége; de minthogy a' nevelésnek nemcsak az a' célja, hogy gyermekeket, vagy familia tagját; hanem egyszersmind polgárt formáljon, ebből világos, hogy a' nevelést nem lehet egyedül a' privátusok szabad tetszésére bízni.

Minthogy tehát a' nevelés elejinte a' szülék gondviselése alatt kezdődik, és már azon esztendőkben részszerént a' szülék tudatlanságából, részszerént gondatlanságából felette sok károk következnek, mind egészségekre, mind erkölcsökre nézve ez okon szükség a' szüléket kötelességekre megtanítani, 's szorosán arra vigyázni, hogy kötelességeiknek a' nevelés első esztendejiben eleget tesznek e? A' kik e' kötelességnek végbevételében restek volnának, azokat kínszeríteni; a' kik pedig megvesztegetett erkölcsök miatt alkalmatlanok vol-

nának, azoktól gyermekeiket el kellene venni, és magoknak az ilyen szüléknek költségén jobban kellene nevelni.

Minekutána a' gyermekek egynéhány esztendő mulva felnevekednek, testekben erősödnek, elméleti tehetségeik kezdenek kifejtődni, a' nevelésben, tovább kell menni, és a' tanítás által jövendőbeli állapotjokhoz képest kell formálni.

Ez a' gyermekek tanítása részszerént úgy szokott megesni, hogy a' szülék gyermekeiket háznál taníttatják, részszerént pedig úgy, hogy a' közönséges oskolába jártatják, és ott tanulnak. A' mi a' háznál való tanítást és nevelést illeti, haszintén azt általjában állítani nem lehet is, hogy a' társaság az atyai jusnak megsértése nélkül kinszeríthetné a' szüléket arra, hogy gyermekeiket a' közönséges oskolákban neveljék: mindazonáltal annyi bizonyos, hogy a' közönséges oskolákban való neveltetésből és tanításból sok helyen hasznok következnek, mellyeket a' háznál való nevelés által el nem lehet érni, és azt sem lehet továbbá tagadni, hogy csakugyan az ilyen háznál való nevelésre és tanításra nézve is szoros vigyázatnak kell lenni, hogy az által a' társaságnak hasznos polgári neveltessenek.

§. 141.

A' mi pedig a' köz oskolákat és az azokban való tanítást illeti, azokra nézve kiváltképen azon

kell igyekezni, hogy kisebb és nagyobb iskolák elegendő számmal legyenek, mellyekben kiváltképen az taníttassék, a' minek jövendőben a' tanulók közül kiki a' maga állapotjához képest legtöbb hasznát veheti, minthogy t. i. a' polgári társaság tagjai különböző rendű és állapotú emberekből állanak, azért ezek nevelésének különbözőknek kell lenni, másképen kell a' földmivelőt nevelni, máskép a' jövendőbeli mesterembert, máskép azt, a' ki a' tudósok classisába fog tartozni: szükséges tehát:

1-ör. Hogy elegendő falusi iskolák legyenek a' falusi gyermekek számára, mellyekből senki a' miatt, hogy szegény és nem fizethet, ki ne rekesztessék, és minden szüle tartozzék a' maga gyermeket ide felküldeni, a' hol az olvasásban, írásban, számvetésben, vallásban, a' földmivelésre szükséges dolgokra, a' haza és emberek eránt való kötelességre taníttassanak, a' melly dolgoknak jövendőben hasznát fogják venni. Az ilyen iskolákat nevezik *industria*-iskoláknak, a' mellyeket a' rendszerént való falusi iskolákkal hasznosan öszve lehet kötni. Tudni való dolog ugyanis, hogy a' gyermekek azon hoszú idő alatt, mig az ilyen iskolákban vagynak, csak kevés ideig vagynak foglalatosságban, sok üres idejek marad, a' mikor vagy semmit, vagy roszt csinálnak, az ilyen időt hasznosan tölthetik az ilyen hasznos dolgoknak és munkáknak tanulásával és gyakorlásával.

2-or. Minthogy pedig sokan a' társaság tagjai közül jövendőben nem földmivelők, hanem mestereberek, kereskedők fognak lenni, ezekre nézve a' városokban kell olyan oskoláknak lenni, a' hol ezek az olvasáson, íráson, valláson kívül jövendőbéli állapotjukhoz képest a' nékik szükséges dolgokat tanulhassák; p. o. a' mesterségek fe-
löl valamely esméretet szerezhessenek magoknak, földleirást, rajzolás, feljebb való számvetést, er-
műtudományt (mechanikát), kereskedést és né-
melly szükségesebb nyelveket is tanulhassanak, az
ilyen oskolákat *real*-oskoláknak nevezik.

§. 142.

Lesznek pedig olyanok is sokan, a' kiknek jövendőbéli állapotjuk megkívánja, hogy tudományokat nagyobbra neveljék, sok ugyanis közhiva-
talra igyekszik, sok pap, katona, törvénytudó, orvos, mindenik a' maga nemében tudós ember akar lenni, mindezeknek formáltatására tehát ki-
sebb 's nagyobb oskoláknak, gymnasiumoknak, academiáknak és universitásoknak kell lenni, az ország nagyságához 's a' lakosok számához képest illendő számmal.

§. 143.

Minekutána a' polgári társaság tagjainak különbséle állapotjához képest jó és elegendő közön-
séges oskolák vagynak, arra kell szorgalmasan

vigyázni, hogy ezen boldogságot a' szülék hasznokra fordítsák, és gyermekeiket taníttassák. A' mi a' közönséges falusi oskolákat illeti, minthogy itten a' köznépek elmúlhatatlanul szükséges dolgok taníttatnak, ez okon általjában lehet arra minden szüléket kényszeríteni, hogy gyermekeiket az oskolába jártassák. A' melly czélnak elérésére Austriában az van rendelve, hogy senkit semmi mesterségre fel nem fogadnak, ha csak bizonyáglevele nincs arról, hogy oskolába járt: a' falusi emberre nézve pedig az a' rendelés, hogy addig meg nem esketik, míg hasonló bizonyáglevelet nem tud mutatni.

§. 144.

A' mi pedig a' felsőbb oskolákat, vagy tudományokat illeti, azoknak tanulására általjában nem lehet a' polgári társaság tagjait kötelezni, hanem minthogy minden hivatalok a' magok tisztének kiterjedéséhez képest bizonyos tudományok tanulását megkívánják, tehát azt szorosán meg lehet kívánni, hogy a' ki valamely hivatalra vágyódik, az azon hivatalnak viselésére 's folytatására szükséges tudományokat tudja és értse, a' mi mind azért szükséges, hogy a' hivatalokra annyival alkalmasabb emberek készüljenek, mind pedig, hogy az illyenekből a' tudományoknak kedvellőji és azoknak előmozdítóji származzanak, mert rendszerént a' kik tudomány nélkül mennek va-

lamelly hivatalra, a' tudományokat szükségteleneknek tartják, és a' megvilágosodásnak ellenségei.

§. 145.

Minthogy pedig a' megvilágosodásnak, a' tudományoknak egy leghathatósabb előmozdító eszköze a' könyvek olvasása; de más részről ugyan ezen eszköz által sok károkat lehet tenni, szükséges olyan rendelkezéseknek lenni, a' mellyek által ezen eszköznek haszna megmaradjon, a' belőle következendő kár pedig eltávoztatódjék: valamint tehát egyáltaljában minden könyveket káros volna megtiltani: ugy ellenben minden könyvek nyomtatását 's olvasását általjában megengedni a' polgári társaságra nézve felette veszedelmes lenne.

Találkoztak ugyan némelylek, a' kik azt állították, hogy általjában meg kell engedni minden könyveknek nyomtatását 's olvasását ez okokon:

1-ör. Hogy az emberek gondolatit határok közzé nem lehet szorítani? F. Az igaz, hogy az emberek gondolatit a' törvények nem regulázhatják, de mihelyt valaki a' maga gondolatját nem tartja magának, hanem másokkal közli, ez már cselekedet, és ha ez a' cselekedet kárt okozhat, p. o. a' társaság tagjait nyughatatlanokká teszi, fellázasztja, erkölcsökben megvesztegeti, már vétkes cselekedet, a' mellyet nemcsak meg lehet a' törvények által tiltani, hanem szükséges is.

2-or. Azt mondják, hogy a' könyvek szabad nyomtatása 's olvasása kárt nem okozhat, mert ha igazság van benne, annak közönségessé való tétele hasznos; ha pedig helytelen dolgok vagynak benne, azokat könnyű megczáfolni? F. Altaljában az sem igaz, hogy ha igazság van a' könyvekben, azoknak közönségessé való tétele nem lehetne ártalmas; mert p. o. ki engedné meg, hogy a' különbözőféle mérgek készítése módjáról írt könyveket minden olvassa. A' mi pedig az olyan könyveket illeti, mellyekben képtelen dolgok, tévelygések, hazugságok vagynak, hogy azokat meg lehet czáfolni az igaz; de azért addig is, míg megczáfoltatnának, veszedelmesek lehetnek. Egy lázszasztó írás minekelötte megczáfoltatnék, zencbonát indíthat, más ismét addig sokaknak erkölcsét megvesztegetheti. Ez tehát csak annyi volna, mintha a' tűzre való gondosságot, vagy vigyázást szükségtelennek tartanák azért, mert a' tüzet, ha kiüt is, el lehet oltani.

Ámbár tehát sok védelmezőji voltak ezen vélekedésnek, hogy általjában szabad legyen minden könyveket nyomtatni és olvasni, még is ez az általjában való szabadság egy országban sem állott fel, és csak abban van a' különbség, hogy nem minden országban ugyanazon módon van határok közzé szorítva; p. o. Angliában, Dániában, Franciaországban szabad mindent kinyomtatattani; de úgy, hogy azért a' könyv írója, vagy nyomtatója

mindenkor kérdőre vonódhatik, és meg is büntethetők. Másutt pedig minekelőtte a' könyv írója munkáját nyomtattathatná, tartozik azt előbb censura alá adni és megvizsgáltatni: ha valljon szabados e azt kinyomtattatni, vagy nem? Már most hát csak az a' kérdés, hogy mellyik mód jobb ezek közül? Bizonyosan az, a' melly által a' közönséges csendességet, rendet és a' jó erkölcsöket jobban fen lehet tartani, azonban más részről a' könyviróknak és könyvkereskedőknek bátorsága is nagyobb.

Hogy az olyan könyveknek íróji, a' mellyek által a' köz csendesség megháborítódik, a' polgárok nyughatatlanokká lesznek, és a' zenebona kiüt, vagy a' mellyeknek olvasása által a' lakosok lelki csendessége megháborítódik, vagy erkölcsök megvesztegetődik, hogy mondom az ilyen könyveknek íróji, vagy eladóji kérdőre vonattassanak és meg is büntetessenek, ez a' már okozott kárt helyre nem hozhatja. Némellyek azt mondják, hogy az író kezében a' penna olyan, mint a' kés, mellyel mindaddig szabadon élhet, míg azzal mást meg nem sért; de valljon nem jobb e annak elejét venni, hogy pennájával mást meg ne sértsen, mint arra várni a' dolgot, hogy minekutána mást megsértett, akkor megbüntetessék.

De továbbá az ilyen rendelés mellett sem a' könyv íróji, sem annak eladóji nem lehetnek bátorságban, mert mindég attól tarthatnak, hogy írá-

sokért kérdőre fognak vonatni, a' melly pedig gyakran megeshet, minthogy nemcsak gonosz szándékból, hanem tévelyedésből is írhat valaki olyat, a' mellyért jobb lett volna először meginteni, hogy azt közönségessé ne tegye, mint közönségessé tévén, megbüntetni.

A' második mód tehát, t. i. a' melly szerént az ilyen irások, minekelőtte kinyomtattnának, megvizsgálatnak, sokkal helyesebbnek látszik mind arra, hogy ez által a' polgárok csendessége fenntartassék, erkölcsök meg ne vesztegetődjék, mind pedig hogy a' könyvek íróji, nyomtatóji nagyobb bátorságban legyenek; mert ha az ilyen irás a' polgárok csendességére, vagy erkölcsére nézve veszedelmes lehet, annak kinyomtatása nem fog megengedődni; ha pedig a' könyv kinyomtatása a' censura után megengedődött, már a' könyviró és nyomtató bátorságban vagynak: ha pedig meg nem engedődött, úgy a' könyviró és nyomtató méltán kérdésre vonattathatnak és meg is büntetethetnek, mert a' tilalom ellen cselekedtek. A' censura tehát az, a' melly által meg lehet akadályoztatni, hogy a' káros és veszedelmes könyvek a' közönség (publicum) kezébe ne menjenek, és kárt ne okozzanak.

§. 146.

Ezen censurának vigyázni kell részszerént azokra a' könyvekre, mellyek az országban nyomta-

tódnak, mellyekre nézve közönséges törvény az, hogy addig semmit sem szabad a' könyvnyomtatónak kinyomtatni, míg meg nem volt vizsgálva, és mellynek kinyomtatása a' censura által meg nem volt engedve; részszerént azokra a' könyvekre, mellyek külső országban nyomtatódtak, mellyekre nézve arra kell vigyázni, hogy a' könyvárosok az ilyen könyveket addig meg ne vásárolják, míg azok meg nem vizsgálatnak.

Minthogy pedig az ilyen könyvek censurája a' néki adatott hatalommal vissza is élhetne, gyakran a' hasznos könyvek terjedését is megakadályoztathatná, ez okon mind a' személyeket jól ki kell választani, a' kikre ez a' dolog bizódik, mind pedig helyes instructiókra lesz szükségek, a' mellyekhez kötelesek lesznek magokat alkalmaztatni.

A' személyekre nézve szükséges az, hogy olyan emberek legyenek, kik a' tudományokat szeretik, és azoknak minden részeiben jártasok; de még ezek se függjenek egészen a' magok szabad akaratjától és tetszésétől, hanem bizonyos instructiójok légyen, mellyhez tartozzanak magokat alkalmaztatni, és úgy kell rendelve lenni, hogy az ő itélettételektől lehessen a' dolgot feljebb is vinni.

Továbbá szükséges lesz arra vigyázni, hogy az országban lévő könyvnyomtató-műhelyek titkon valamelly meg nem engedett könyvet ki ne nyomtassanak. Hogy pedig a' könyvárosok a' külső országon nyomtatott könyveket a' magok kárával az

országba bé ne hozzák, szükséges, hogy a' censura időről időre közölje velek az olyan könyvek catalogusát, mellyek vagy egyáltalában meg vannak tiltva, vagy pedig csak valamelly bizonyos meghatározások alatt, vagy a' mellyeknek olvasása csak bizonyos személyeknek van megengedve, hogy az ilyen catalogus szerint tudhassák mihez alkalmaztatni magokat.

IV-dik S Z A K A S Z.

Az ország jövedelméről, mint az ország boldogságának előmozdító eszközéről.

§. 147.

A' polgári társaság boldogságának előmozdítására jövedelem kívántatik. Semmi sem volna könnyebb, mint az ilyen jövedelmeket beszédni, ha a' polgári társaság szüksége mindenkor egyforma volna; ha azok, a' kik ezt a' jövedelmet fizetni tartoznak, a' magok tehetsége szerint igazán fizetnék, és utoljára ha azok, a' kik ezt a' jövedelmet beszéedik, igazán szednék bé, abból semmit félre ne tennének. De minthogy mindezek gyakran más-képen vagynak, azért sok nehézségeknek van alávetve ez a' része a' Politicának.

Egyébiránt pedig micsoda öszveköttetése legyen a' jövedelemről való, vagy a' Financz-tudományak a' Politicával, könnyű általlátni. Ugyanis

a' polgári társaság bizonyos czélnak elérésére állott össze, hogy t. i. mind belső, mind külső ellenségei ellen, sőt még a' szerencsétlen történetek ellen is bátorságban légyen, és még hogy a' positiva boldogsága is nevedjék, mindezeknek elérésére eszközök kívántatnak, azon megkívántató jó rendelések felállítására sok költség, és az ezekre megkívántató személyek fizetésére jövedelem kívántatik.

Ezen jövedelemnek a' polgári társaság szükségéhez kell alkalmaztatva lenni, mert a' polgári társaság költségét gyakran a' külső körülállások határozzák meg, következésképen kétféléknek kell ezeknek lenni, vagy rendszerént-vagy rendkívülvalóknak. Rendszeréntvalók azok, mellyek minden esztendőben rendszerént hégjönnek, és a' polgári társaság rendszeréntvaló szükségére megkívántatnak; rendkívülvalók azok, mellyekre a' köztársaságnak csak némelly rendkívülvaló állapotban van szüksége.

§. 148.

Az ország jövedelmének sokféle kútfejei szoktak lenni, mellyek közül a' legnevezetesebbek ezek:

1-ör. Az úgy nevezett Domániumok. A' Domániumok a' polgári társaság kezdetében legtermészetesebb kútfejei voltak a' jövedelemnek, és minthogy ez legártatlanabb neme az adónak, ezt a' polgárok fizetik, némelleyek az ilyen domá-

niumoknak szaporítását javasolják; de minthogy az ilyen domaniumoknak kevesebb hasznát lehet venni, mintha azok privátusoknak volnának kiosztva, azért ma az ilyen domaniumoknak szaporítása nem volna hasznos. A' domániumokból a' jövedelmeket különbözőféle módon szokták bészedni, ugyanis vagy administráltatni szokták gazdatisztek által, vagy árendába szokták adni, vagy pedig a' mint az újabb időkben cselekedtek, mint p. o. Prussiában, kisebb részekre felosztják azokat, és kiadják a' privátusoknak, kik minden esztendőben tartoznak azért bizonyos mennyiséget fizetni, és ezen utolsó módot a' jövedelemre nézve Prussiában leghasznosabbnak találták.

§. 149.

2-or. A' Regálék. A' regálék neve alatt értik a' törvénytudók közönségesen a' fejedelem minden jusait. A' Financz-tudományon pedig értik különösen a' fejedelemnek azon jusait, mellyekből jövedelem jő bé. A' regálék meghatározásában ugy tetszik, hogy a' régiek főképen arra figyelmeztek, hogy mellyek a' közönséges hasznú és szükséges dolgok, és épen már ebből, minthogy t. i. ezek a' regálék közönséges hasznú és szükséges dolgokból állanak, világos, hogy ezekre nézve az ezekből áradó jövedelem nem fő cél, hanem csak melleslegvaló dolog, a' fő cél pedig az, hogy a' közönséges hasznot hennek el lehessen érni.

Nevezetesebb nemei a' Regáléknak ezek:

1-ör. A' bányák, az azokban találtató érczek nemei, mellyeket minthogy a' fejedelem maga nem miveltehet, a' privátusok is szokták mivelni, ugy mindazáltal, hogy mindenféle érczet meghatározott áron tartoznak általadni, és azonkívül az úgy nevezett urburát fizessék. — Ide tartozik a' sóból való jövedelem, — mint szintén a' pénzverésből való haszon is; de a' mellyekből, mihelyt külső nemzetekkel is kereskedése van a' nemzetnek, valóságos haszon nem igen jöhet be.

2-or. A' harminczad, mellyet az országba bécjövő, vagy az országon keresztülmenő, sőt néha az országból kimenő productumokért is fizetni kell, a' szerént, a' mint a' harminczadok tabellájában meg van határozva. A' harminczad is inkább a' kereskedés igazgatására, regulatiojára szolgáló alkalmas eszköz, mintsem a' jövedelemnek valóságos kútfeje lehetne, és mentül nagyobb a' harminczad, annál kevesebb jövedelem szokott rendszerint bécjőnni.

3-or. A' posta. Elejinte a' posták felállításának nem a' jövedelem volt a' célja, hanem a' publicum commoditása, de a' kereskedés nevedekvén, a' postával való élés is nevededett, a' szerént nagyobb haszon is jött bé a' postákból, melly hasznot mindazáltal nagyon nevelni nem jó volna, mert épen ez által kevesednék meg a' belőle való haszon, minthogy mindjárt kevesebben élnének e'

haszonnal, és a' kereskedésnek is nagy akadályára lehetne.

§. 150.

3-dik Kútfő a' bizonytalan történetből való jövedelmek, a' hova tartoznak kiváltképen:

1-ör. A' jószágoknak bizonyos meghatározott történetekben a' fejedelemre való visszamenése.

2-or. A' büntetésből való jövedelmek; mint p. o. a' ki a' király és haza csendessége ellen összeesküszik, a' jószágát elveszti.

3-or. A' taxák, mellyeket részszerént az ugy nevezett privilegiumokért, diplomákért kell fizetni, részszerint pedig az igazság kiszolgáltatásáért való taxák.

§. 151.

4-dik Kútfeje a' jövedelemnek az *Adók*, mikor a' feljebb előszámlált kútfejei a' jövedelemnek nem elegendők, akkor szedődnek az adók, mellyeknek kétféle nemei nevezetesebbek, a' következendők:

1-ör. A' fekvő jószágokra vetett adók, ezen adóknak meghatározására szükséges, hogy a' földek fel legyenek mérve, és a' jószágok, vagy termékenységek szerént classisokra felosztva, meghatározván, hogy mindenik classis hányadik magvát adja meg; és a' szerént, kivévén azt, a' mi az elvetésre és familiája fentartására szükséges, és a' költséget is, a' többit nyereségnek teszik, és ab-

ból tartozik fizetni, vagy sok helyeken natural-
lékban veszik azt ki a' föld termése szerént min-
den esztendőben, és az az ugy nevezett *Tized*,
vagy *Dézma*. A' kisebb és nagyobb városokban
sok helyen mint fekvő jószágaitól, hasonlóképen
fizetnek házoktól, gyakran adóznak kéményeiktől
és ablakaiktól.

2-or. Kinekinek a' jövedelmére vagy a' te-
hetségére vetett adó. E' neme az adónak sok ne-
hézséggel van öszvekötvé; mert ezen adóra nézve
a' kívántatik meg, hogy kiki az ő egész jószágának
állapotját fedezze fel, és nyilatkoztassa ki, a' melly
sokat árt a' privátusok hitelének (creditumának),
ésigy gyakran megtörténhet, hogy az ilyen ember,
csak hogy a' maga hitelét mások előtt el ne ve-
szesse, a' maga tehetségét nagyobbra fogja mon-
dani, mint a' mennyivel bír. Néhol ennek eltá-
voztatására, mint p. o. Norimbergában, nem tarto-
zik a' maga jövedelmét senki is felfedezni, hanem
megesküszik kiki arra, hogy magát igazán fogja
taxálni, és azt, a' mit maga itél, hogy esnék az ő
tehetségéből, egy arra rendelt ládába teszi; de az
által csak a' sok hamis esküvésre adódik alkalma-
tosság. Amsterdámban 1802-ben November 2-án
hasonlóképen akarták, hogy kiki magát taxálja;
de nagyon kevés jöven bé, az amsterdami muni-
cipalitás 55 személyt nevezett ki, a' kik a' lakosok
tehetségeit megvizsgálják, és taxálják; de 9-nél
több nem válalta fel ezen hivatalt.

3-or. A' személyre, vagy az úgy nevezett főre vetett adó. Ez régi neme már az adónak; de felette terhes és kemény. Ugyanis: a) Ezt az adót a' gazdagnak és szegénynek egyformán kell fizetni. b) A' kinek számos a' familiája, annak többet kell fizetni, a' ki pedig a' nélkül is terhesen él, és így nehezebben tarthatja el háza népét. c) Ezt az adót nem lehet az által könnyebbé tenni, hogy a' lakosokat classisokra oszszák; mert ha a' classisokat a' rang, hivatalok, mesterségek és kinekkinek élleme szerint csinálják is, felette hibás fog lenni.

4-er. A' mesterségekre vetett adó; mellyet kinekkinek a' mesterségéből bájóvő haszontól és mesterségtől kellene fizetni. Némellyek ezt az adót felette jónak tartották, mint *Justi*, ő azt állította, hogy minden mesterségek hasznát meg kellene határozni, annak a' haszonnak $\frac{2}{3}$ részét a' mesterember szükségére hagyni, az egy harmad részt úgy gondolni, mint valóságos nyereséget, mellynek $\frac{1}{3}$ részét könnyen fizethetné adóba. De ez az adó felette sok nehézségekkel van öszveköttve; mert a' mesterségeknek jövedelmét, 's az azokból való hasznot mi szerint fogják meghatározni? Az egyforma mesterséget gyakorló embereknek tudnivaló, hogy nem egyforma a' jövedelmek. Ha ezt a' mesteremberek jövedelmét a' legények száma szerint fogják meghatározni, úgy ez az adó sokféleképen ártalmas fog lenni a' mesterségeknek, a' szorgal-

matosságoknak, mert mindjárt kevesebb legényt fog tartani a' mesterember.

5-ör. Az élelemre vetett adó, mellyet közönségesen *Accisának* szoktak nevezni. Accisáknak hívják ezen latán igétől: *accido* v. *adcido*, elmetsem, meg kisebítem. Így *Virgilius* Aeneid. VII. 125: *Accisae dapes*, megemésztett eledelek. E' neme az adónak régi, mert *Caligula* felől beszéli *Suetonius*: „Pro eduliis, quae toto orbe veneunt, certum pensum exigebatur.“ Kétféle szokott pedig lenni ezen adónak neme: vagy közönséges, ha tudniillik minden nemére a' dolgoknak van vetve ilyen adó, a' mi csak egyszer a' kereskedésnek czikkelye; vagy pedig az, mikor ez a' neme is az adónak némelly bizonyos meghatározott dolgokra van vetve, ezt a' nemét az adónak leginkább csak a' városi lakosok szokták fizetni. Némellyek azt tartják, hogy ez egy a' legkönnyebb nemei közül az adónak a' következő okokon:

§. 152.

1-ör. Ezt az adót még az idegenek is tartoznak fizetni, a' kik valamelly országon általmennek, vagy utaznak, mert mihelyt csak egy ebédet eszik is, azonnal fizetnie kell ezt az adót.

2-or. Ezen adóból a' gazdagabb többet fizet, mint a' szegény; mert a' szegény kevesebbel beéri; mindazonáltal hogy ez a' neme az adónak terhes ne legyen, ugy kell annak intézve lenni, hogy a'

mindennapi élelemre megkívántató dolgokra vetett adó kisebb legyen, nagyobb pedig a' luxusra tartozó dolgokra vetett adó.

3-or. E' neme által az adónak épen akkor jó és akkor szedődik bé az adó, vagy pénz, mikor pénze van, mikor tudniilik vásárol, nem úgy, mint más adók nemei, mellyeket akkor szednek bé, mikorra a' fizetés ideje van határozva.

4-er. Ugyanez okon az a' jó is meg van e' nemében az adónak, hogy itt az emberek soha sem maradnak restansok, nincsen az executióra is soha szükség, a' melly az adót kiváltképen terhessé szokta tenni. Némelleyek ez ellen az adó ellen nehézségeket szoktak tenni:

a) Hogy ezen adóra nézve a' csalárdság legnagyobb szokott lenni, és mennél nagyobb az accisa, annál nagyobb a' csalárdság is. Azért vagnak reá példák, hogy az accisából való jövedelemnek szaporítására legjobb eszköz az accisa alábbszállítása.

b) Sok személyt kíván ezen adónak bészédése, a' kiknek fizetésére egy része elmegy a' jövedelemnek. De némelleyek csakugyan nagyítják az ezen adó körül megkívántató személyek számát. Angliában felvetették, és a' tisztviselők fizetésére 5 procento megy.

c) E' neme az adónak a' kereskedésre nézve akadályt csinál; mert a' jószágok vizsgálója sok időt vesz el.

§. 153.

Ide tartoznak a' pecsétés, vagy úgy nevezett *Stempel-papírosok*. Ezt a' nemét az adónak Hollandusok találták fel. Az ilyen pecsétés papírosoknak különféle árok szokott lenni; így p. o. Austriában 4 classisokra van felosztva. Az első classisban lévő levelekért kell 2 Rf; a' másodikban lévőkéért 1 Rf.; a' harmadikban lévőkéért 18 xr.; a' negyedikben lévőkéért 5 xr. kell fizetni. Ez az adó terhes lehet, ha a' processusra megkívántató papírosra is kiterjed. Így szokták némelly helyeken a' kártyákat, mindenféle újságokat, kalendáriumokat megstempelezni, a' melly pecsétékért bizonyos meghatározott summát kell fizetni.

§. 154.

Némellyek az újabb időkben, nevezetesen az úgy nevezett Oeconomisták vagy Physiocraták azt javasolták, hogy mindenféle nemeit az adóknak egy nemre kellene reducálni, a' mellyet a' földmivelő tartoznék productumával fizetni. Ugyanis 2 classisra osztották fel ezek a' lakosokat; egyik a' producáló classis, ez a' földmivelő; másik a' mint ők nevezik sterilis classis, micsodások minden hivatalbéliek, kalmárok, mesteremberek; minthogy ma e' sterilis classisnak mindent a' producáló classistól kell venni, tehát az adót fizesse a' producáló classis, de a' maga productumit annál drágábban

adja a' sterilis classisnak. Hasznai ezen adónak, a' mint ők mondják, ezek volnának:

1-ör. Csak egy neme volna az adónak, sokkal kevesebb személy kívántatnék meg ennek beszedetésére, mint a' feljebb előszámlált sok nemekre nézve az adóknak, és így hát a' haszon is nagyobb lenne belőle.

2-or. Ezt az adót minden lakosoknak, és a' leghelyesebb arányban kellene fizetni, a' szerént t. i. a' mint valakinek több, vagy kevesebb productumra van szüksége. De az Oeconomisták vagy Physiocraták ezen rendszere (systemája) ellen sok nehézségek vagynak:

a) Rendszerek alapja nem igaz; hogy t. i. egyedül a' földmivelő a' producáló classis, a' többi ezeken kívül mind a' sterilis classisra tartoznék, hogy t. i. a' mesterember 's kalmár semmit sem producálna. Angliában a' föld productuma felét nem teszi az egész ország jövedelmének, hát Hollandiában micsoda csekélység a' föld productuma az egész jövedelemhez képest?

b) Az adónak e' neme lehetetlenséget tesz fel, hogy t. i. a' földmivelő, a' ki legszegényebb része a' lakosoknak, a' többi lakosokért előre (anticipato) fizessen adót, még pedig hogy hasznos legyen neki, pénzben kellene fizetni, nem naturalékban, mert különben sok személy és költség kívántatnék még az ilyen naturalékuk beszédésére, conservatiójára és eladására. Továbbá

c) Azt is felteszi ez a' projectum, hogy a' földmivelő mindenkor a' maga tetszése szerént határozhatja meg a' maga productuminak árát, sok más környülállások határozzák meg, nem az adó. E' rendszernek találója vólt *Vebung* szerént *Belker* nevű Anglus. Az újabb időkben javaslották a' Francziák főkép egy *Kezmai* nevezetű Francia Doctor, a' ki Doctor *Albertel* barátságban volt. Irt is *Kezmai*, vagy *Quezmai* erről egy ilyen című, munkát: *Physiocratiae*; ezért nevezték ennek javaslójit Physiocratáknak, Oeconomistáknak pedig nevezték őket, mert mindnyájan az oeconomia előmozdításán igyekeztek. Ezen rendszert oltalmazták a' többek között *Turgot*, *Mirabeau*. *Turgot* minister lévén, ezen rendszert igyekezett béviinni; de nem lehetett. Németországban pedig a' bádeni markgróf *Dietlingen* nevezetű környékben megpróbálta *Scheltwein* tanácsára; de sok rendetlenségek származván belőle, fel kellett vele hagyni, és *Scheltweinnak* meg kellett szökni.

§. 155.

Minthogy pedig a' rendkívülvaló történetekben p. o. a' soká tartó háború alkalmatosságával gyakran a' különféle előszámlált nemei is az adónak nem adtak elegendő jövedelmet, az ilyen környülállásokban vagy rendkívülvaló adókkal, vagy más operációk által szokták nevelni a' közjövédelmet. Tudniillik:

1-ör. Néha a' régi adót szokták nevelni, vagy feljebb vinni, a' melly móddal csak ott lehet élni, hol a' privátus még a' maga kára nélkül valamit szakaszthat el a' maga kereskedéséből; mert ha különben is nagyon meg vagyon terhelve, ez a' mód felette káros lehet. Épen azt kell azon környülállásban megfontolni, valljon a' régi adók neveltetnek e, vagy új adók rendeltetnek? Az új adók annyival károsabbak, hogy többnyire az adóknak bészédésére új személyek is kívántatnak, a' kiknek fizetésére egy része az ilyen adóknak felmegy.

2-ör. Az ilyen környülállásokban költsön vesznek fel pénzt az országok. Az olyan országok legkönnyebben kapnak költsön pénzt, a' mellyek az interest minden esztendőben lefizetik. Ha lehetséges az országnak a' maga tulajdon lakosaitól költsönözni pénzt, sokkal hasznosabb, mint az idegenektől; mert az ilyen felvett pénznek az interese is az országnak marad, és az ilyen pénz miatt nem lesz egyik ország a' másiknak köteles, gyakran pedig az ilyen költsön felvett pénzért kivált az idegeneknek valamit kell zálogba adni, a' melly zálog vagy valami drága kövekből 's a' t. áll, vagy valami fekvő jószágokból, néha bizonyos jövedelmek neveztetnek ki az ilyen adósság nagyobb securitásául.

3-ör. Néha az adók bizonyos nemeit, p. o. a' harminczadot, postát egynéhány esztendeig áren-

dába adják, úgy hogy azt az árendát minden esztendőre az árendások előre fizetik. Az ilyen mód káros lehet; mert az árendások az árendába kiadott dolgokra és jövedelmekre nézve sok rendetlenséget követhetnek el.

4-er. Néhol a' végre, hogy a' lakosoktól pénzt szerezhessenek öszve, úgy nevezett vitalitiumokat állítottak fel, a' mi abban áll, hogy a' kik pénzeiket ide beadják, esztendőnként capitálisaitól nagyobb interest vesznek; p. o. kétannyit, vagy többet is, mint rendszerént szokás volna az országban; de halálok után a' capitalis a' cassában marad. Itt világos, hogy a' nagyobb interes nem egyéb, hanem a' bétett capitalis részenként és apródonként való visszafizetése. E' szerént a' vitalitiumok summája a' szerént kisebb, vagy nagyobb, a' mint ifiabb, vagy öregebb az, a' ki a' capitálist beadta, a' mint lehet reményleni, emberi mód szerént szólván, hogy tovább, vagy kevesebb ideig élhet ezzel a' haszonnal. Ezért ilyen formán szokták a' vitalitiumok sumumáját rendszerént meghatározni: 1-ső esztendőttől fogva a' másíkgig 2 procento, 11től—20ik 8 procento, 20—40 9 procento, 40—50. 10 procento. 50—60ig 12 procento, 60-tól feljebb 15 procento. Ezzel a' móddal élnek mind Angliában, mind Franciaországban. Németországban pedig az özvegyek cassája többnyire ezen a' módon van felállítva. Itten nem annyira abban vagon a' haszon, hogy az in-

teressenek meghalván, benmarad a' capitálisok, mert többnyire olyanok teszik be capitálisait, a' kik egészségesek és sokáig élnek; hanem csak abban van, hogy a' capitális egyszerre jön bé, a' mikor arra szükség vagy, visszafizetni pedig csak lassanként kell esztendőről esztendőre.

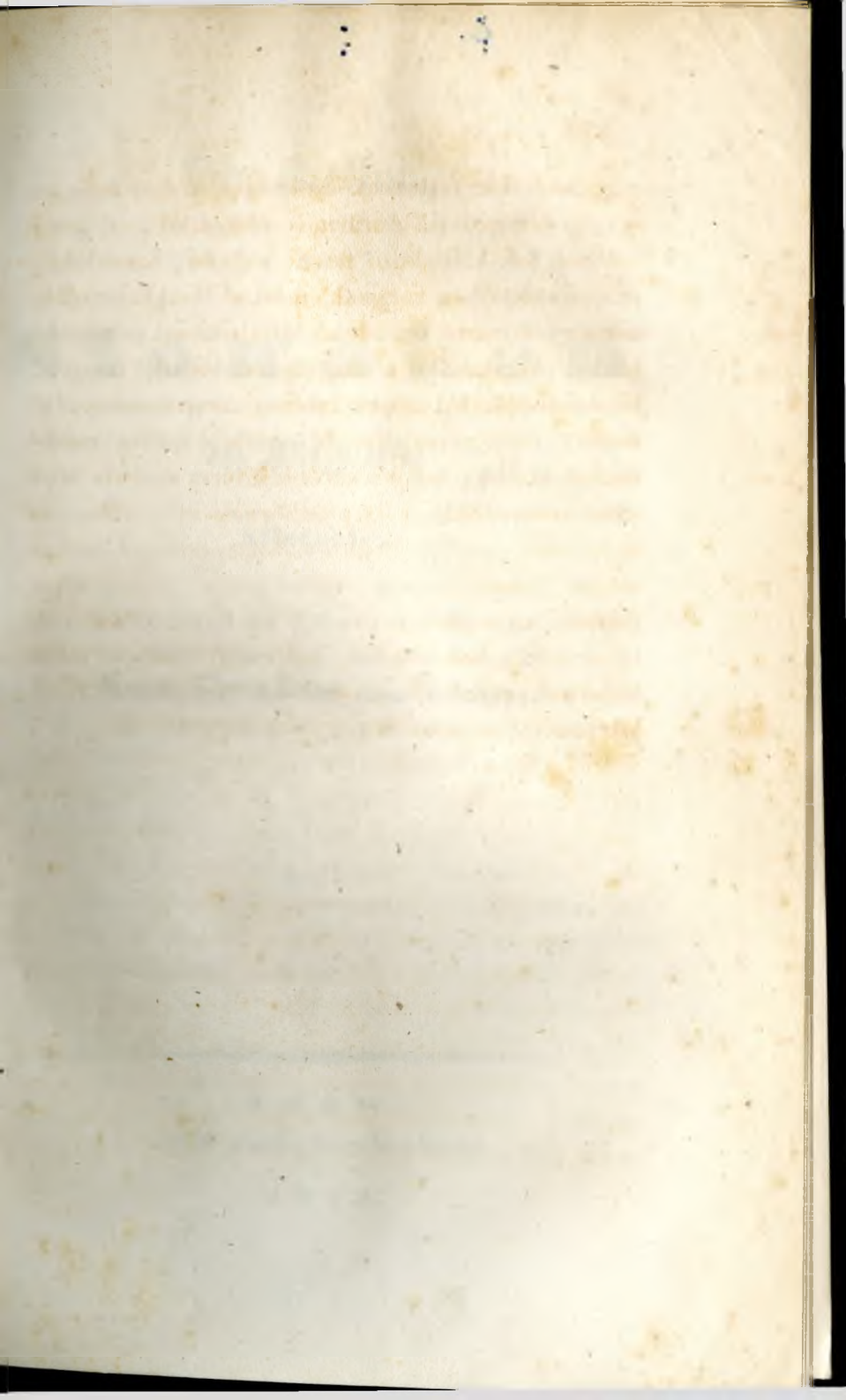
5-ör. Néhol szokásban vagynak az úgy nevezett *Tontinák*; így neveztetnek első feltalálójoktól *Tonti* nevű Olasztól. A' Tontina a' vitalitiummal megegyez abban, hogy itt is az interessenek halála után a' capitalist nem kell visszafizetni; különbözik pedig a' rendszerént való vitalitiumtól abban, hogy itt igen csekély interest fizetnek, igen csak annyit, mint a' rendszerént való interes szokott lenni. Továbbá különbözik abban is, hogy itt az interessenek a' mint idejekre nézve különböző classisokra vagynak felosztva, tehát abból a' classisból míg csak egy személy életben van, az az egy személy húzza holta napjáig a' többi ugyan abból a' classisból való interessenseknek interessét is, minekutána már meghaltak. Így Franciaországban egy özvegy asszony 1726., a' ki csak 300 livrét tett bé a' Tontinába, élt 96 esztendeig, és életének utolsó esztendejében 73500 livrét vont; mert a' véle egy classisban lévők elébb kihaltak. Ebből világos, hogy a' Tontinában az interes ugyan kisebb, mint a' vitalitiumban; de minthogy azt tovább kell fizetni, mint a' vitalitiumot, tehát terhebb lehet annál.

6-or. Néhol a' Lotteria van szokásban. Kétféle a' lotteria: számlotteria, és classislotteria. A' számlotteria az, a' hol az 1-től fogva 90-dikig szabad numerusokat választani, nagyobb, vagy kisebb nyereségre azokra pénzt tenni. Mivel ebbe kis summát kell bétenni, a' szegény köznépet szegényíti, a' jövedelem pedig belőle nagy szokott lenni. Különbözik ettől a' classis-lotteria, a' hol kis summát nem lehet bétenni, hanem a' betételek summája classisokra van felosztva; p. o. a' legalsó classis 50 foriut, ennél kevesebbet nem lehet bétenni, ez a' neme a' lotteriának ártatlanabb, minthogy itt a' szegény emberek nem tehetnek bé, de a' belőle békjövő haszon nem nagy szokott lenni.

7-er. Ide tartoznak a' Banko-czédulák, vagy a' papiros pénzek, a' mellyek Európának csaknem minden országaiban találtak, és mind az ország cassájiban, mind a' köz kereskedésben kész pénz gyanánt vevődnek el. Ezek felől azt kell megtartani, hogy becsek a' szerént nevekedik, vagy száll alá, a' mint azoknak száma nagyobb, vagy kisebb, vagy a' mi oda megyen ki, a' mint a' nemzet credituma vagyon, hogy tudniillik a' papiros pénzt reálizálhatja. Az ilyen Bankoczédulák vagy papiros pénzek által nagyon megszorodhat a' pénz massája; az országban minden gazdagulhat, mert nemcsak két annyi, hanem hét annyi pénz is van circulációban, mint a' mennyi ezüst, vagy arany volna.

8-or. Ide tartoznak utoljára a' status vagy az ország obligatióji. Aerarialis obligatiók, a' melyeknek sok különböző nevek vagyon, hasonlóképen circulatióban vagynak, mint a' Bankóczédulák, szintugy fizetésre másoknak általadatnak. Különböznek mindazáltal a' Bankóczéduláktól, hogy a' Bankóczéduláktól semmi interest nem vesznek, a' status, vagy aerarialis obligatióktól pedig rendszerint kisebb, vagy nagyobb interes szokott fizetődni esztendőnként. Különböznek még abban is egymástól, hogy a' Bankóczédulák az országban a' magok meghatározott becsekben, volorjokban folynak és vétetnek el, az aerarialis obligatiók becse pedig hol feljebb, hol alább száll, a' mint tudniillik annak a' cassának, a' mellybe a' pénz letevődött, credituma nagyobb vagy kisebb.

DE BALLAGI GÉZA

4

..

